

Lihona

**Njegova čudesna
milost, str. 10, 12**

**Zašto vjeronauk?
str. 20, 46, 48**

**Roditelji, odvojite vremena
da razgovarate sa svojim
djecom, str. 34**

**Djeco, razgovarajte sa svojim
roditeljima, str. 58**

S LUBAZNOSĆU INSTITUTA UMIJETNOSTI U MINNEAPOLISU (MINNESOTA, SAD), FOND PUTNIKAM DANE MC MILLAN, ZABRANJENO UMNOŽAVANJE

Nijekanje svetog Petra, Gerrit van Honthorst

»Kad [Petra] vidje neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre... pa reče: 'Ovaj je bio s [Isusom]!'

On zanijeka: 'Ženo, ne poznam ga!'

Malo zatim opazi ga netko drugi pa reče: 'I ti si njihov!'

'Čovječe – odgovori Petar – nisam!'...

Opet netko ustvrdi: 'Zbilja, i ovaj je bio s njim' ...

'Čovječe – odgovori Petar – ne znam što govoriš!' I... zapjeva pijetao ...

[Petar] iziđe te zaplaka gorko« (Luka 22:56–60, 62).

PORUKE

- 4** Poruka Prvog predsjedništva:
»Uskrsnuo je« – svjedočanstvo proroka
predsjednik Thomas S. Monson
- 7** Poruka za kućno posjetiteljstvo: Ljubiti, štiti i osnažiti

POSEBNI ČLANCI

- 12** Pomirenje i putovanje smrtnosti
starješina David A. Bednar
Kako nas pomirenje osnažuje da činimo dobro, budemo dobri i služimo iznad naše želje i mogućnosti.

- 20** Blagoslovi vjeronauka
Brittany Beattie
Mladi širom svijeta kazuju kako im vjeronauk pomaže da dođu Kristu.

- 26** Poziv za obraćenika
Helena Hannonen
Moja obitelj i ja morali smo se puno žrtvovati kako bih ispunila svoj poziv kao pijanistica ogranka, no drago mi je zbog toga.

- 30** Vijeća odjela na djelu
LaRene Gaunt
Tko je dio vijeća odjela i što trebaju postići?

ODJELI

- 8** Notes s travanjskog sabora:
Dobiti više od općeg sabora
Michael Barber i David Marsh

- 10** Govorimo o Kristu:
Čudesna milost
Kristen Nicole Cardon

- 34** Naši domovi, naše obitelji:
Odvajanje vremena za razgovor i slušanje
Rosemary M. Wixom

- 38** Glasovi svetaca posljednjih dana

- 74** Crkvene novosti

- 79** Ideje za obiteljsku kućnu večer

- 80** Do novog susreta:
Nada u pomirenju
biskup Richard C. Edgley

NA KORICAMA

Naslovnica: *Ne dodiruj me*, Minerva Teichert, s ljubaznošću Muzeja umjetnosti sveučilišta Brigham Young. Poledina: Detalj sa slike *Evo mojih ruku*, Jeff Ward.

42 Svi znaju Blecka

Adam C. Olson

Bleckova ljubav za košarku bila je i kušnja i blagoslov.

Otkrijte možete li pronaći Liahonu skrivenu u ovom izdanju. Pomoć: Odaberi pravu stranicu.

46 Pitanja i odgovori

Zašto trebam ići na vjeronauk ako mogu jednostavno sam proučavati Sveta pisma?

48 Zašto vjeronauk?

Sedam proroka govori o blagoslovima vjeronauka.

50 Vjeronauk u džunglama Ekvadora

Joshua J. Perkey

Kako je vjeronauk u novom ogranku sačinjenom uglavnom od novih obraćenika ispunio mlade svjedočanstvom, spoznajom i vjerom.

52 Što dolazi nakon vjeronauka?

David A. Edwards

Ovo je vaša pozivnica na institut.

53 Redak po redak: 2. Timoteju 3:16–17**54 Nemojte se srušiti**

Adam C. Olson

Malo brige i pripreme sada može spriječiti velike probleme kasnije.

57 Poster: Udubite se u Sveta pisma**58 Vrijeme za razgovor**

Hilary Watkins Lemon

Josie je bila tužna zbog toga što se dogodilo u školi, ali razgovor o tome pomogao joj je da se osjeća bolje.

61 Skršio je smrtne uze

starješina Patrick Kearon

Spasitelj je preminuo i uskrsno kako bismo mi mogli ponovno živjeti s našim Nebeskim Ocem i obiteljima.

62 Donošenje Male škole kući: Isus Krist me podučava da biram ispravno**64 Glazba: K'o Isus ja želim biti**

Janice Kapp Perry

66 Sestre po imenu i vjeri

Heather Wrigley

Sestre iz Rumunjske govore kako jačaju svoju vjeru.

68 Naročiti svjedok: Što mogu učiniti da slijedim naum Nebeskog Oca mene?

starješina Richard G. Scott

69 Moja evanđeoska mjerila**70 Za mlađu djecu****81 Likovi iz Mormonove knjige**

48

ZA ODRASLE

Nekoliko članaka u ovom izdanju poučava i svjedoči o Spasitelju. Naučite više o njemu na JesusChrist.lds.org.

ZA MLADE

Nekoliko članaka u ovom izdanju govori o blagoslovima vjeronauka (vidi stranice 20–25 i 46–53). Kako biste naučili više, posjetite seminary.lds.org.

ZA DJECU

Da biste čuli pjesmu »K'o Isus ja želim biti« (vidi stranice 64–65), posjetite liahona.lds.org.

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

crkveni pozivi, 26, 30

glazba, 26, 64

institut, 52

Isus Krist, 4, 10, 12, 61, 64, 70

komunikacija, 34, 58

milost, 10, 12

misionarski rad, 42

mjerila, 69

molitva, 41

Mormonova knjiga, 38

nada, 80

nadahnuće, 39, 40

obitelj, 34, 42, 58, 66

opći sabor, 8

pomirenje, 4, 12, 61, 62, 80

poslušnost, 54

priprema, 54

proučavanje Svetih pisama, 53, 57, 68

uskrnuće, 4, 61, 62, 70

vijeća, 30

vjeronauk, 20, 46, 48, 50

NA VAŠEM JEZIKU

Liahona i ostali crkveni materijali dostupni su na mnogim jezicima na languages.lds.org.

predsjednik
Thomas S. Monson

»Uskrsnuo je«

SVJEDOČANSTVO PROROKA

»**P**rodoran poziv kršćanstva«, izjavio je predsjednik Thomas S. Monson, glasi da je Isus Nazarećanin ustao iz mrtvih. Stvarnost uskrsnuća daje pojedincu i svima mir koji nadilazi razumijevanje« (vidi *Filipljanima 4:7*).¹

U sljedećim odlomcima, predsjednik Monson iznio je svoje svjedočanstvo o Spasiteljevom uskrsnuću i zahvalnosti za taj događaj te je izjavio da će, zbog toga što je Sin pobijedio smrt, sva Očeva djeca koja dođu na zemlju ponovno živjeti.

Život s druge strane smrtnosti

»Vjerujem da nitko od nas ne može pojmiti puni smisao onoga što je Krist učinio za nas u Getsemaniju, no zahvalan sam svakog dana svog života za njegovu pomirbenu žrtvu u naše ime.

U posljednjem trenutku mogao se vratiti natrag. Ali nije to učinio. Spustio se ispod svega, da bi mogao spasiti sve. Učinivši to, dao nam je život izvan ovog smrtnog postojanja. Povratio nas je od pada Adamova.

Zahvalan sam mu iz dubine svoje duše. Podučio nas je kako živjeti. Podučio nas je kako umrijeti. Osigurao je naše spasenje.«²

Otjerao je tamu smrti

»U nekim situacijama, kao u slučaju velike patnje i bolesti, smrt dolazi kao milosrdni anđeo. No u većini slučajeva, smatramo je neprijateljem ljudske sreće.

Međutim, tama smrti može se zauvijek otjerati svjetlom

obnovljene istine. 'Ja sam uskrsnuće i život', rekao je Učitelj. 'Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će. Tko god živi i vjeruje u me, sigurno neće nigda umrijeti.'

To uvjerenje – pa i sveta potvrda – o životu nakon groba, može dati mir koji je Spasitelj obećao dok je uvjeravao svoje učenike: 'Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!'³

On nije ovdje

»Naš je Spasitelj živio ponovno. Dogodio se najčudesniji, najutješniji i najviše ohrabrujući od svih događaja u ljudskoj povijesti – pobjeda nad smrću. Bol i patnja Getsemanija i Kalvarije bili su izbrisani. Spasenje ljudskog roda bilo je osigurano. Pad Adamov bio je popravljen.

Prazna grobnica toga prvog uskrsnjeg jutra bila je odgovor na Jobovo pitanje: 'Kad umre čovjek, zar uskrsnut može?' Svima unutar dosega svoga glasa izjavljujem, kad čovjek umre, uskrsnut će. Mi znamo, jer imamo svjetlo obnovljene istine ...

Moja voljena braćo i sestre, u trenutku naše najveće tuge možemo primiti duboki mir iz riječi anđela toga prvog uskrsnjeg jutra: 'On nije ovdje! Uskrsnuo je.'⁴

Svi će ponovno živjeti

»Mi se smijemo, mi plaćemo, mi radimo, igramo se, mi volimo, mi živimo. A zatim umremo ...

I mrtvi bismo ostali da nije jednog Čovjeka i njegovog poslanja, Isusa iz Nazareta ...

Svim svojim srcem i gorljivošću svoje duše, uzdižem svoj glas u svjedočanstvu kao naročiti svjedok i izjavljujem da Bog zaista živi. Isus je njegov Sin, Jedinorođenac Očev u tijelu. On je naš Otkupitelj, on je naš Posrednik kod Oca. On je taj koji je umro na križu da bi iskupio naše grijehе. Postao je prvijenac uskrsnuća. Jer je umro, svi će ponovo živjeti.«⁵

Osobno svjedočanstvo

»Izražavam osobno svjedočanstvo da je smrt prevladana, pobjeda nad grobom ostvarena. Neka riječi koje učini svetima onaj koji ih je ispunio postanu stvarno znanje za sve ljude. Sjećajte ih se. Cijenite ih. Poštujte ih. *Uskrsnuo je.*«⁶ ■

NAPOMENE

1. »He Is Risen«, *Liahona*, travanj 2003, 7.
2. »At Partings«, *Liahona*, svibanj 2011, 114.
3. »Now Is the Time«, *Liahona*, siječanj 2002, 68; vidi i Ivan 11:25–26; 14:27.
4. »He Is Risen«, *Liahona*, svibanj 2010, 89, 90; vidi i Job 14:14; Matej 28:6.
5. »I Know That My Redeemer Lives!« *Liahona*, svibanj 2007, 24, 25.
6. *Liahona*, travanj 2003, 7.

PODUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Nakon što pročitate citate iz poruke predsjednika Monsona, obratite pažnju na svjedočanstvo koje iznosi o pravom značenju Uskrsa. Članovima obitelji možete postaviti sljedeća pitanja: »Što vama znači to da je živi prorok svjedočio o tim istinama u današnje doba? Kako ih možete primijeniti u svom životu?« Razmislite o tome da dodate svoje svjedočanstvo.

Vidjet ću ga opet

Morgan Webecke

Tata je postigao da se svako dijete među nama osjeća posebno. Volio nas je i lako bi praštao. Dao je sve od sebe kako bi bio siguran da smo svi sretni, i dao nam je do znanja da je želio najbolje za nas. Jako sam ga voljela.

Kada sam bila u šestom razredu, moj tata poginuo je u automobilskoj nesreći. Moja obitelj i ja bili smo potpuno očajni. U našoj je obitelji bila velika praznina. Tata je bio osoba na koju sam se oslanjala, osoba kojoj bih otišla kad sam imala problema. Umjesto traženja pomoći, dopustila sam da se ljutnja i bol zadrže. Naposljetku sam zaključila da je Bog kriv za to. Prestala sam čitati Sveta pisma i izgovarati molitve. Išla sam u crkvu samo zato što je mama to željela. Pokušavala sam držati se podalje od svog Nebeskog Oca.

Tada sam po prvi put otišla u kamp za Djevojke. Svidjelo mi upoznavanje novih prijatelja, ali i dalje nisam čitala Sveta pisma. Zadnje večeri imali smo sastanak svjedočanstva. Osjećala sam nešto što nisam osjetila dulje vrijeme: Duha. Divila sam se djevojčicama koje su ustale i iznijele svoja svjedočanstva, ali ja sam ostala sjediti jer sam mislila da ga nemam. Odjednom sam osjetila da trebam ustati. Otvorila sam svoja usta pitajući se što reći. Rekla sam da mi je drago zbog kampa za Djevojke. Tada sam primijetila kako govorim da znam da je Isus Krist umro za mene, da me moj Nebeski Otac voli i da je Crkva istinita.

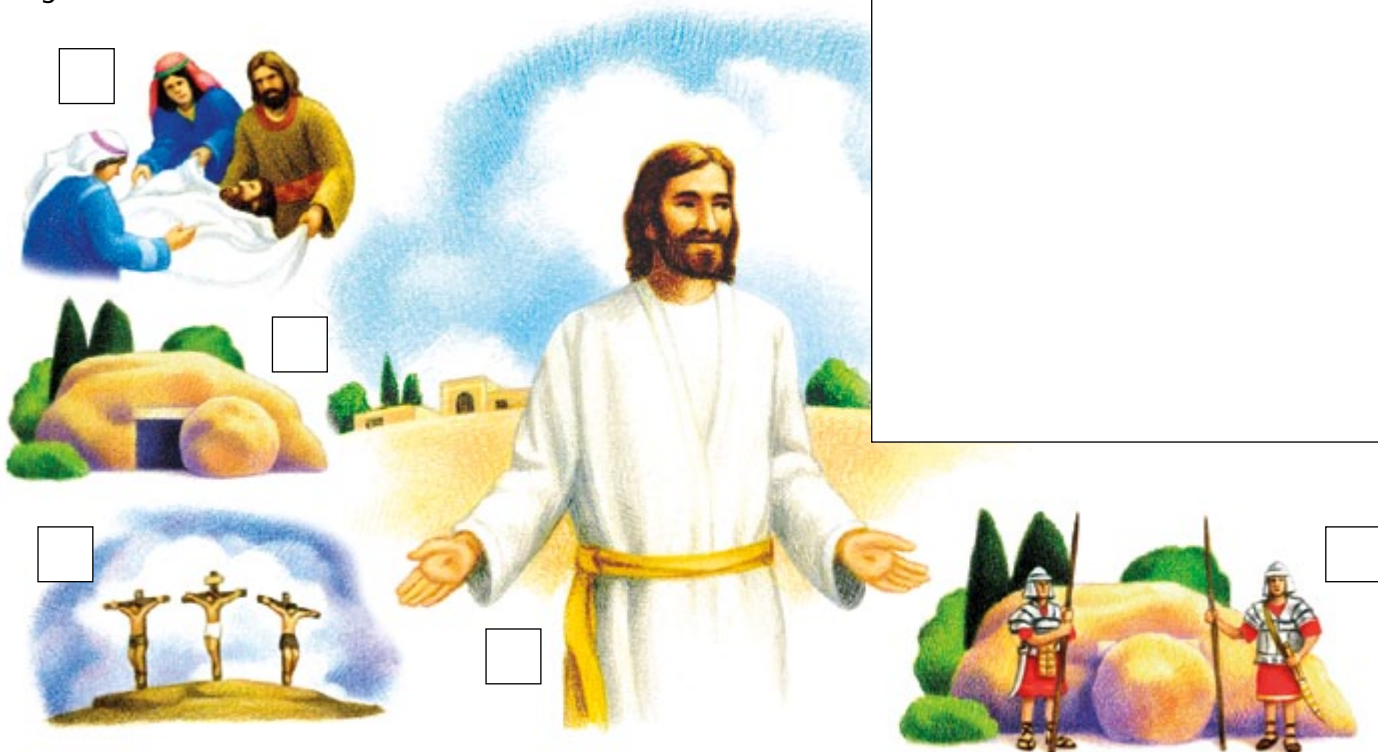
Bila sam ispunjena čudesnim mirom. Zahvaljujući tom iskustvu, mogu reći da znam da ću ponovno vidjeti svog tatu zbog Spasiteljevog pomirenja i uskrsnuća.

DJECA

On živi!

Predsjednik Monson podučava da ćemo, zbog toga što je Isus Krist živio i uskrsnuo, svi ponovno živjeti. Pogledajte slike ispod. Upišite broj u svako polje i označite redosljed kojim su se ovi događaji dogodili.

Budući da Isus Krist živi, obitelji mogu biti zauvijek zajedno. Nacrtajte sliku svoje obitelji u polje ispod.

Uz molitvu proučite ovaj materijal i, ako je prikladno, porazgovarajte o tome sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći da ojačate vaše sestre i da Potporno društvo učinite aktivnim dijelom vlastitog života.

Vjera, obitelj,
potpora

Ljubiti, štiti i osnažiti

Poput Spasitelja, kućne posjetiteljice služe jedna po jedna (vidi 3. Nefi 11:15). Znamo da smo uspješne u našem služenju kao kućne posjetiteljice kada naše sestre mogu reći: 1) moja kućna posjetiteljica mi pomaže da rastem duhovno; 2) znam da je mojoj kućnoj posjetiteljici stalo do mene i moje obitelji; i 3) ako imam problema, znam da će moja kućna posjetiteljica nešto poduzeti bez poziva.¹

Kako možemo mi, kao kućne posjetiteljice, ljubiti, štiti i osnažiti sestru? Slijedi devet prijedloga koji se nalaze u 7. poglavlju priručnika *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* za pomoć kućnim posjetiteljicama da služe svojim sestrama:

- Molite svaki dan za nju i njezinu obitelj.
- Tražite nadahnuće da upoznate nju i njezinu obitelj.
- Posjetite je redovito kako biste otkrili kako je, te da je utješite i osnažite.
- Budite često u kontaktu kroz posjete, telefonske pozive, pisma, e-mail, SMS poruke i jednostavna djela dobrote.
- Pozdravite je na crkvenim sastancima.
- Pomozite joj kada ima hitni slučaj, kada je bolesna ili ima drugu neodgodivu potrebu.
- Podučavajte je evanđelju iz Svetih pisama i poruka za kućno posjetiteljstvo.

- Nadahnite je postavljajući dobar primjer.
- Izvijestite voditeljicu Potpornog društva o svom služenju te o duhovnoj i vremenitoj dobrobiti sestre.

Iz Svetih pisama

Luka 10:38–39; 3. Nefi 11:23–26; 27:21

NAPOMENE

1. Vidi Julie B. Beck, »What I Hope My Granddaughters (and Grandsons) Will Understand about Relief Society«, *Liahona*, studeni 2011, 113.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 112.
3. *Daughters in My Kingdom*, 119–20.
4. Brigham Young, »Remarks«, *Deseret News*, 15. listopada 1856, 252.
5. Vidi *Daughters in My Kingdom*, 36–37.

Što mogu učiniti?

1. Kako mogu znati što moje sestre trebaju?
2. Kako će moje sestre znati da mi je doista stalo do njih?

Iz naše povijesti

»Kućno posjetiteljstvo postalo je sredstvo za svete posljednjih dana širom svijeta da ljube, njeguju i služe – da 'djel[uju] u skladu s onim osjećajima koje je Bog posadio u [naša] srca,' podučio je Joseph Smith.«²

Sestra koja je nedavno postala udovica rekla je za svoje kućne posjetiteljice: »One su slušale. Tješile su me. Plakale su sa mnom. I zagrlile su me... [One] su mi pomogle izaći iz dubokog očaja i potištenosti u prvih nekoliko mjeseci samoće.«³

Pomoć u vremenitim zadacima također je oblik služenja. Na općem saboru u listopadu 1856. godine, predsjednik Brigham Young rekao je da su pioniri s kolicima zapeli u dubokom snijegu na udaljenosti od 435–595 km. Pozvao je sve posljednjih dana u Salt Lake Cityju da ih spase te se »strogo [pobrinu] za one stvari koje nazivamo vremenitima.«⁴

Lucy Meserve Smith zapisala je da su žene skinule svoje tople podsuknje i čarape u tabernakulu i stavile ih na vagone da ih pošalju smrznutim pionirima. Zatim su sakupile posteljenu i odjeću za one koji će naposljetku doći s malo imetka. Kada su karavane kolica stigle, zgrada u gradu bila je »ispunjena namirnicama za njih.«⁵

Bilješke s travanjskog sabora

»Što ja, Gospod, rekoh, to rekoh... svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih« (NiS 1:38).

Dobiti više od općeg sabora

Michael Barber i David Marsh

Odjel za nastavni plan i program

Ako kažemo »amen« na kraju zadnjeg zasjedanja općeg sabora, duhovna gozba ne mora završiti na tome. Može se nastaviti dok proučavamo i primjenjujemo učenja s tog sabora. Tijekom godina proroci su nas potaknuli da učinimo upravo to. Na primjer, 1946. godine predsjednik Harold B. Lee (1899–1973) potaknuo je članove da dopuste da govori sa sabora »budu vodič za njihove korake i riječi sljedećih šest mjeseci«. Objasnio je: »To su važne stvari koje Gospodin vidi pogodnima da objavi svom narodu u ovo doba.«¹

Godine 1988, predsjednik Ezra Taft Benson (1899–1994) ponovio je taj savjet kada je podučio: »Sljedećih šest mjeseci

vaš primjerak izdanja *Ensign* sa sabora treba stajati uz vaša standardna djela i treba ga često čitati.«²

Na kraju općeg sabora u listopadu 2008. predsjednik Thomas S. Monson ponovno je naglasio važnost proučavanja govora sa sabora. Rekao je: »Sjećajmo se dugo onoga što smo čuli tijekom ovog općeg sabora. Svaka od poruka koje su dane bit će tiskana u časopisima *Ensign* i *Liahona* za sljedeći mjesec. Potičem vas da ih proučavate i razmišljate o njihovim učenjima.«³

Dok proučavate i razmišljate o porukama sa sabora, što možete učiniti da ih učinite značajnijim dijelom svog života? Evo nekoliko prijedloga koji će vam pomoći da

ZAPIŠI I PROMIŠLJAJ O TOME

»Od svega što smo čuli, može se naći

izraz ili odlomak koji će iskočiti i zaokupiti našu pažnju. Ako se to dogodi, nadam se da ćemo to zapisati i promisliti o tome dok ne udahnemo dubinu njegova značenja i učinimo ga dijelom naših vlastitih života.«

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), »An Humble and a Contrite Heart«, Liahona, siječanj 2001, 103.

se pripremite, primite nadahnute riječi i djelujete prema njima:

Pripremite se primiti nadahnuće. Bez obzira gledate li, slušate ili čitate govore sa sabora, morate otvoriti svoje srce i um božanskom nadahnuću. Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola podučio je da bez obzira koliko učinkovito govornik može podučavati, »sadržaj poruke i svjedočanstvo Duha Svetoga prodiru u srce samo onog primatelja koji dopuste da uđu«. Objasnio je da primanje nadahnuća »zahtijeva duhovni, mentalni i fizički napor, a ne samo pasivno primanje«.⁴

Sljedeće ideje mogu vam pomoći da se pripremite za poduku od Duha:

1. Odvojite vremena i napravite okruženje bez ometanja u kojem možete primiti duhovne poticaje.
2. Tražite božansko vodstvo kroz molitvu.
3. Zapišite osobna pitanja ili nedoumice za koje tražite odgovore.

Razumijte poruke. Živuci proroci i apostoli podučavaju, izlažu, opominju, upozoravaju i svjedoče. Pomniji pogled na njihove govore pomoći će vam da potpunije razumijete njihove poruke. Evo nekoliko učinkovitih metoda za proučavanje:

- **Postavljajte pitanja.** Na primjer: Što Gospodin želi da naučim iz ove poruke? Kako će ovaj govor poboljšati moje razumijevanje evanđeoskog načela ili retka iz Svetih pisama? Koje se priče koriste da prikažu evanđeoska načela, i što učim iz njih?
- **Zapišite glavni slijed.** Obratite pažnju na govornikov glavni slijed. Podijelite govor u dijelove i zapišite sažetak koji objašnjava glavnu ideju predstavljenu u svakom dijelu.

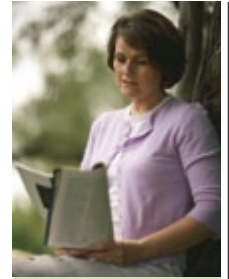
važnost. Svaki put kad proučavate, zapišite nove spoznaje koje ste primili.

Djelujte u skladu s naučenim. Ako uz molitvu proučavate govore, vidjet ćete kako se poruke odnose na vaš život. Možete znati kako napraviti značajne promjene postavljajući pitanja poput: Što Gospodin želi da učinim s onime što naučim?, i: Što sam naučio da mi može pomoći u mom obiteljskom, poslovnom ili crkvenom pozivu? Zapišite dojmove kako ih ne biste zaboravili. Dok to činite, bit ćete nadahnuti živjeti u skladu s učenjima i primiti ćete obećane blagoslove.

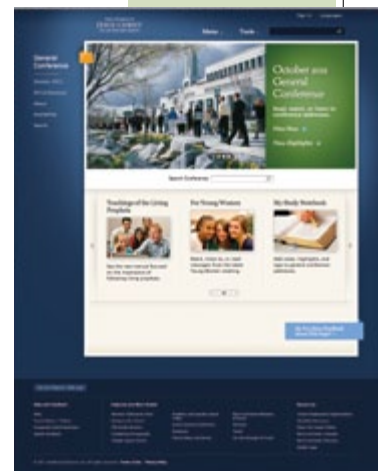
Opći je sabor vrijeme kada vam Gospodin objavljuje svoju volju kroz svoje sluge. Predsjednik Spencer W. Kimball (1895–1985) podučio je: »Nijedan tekst ili zbirka mimo standardnih djela Crkve ne bi trebali imati istaknuto mjesto na policama vaše osobne biblioteke – ne zbog svoje retoričke izvrsnosti ili rječitosti, već zbog ideja koje ukazuju na put do vječnog života.«⁵ ■

NAPOMENE

1. Harold B. Lee, Conference Report, travanj 1946, 68.
2. Ezra Taft Benson, »Come unto Christ, and Be Perfected in Him«, *Ensign*, svibanj 1988, 84.
3. Thomas S. Monson, »Until We Meet Again«, *Liahona*, studeni 2008, 106.
4. David A. Bednar, »Seek Learning by Faith«, *Liahona*, rujanj 2007, 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year (14. svibnja 1968), 3.

Kako biste čitali, gledali ili slušali govore s općeg sabora, posjetite conference.lds.org.

ČUDESNA milost

Kristen Nicole Cardon

Svakodnevno ovisim o milosti Isusa Krista.

U SNAZI GOSPODNOJ

»S vjerom u Gospodina Isusa Krista i poslušnošću njegovom evanđelju, poboljšavajući se korak po korak na putu, tražeći snagu, poboljšavajući naše stavove i ambicije, uspješno ćemo pronaći sebe u stadi Dobrog Pastira. To zahtijeva disciplinu, pripremu, napor i snagu. Ali kao što je apostol Pavao rekao: 'Sve mogu u onome koji mi daje snagu.' (Filipljanima 4:13).«

Predsjednik Howard W. Hunter (1907–95), »Developing Spirituality«, *Ensign*, svibanj 1979, 26.

Na našim crkvenim sastancima, ne govorimo često o milosti«, rekao je moj vjeroučitelj sa sveučilišta Brigham Young, »no mi, kao članovi Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana, *doista* vjerujemo u milost.«

Uistinu, ne mogu se prisjetiti nijedne lekcije o milosti u razredu Djevojaka ili Nedjeljne škole, ali misli su mi odlutale natrag do mog zbora u srednjoj školi i pjevanja pjesme »Milost.«

Čudesna milost! (kako divan zvuk!)

Koja spasi nesretnika poput mene!

*Bijah izgubljen, ali sad sam
pronađen;*

bijah slijep, a sada vidim.¹

»Milost je moć Božja iz pomirenja Isusa Krista«, objasnio je moj učitelj. »Dijelim je u četiri moći: uskrsnuće, otkupljenje, iscjeljenje i osnaženje.« Nastavio je objašnjavati svaku moć, no um mi se ponovno vratio na moje uspomene.

Taj isti zbor iz srednje škole jednom je

otputovao u Kaliforniju, SAD, na natjecanje na glazbenom festivalu. Razboljela sam se neposredno prije odlaska, a moja je grlobolja značila da neću moći pjevati sa svojim zborom na festivalu – ili ako budem, pjevat ću loše, s bolovima. Zamolila sam svog oca za svećenički blagoslov i provela sam nekoliko dana moleći se za oporavak.

Možda tada nisam u potpunosti razumjela, dok sam pjevala »Milost« s potpuno oporavljenim grlom na festivalu, da sam pjevala upravo o moći koja me je iscijelila svega jedan dan ranije. Spasiteljevo pomirenje blagoslovilo me je tog dana. Njegova milost bila je izvor mog iscjeljenja.

»I on će ići trpeći mnoge boli i nevolje, i napastovanja svakovrsna. A sve to da se ispuni riječ koja kaže da će on uzeti na se boli i slabosti naroda svojega« (Alma 7:11).

Nakon srednje škole, poput mnogih bruceša, bila sam svladana svojim kolegijima na koledžu i izazovima što

istovremeno živim daleko od svog doma, ali i s pet cimerica.

Tada sam naučila razumjeti moć Kristove milosti koja osnažuje i osposobljava. Dane sam provodila radeći i učeći, no ovisila sam o dnevnim molitvama u kojima sam molila Nebeskog Oca za sposobnost da ostvarim potrebne zadatke. Kako se školska godina bližila kraju, na svoju sam radost otkrila da uz moć Kristova pomirenja koja osnažuje i osposobljava mogu djelovati ne samo dobro, već i bez teškoća.

*»Sve mogu u [Kristu] koji mi daje snagu«
(Filipljanima 4:13).*

Iako tek trebam iskusiti druga dva vida njegove milosti – uskrsnuće i puninu otkupljenja – još uvijek svakodnevno ovisim o pomirenju Isusa Krista. Milost, moć Božja iz pomirenja Isusa Krista, iscijelila me je i osnažila. Dok težim slušati Božje zapovijedi i ostati vjerna njegovoj volji, primam nebesku pomoć koja naveliko nadilazi moju vlastitu sposobnost.

»Jer znademo da se, nakon svega što učiniti možemo, spašavamo milošću« (2. Nefi 25:23). ■

NAPOMENA

1. John Newton, »Amazing Grace«, *Olney Hymns* (1779), br. 41.

KAKO GOSPODINOVA MILOST UTJEČE NA NAŠE ŽIVOTE?

Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola pomaže odgovoriti na ovo pitanje u članku »Pomirenje i putovanje smrtnosti« u ovom izdanju na 12. stranici:

- »Gospodin želi, kroz svoje pomirenje i moću Duha Svetoga, živjeti u nama – ne samo da nas vodi, već da nas osnaži.«
- »Pojedinačna snaga volje, osobna odlučnost i motivacija, učinkovito planiranje i postavljanje ciljeva potrebni su, ali u konačnici nedovoljni da trijumfalno dovršimo ovozemaljsko putovanje. Doista, moramo se pouzdati u 'zaslug[e], milosrd[e] i milost... Svetoga Mesije' (2. Nefi 2:8).«
- »Osposobljavajuća moć pomirenja osnažuje nas da činimo dobro, budemo dobri i služimo iznad naše pojedinačne želje i prirodne sposobnosti.«

Razmislite o tome da zapišete u svoj dnevnik i podijelite sa svojom obitelji trenutke kada ste osjetili kako vas Gospodnja milost iscjeljuje, pomaže vam i jača vas.

starješina
David A. Bednar
iz Zbora dvanaestorice
apostola

Predsjednik David O. McKay (1873–1970) jezgrovito je sažeo velebni cilj Spasiteljeva evanđelja: »Svrha evanđelja je... učiniti loše ljude dobrima, a dobre ljude boljima, i promijeniti ljudsku narav.«¹ Stoga je putovanje smrtnosti napredovanje od lošeg,

Pomirenje

I PUTOVANJE SMRTNOSTI

Osposobljavajuća moć pomirenja osnažuje nas da činimo dobro, budemo dobri i služimo iznad naše pojedinačne želje i prirodne sposobnosti.

preko dobrog, do boljeg te doživljavanje snažne promjene srca – promjene naše pale naravi (vidi Mosija 5:2).

Mormonova je knjiga naš priručnik s uputama dok putujemo stazom od lošeg, preko dobrog, do boljeg i težimo doživjeti promjenu našeg srca. Kralj Benjamin podučava o putovanju smrtnosti i uložiti pomirenja pri uspješnom upravljanju na tom putu: »Jer naravan je čovjek neprijatelj Bogu, a tako je to od Adamova pada, i bit će u vijekove vjekova, ne prepusti li se porivima Svetoga Duha, i svuče naravnoga čovjeka, i ne posveti li se pomirenjem Krista Gospodina, ne postane li poput djeteta odan, krotak, ponizan, strpljiv, pun ljubavi« (Mosija 3:19, naglasak dodan).

Želio bih vam ukazati na dva određena izraza. Prvi – »svuče naravnog čovjeka«. Putovanje od lošeg do dobrog proces je svlačenja naravnog muškarca ili žene u svakome od nas. U smrtnosti svi smo pod tjelesnom kušnjom. Sastavni dijelovi od kojih su stvorena naša tijela pale su naravi i zauvijek podložni privlačnoj sili grijeha, propadanja i smrti. Ali mi možemo povećati našu sposobnost da prevladamo želje

tijela i iskušenja »pomirenjem Krista«. Kada pogriješimo, počinivši prijestup i grijeh, možemo se pokajati i postati čisti kroz otkupljujuću moć pomirenja Isusa Krista.

Drugi – »posveti li se«. Ovaj izraz opisuje nastavak i drugu fazu životnog putovanja da učini »dobre ljude boljima« ili, drugim riječima, da postanu više poput svetaca. Ovaj drugi dio putovanja, proces promjene od dobrog do boljeg, tema je koju ne proučavamo ili podučavamo dovoljno često niti je adekvatno razumijemo.

Mišljenja sam da su mnogi članovi Crkve daleko upoznati s prirodom otkupljujuće i pročišćujuće moći pomirenja nego s moću koja osnažuje i osposobljava. Jedno je znati da je Isus Krist došao na zemlju *umrijeti za nas* – to je osnovni i temeljni Kristov nauk. Ali također trebamo cijeniti da Gospodin želi, kroz svoje pomirenje i moću Duha Svetoga, *živjeti u nama* – ne samo da nas vodi, već da nas osnaži.

Većina nas zna da kada činimo pogrešne stvari trebamo pomoć kako bismo prevladali posljedice grijeha u našim životima. Spasitelj je platio cijenu i omogućio nam da postanemo čisti kroz njegovu otkupljujuću moć. Većina nas jasno razumije da je pomirenje za grešnike. Međutim, nisam toliko siguran da znamo i razumijemo da je pomirenje također za svece – za dobre muškarce i žene koji su poslušni, dostojni, savjesni i koji teže biti bolji i služiti vjernije. Možda pogrešno vjerujemo da sami moramo ići putem od dobrog do boljeg i postati sveti, kroz borbenost, snagu volje i disciplinu, te s našim očito ograničenim sposobnostima.

Spasiteljevo evanđelje nije samo izbjegavanje loših stvari u našim životima. Ono u osnovi podrazumijeva dobročinstvo i da postanemo dobri. A pomirenje nam pruža pomoć da prevladamo i izbjegavamo loše, te da činimo

dobro i postanemo dobri. Spasiteljeva pomoć dostupna je cijelim putovanjem smrtnosti – od lošeg, preko dobrog, do boljeg da promijeni našu narav.

Ne govorim da su otkupljujuće i osposobljavajuće moći pomirenja odvojene i različite. Točnije, te su dvije dimenzije pomirenja povezane i komplementarne. Obje trebamo koristiti tijekom svih faza životnog putovanja. Za nas je od vječne važnosti da prepoznamo da se *oba* osnovna elementa putovanja smrtnosti – pomoću kojih svlačimo naravnog čovjeka i postajemo sveti, pomoću kojih prevladavamo loše i postajemo dobri – ostvaruju kroz moć pomirenja. Pojedinačna snaga volje, osobna odlučnost i motivacija, učinkovito planiranje i postavljanje ciljeva potrebni su, ali u konačnici nedovoljni da trijumfalno dovršimo ovozemaljsko putovanje. Doista, moramo se pouzdati u »zaslug[e], milosrd[e] i milost... Svetoga Mesije« (2. Nefi 2:8).

Milost i osposobljavajuća moć pomirenja

Iz rječnika Bible Dictionary učimo da riječ *milost* koja se često koristi u Svetim pismima podrazumijeva osposobljavajuću moć:

»[Milost je] riječ koja se često pojavljuje u Novom zavjetu, naročito u Pavlovim zapisima. Glavna je smisao riječi *božanska pomoć ili snaga*, dana kroz obilno milosrđe i ljubav Isusa Krista.

Kroz milost Gospodina Isusa, njegovom je pomirbenom žrtvom omogućeno da čovječanstvo ustane u besmrtnosti i svaki čovjek dobije svoje tijelo iz groba u stanju vječnog života. *Slično tomu, zbog milosti Gospodina pojedinci*, vjerom u pomirenje Isusa Krista i pokajanjem zbog svojih grijeha, *primaju snagu i pomoć da čine dobra djela, koja inače ne bi mogli činiti ako ovisе samo o sebi. Ta je milost moć* koja omogućava muškarcima i ženama dosegnuti vječni život i uzvišenje

nakon što su učinili najviše što su mogli.«²

Milost je božanska podrška ili nebeska pomoć koju svatko od nas očajnički treba da se osposobi za celestijalno kraljevstvo. Stoga, osposobljavajuća moć pomirenja osnažuje nas da činimo dobro, budemo dobri

Ilustracije i implikacije

Putovanje smrtnosti znači putovati od lošeg, preko dobrog, do boljeg i promijeniti našu narav. Mormonova je knjiga prepuna primjera o učenicima i prorocima koji su znali, razumjeli i bili promijenjeni osposobljavajućom moći pomirenja na tom putovanju. Kako stječemo bolje razumijevanje ove svete moći, naše evanđeosko gledište bit će uvelike povećano i obogaćeno. Takvo će nas gledište promijeniti na čudesne načine.

Nefi je primjer onoga koji je znao, razumio i uzdao se u osposobljavajuću Spasiteljevu moć. Sjetite se da su se Lehijevi sinovi vratili u Jeruzalem kako bi uključili Jišmaela i njegov dom u svoj cilj. Laman i drugi članovi grupe koji su putovali s Nefijem od Jeruzalema natrag do pustinje pobunili su se, a Nefi je opomenuo svoju braću da imaju vjeru u Gospodina. U tom trenutku njihovog putovanja Nefijeva

braća vezala su ga užetom i planirala njegovu smrt. Obratite pažnju na Nefijevu molitvu: »O Gospode, po vjeri mojoj u te, daj me izbavi iz ruku braće moje, da *podaj mi snage da raskinem ove uze* kojima sam svezan« (1. Nefi 7:17; naglasak dodan).

Znate li za što bih se ja najvjerojatnije molio da su me svezala moja braća? »Molim te da me ODMAH izvučeš iz ove situacije!« Posebno mi je zanimljivo da se Nefi nije molio da se promijene njegove okolnosti. Umjesto toga, molio je za snagu da promijeni svoje okolnosti. I vjerujem da je molio upravo na

Nefi se nije molio da se promijene njegove okolnosti. Umjesto toga, molio je za snagu da promijeni svoje okolnosti.

i služimo iznad naše pojedinačne želje i prirodne sposobnosti.

U svom osobnom proučavanju Svetih pisača, često ubacim izraz »osposobljavajuća moć« kad god se susretnem s riječi *milost*. Razmislite na primjer o ovom retku koji nam je svima poznat: »Jer znademo da se, nakon svega što učiniti možemo, spašavamo milošću« (2. Nefi 25:23). Vjerujem da možemo puno naučiti o ovom važnom gledištu na pomirenje ako ubacimo »osposobljavajuća i osnažujuća moć« svaki put kad vidimo riječ *milost* u Svetim pismima.

taj način jer je znao, razumio i iskusio osposobljavajuću moć pomirenja.

Ne mislim da su uze kojima je Nefi bio vezan magično spale s njegovih ruku i zapješća. Umjesto toga mislim da je bio blagoslovljen ustrajnošću i osobnom snagom iznad svoje prirodne sposobnosti, da tada »u snazi Gospodnjoj« (Mosija 9:17) razradi, uvrti i povuče užad, te na kraju i doslovno prekine uze.

Značaj ovog događaja jasan je za svakoga od nas. Kako vi i ja dolazimo do razumijevanja i koristimo osposobljavajuću moć pomirenja u našim osobnim životima, molit ćemo se i tražiti snagu da promijenimo naše okolnosti umjesto da se molimo da naše okolnosti budu promijenjene. Postat ćemo oni koji djeluju umjesto objekti na koje se djeluje (vidi 2. Nefi 2:14).

Razmotrite primjer u Mormonovoj knjizi dok je Amulon prognozirao Almu i njegov narod.

Glas Gospodnji došao je do tih dobrih ljudi u njihovoj nevolji i navijestio:

»A ja ću uz to olakšati bremena što su natovarena na leđa vaša, te ih vi ni osjetiti nećete na plećima svojim ...

I tad se dogodi: Bremena što bijahu natovarena Almi i braći njegovoj postadoše laka. Da, *Gospodi ih okrijepi* da uzmognu s lakoćom podavati bremena svoja, i oni se veselo i strpljivo podložili svakoj volji Božjoj« (Mosija 24:14–15; naglasak dodan).

Što se promijenilo u ovom događaju? Nije se promijenilo breme. Izazovi i teškoće

progona nisu odmah uklonjeni od ljudi. No Alma i njegovi sljedbenici bili su osnaženi, a njihova povećana sposobnost i snaga olakšali su njihove terete. Ti dobri ljudi bili su osnaženi kroz pomirenje da *djeluju* kao zastupnici i *utječu* na svoje okolnosti. A zatim su

»u snazi Gospodnjoj« Alma i njegov narod bili odvedeni na sigurno u Zarahemlu.

Možda se s pravom pitate: »Što čini događaj s Almom i njegovim narodom primjerom osposobljavajuće moći pomirenja?« Odgovor se nalazi u usporedbi Mosije 3:19 i Mosije 24:15.

»I [ne] svuče [li] naravnoga čovjeka, i ne posveti li se pomirenjem Krista Gospodina, ne *postane li poput djeteta odan, krotak, ponizan, strpljiv, pun ljubavi, voljan podložiti se svemu što Gospod smatra podobnim* da mu nanese, kao što se dijete podlaže

Glas Gospodnji došao je do Alme i njegovog naroda u njihovoj nevolji i navijestio: »A ja ću uz to olakšati bremena što su natovarena na leđa vaša, te ih vi ni osjetiti nećete na plećima svojim.«

ocu svojemu« (Mosija 3:19; naglasak dodan).

Dok napredujemo na putovanju smrtnosti od lošeg, preko dobrog, do boljeg, dok svlačimo naravnog muškarca ili ženu u svakom od nas, i dok težimo postati sveci i promijeniti svoju narav, tada bi posebno naznačene osobine u ovom retku trebale opisati kakva osoba vi i ja postajemo. Postat ćemo više poput djeteta, krotkiji, strpljiviji i voljniji podložiti se.

Sada usporedite te osobine u Mosiji 3:19 s onima koje se koriste za opis Alme i njegovog naroda: »I oni se veselo i strpljivo *podložiše svakoj volji Božjoj*« (Mosija 24:15; naglasak dodan).

Za mene su usporedbe između osobina opisanih u ovim redcima izvanredne i ukazuju da je Almin dobar narod postajao boljim kroz osposobljavajuću moć pomirenja Krista Gospodina.

Prisjetite se priče o Almi i Amuleku koja se nalazi u Almi 14. U tom slučaju mnogi su vjerni sveci usmrćeni vatrom, a ta dvojica slugu Gospodnjih bili su utamničeni i pretučeni. Razmotrite ovu Alminu molbu izrečenu dok se molio u tamnici: »*Udijeli nam, o Gospode, snagu* prema vjeri našoj koja je u Kristu, sve do izbavljenja« (Alma 14:26; naglasak dodan).

Ovdje ponovno vidimo Almino razumijevanje i pouzdanje u osposobljavajuću moć pomirenja kako se odražava u njegovom zahtjevu. A obratite pažnju i na posljednicu te molitve:

»I raskinu [Alma i Amulek] konope kojima bijahu vezani. A kad to narod ugleda, stade bježati jer ih obuze strah od uništenja ...

A Alma i Amulek iziđoše iz tamnice i ne bijahu ozlijeđeni. *Gospod im, naime, udijeli moć*, prema vjeri njihovoj koja je u Kristu« (Alma 14:26, 28; naglasak dodan).

Još je jednom osposobljavajuća moć očita kada se dobri ljudi bore protiv zla i teže postati još bolji te učinkovitije služiti »u snazi Gospodnjoj«.

Još je jedan primjer iz Mormonove knjige poučan. U Almi 31, Alma je na misiji obraćanja otpalih Zoramaca koji su, nakon što su izgradili Rameumptom, izgovarali propisanu i bahatu molitvu.

Obratite pažnju na vapaj za snagom u Alminoj osobnoj molitvi: »O Gospode, udijeli mi *da snage smognem* da strpljivo podnesem nevolje ove što će me snaći zbog bezakonja naroda ovoga« (Alma 31:31; naglasak dodan).

Alma se također moli da njegovi misionarski suradnici prime sličan blagoslov: »Udijeli im *da smognu snage* da podnesu nevolje svoje što će ih snaći zbog bezakonja naroda ovoga« (Alma 31:33; naglasak dodan).

Alma se nije molio da se njegove nevolje uklone. On je znao da je sluga Gospodnji, i molio je za moć da djeluje i utječe na svoju situaciju.

Ključna poanta ovog primjera sadržana je u posljednjem retku Alme 31: »[Gospod] snage im dade da ne trpe nikakvih nevolja, *već samo da ih prožme radost Kristova*. A to bijaše u skladu s molitvom Alminom, i to zato što je s vjerom molio« (stih 38; naglasak dodan).

Nevolje nisu bile uklonjene. Ali Alma i njegovi suradnici bili su osnaženi i blagoslovljeni kroz osposobljavajuću moć pomirenja da »ne trpe nikakvih nevolja, već samo da ih prožme radost Kristova«. Kakav čudesan blagoslov. I kakvu bi lekciju svatko od nas trebao naučiti.

Primjeri osposobljavajuće moći ne nalaze se samo u Svetim pismima. Daniel W. Jones rođen je 1830. u Missouriju, a Crkvi se pridružio u Kaliforniji 1851. godine. Godine 1856. sudjelovao je u spašavanju karavana ručnih kolica koje su zbog teških snježnih oluja zapele u Wyomingu. Nakon što su spasioci pronašli svece u nevolji, pružili trenutačnu pomoć i pobrinuli se da bolesni i nemoćni budu prevezeni u Salt Lake

City, Daniel i nekoliko drugih mladića dobrovoljno su se javili da ostanu i čuvaju imovinu karavane. Hrana i namirnice koje su ostavljene Danielu i njegovim kolegama bile su oskudne i brzo su potrošene. Sljedeći citat iz osobnog dnevnika Daniela Jonesa opisuje događaje koji su uslijedili.

»Divljači je uskoro bilo tako malo da nismo mogli ništa uloviti. Pojeli smo ono malo mesa. Čovjek bi ogladnio jedući ga. Na kraju smo pojeli sve. Nije ostalo ništa osim kože. Pokušali smo pojesti i nju. Skuhali smo je i pojeli bez ikakvih začina i cijela se grupa razboljela ...

Situacija se činila beznadnom, jer ništa nije ostalo osim sirove kože izglednije stoke. Pitali smo Gospodina da nas uputi što da učinimo. Braća nisu mrmljala, već su smatrala da trebaju vjerovati u Boga... Odjednom sam primio nadahnuće kako popraviti stvari i savjetovao sam grupu govoreći im kako da je skuhamo. Trebali su spaliti i sastrugati dlake. Na taj način mogao se iskorijeniti i pročistiti loš okus od kuhanja. Nakon struganja, kuhati oko sat vremena u puno vode, baciti vodu koja je postala ljepljiva, isprati i detaljno sastrugati kožu, isprati je u hladnoj vodi, nakon toga kuhati dok se ne pretvori u hladetinu i ostaviti da se ohladi, a zatim posuti s malo šećera i jesti. Trebalo je puno truda, ali nismo imali ništa drugo za raditi, a bilo je bolje od izgladnjivanja.

Zamolili smo Gospodina da blagoslovi naše želuce i *prilagodi ih za ovu hranu...* Sada kada jedemo čini se da svi uživaju u gozbi. Nismo jeli tri dana do drugog pokušaja. Uživali smo u ovoj ukusnoj hrani oko šest tjedana.«³

U tim okolnostima ja bih se vjerojatno molio da jedem nešto drugo: »Nebeski Oče, molim te pošalji mi prepelicu ili bizona.« Vjerojatno se ne bih sjetio moliti da moj želudac bude osnažen i

prilagođen hrani koju smo imali. Što je Daniel W. Jones znao? On je znao za osposobljavajuću moć pomirenja Isusa Krista. Nije se molio da se promijene njegove okolnosti. Molio se da bude osnažen da se nosi sa svojim okolnostima. Kao što su Alma i njegov narod, Amulek i Nefi bili osnaženi, Daniel W. Jones imao je duhovni uvid da zna što tražiti u toj molitvi.

Osposobljavajuća moć Kristova pomirenja osnažuje nas da činimo stvari koje nikada ne bismo mogli učiniti sami od sebe. Ponekad se pitam da li u našem lagodnom svijetu posljednjih dana – u našem svijetu mikrovalnih pećnica, mobilnih telefona, automobila s klimom i udobnih domova – ikada naučimo prepoznati našu svakodnevnu ovisnost o osposobljavajućoj moći pomirenja.

Sestra Bednar izuzetno je vjerna i sposobna žena, i naučio sam važne lekcije o osnažujućoj moći iz njezinog tihog primjera. Promatrao sam je kako je ustrajala kroz intenzivne i stalne jutarnje mučnine – doslovno bolesna svaki dan kroz osam mjeseci – tijekom svake od svoje tri trudnoće. Zajedno smo molili da bude blagoslovljena, ali izazov nikada nije uklonjen. Umjesto toga, bila je osposobljena da podnese tjelesno ono što nije mogla u vlastitoj moći. Tijekom godina također sam promatrao kako je bila osposobljena da se nosi s ismijavanjem i porugom svjetovnog društva kada je kao svetica posljednjih dana slijedila savjet proroka i postavila obitelj i brigu o djeci svojim najvišim prioritetom. Zahvaljujem se i odajem počast Susan što mi je pomogla naučiti te neprocjenjive lekcije.

Spasitelj zna i razumije

U 7. poglavlju Alme učimo kako je i zašto Spasitelj u mogućnosti dati osposobljavajuću moć:

»I on će ići trpeći mnoge *boli* i *nevolje*, i

napastovanja svakovrsna. A sve to da se ispuni riječ koja kaže da će on uzeti na se *boli* i *slabosti* naroda svojega.

I on će smrt na sebe uzeti da odriješi uze smrtno koje vezuju narod njegov. I uzet će na se *slabosti* njihove da mu se milosrdem

Ne postoji tjelesna bol, tjeskoba duše, patnja duha, nemoć ili slabost koju vi ili ja možemo iskusiti tijekom našeg smrtnog putovanja, a da je Spasitelj nije prvi osjetio.

ispuni nutrina njegova po tijelu, da bi po tijelu upoznao kako u pomoć pritjecati narodu svojemu u slabostima njihovim« (Alma 7:11–12; naglasak dodan).

Spasitelj je patio ne samo zbog naših slabosti, već zbog nejednakosti, nepoštenja, boli, tjeskobe i emotivne patnje koje nas tako često opsjedaju. Ne postoji tjelesna bol, tjeskoba duše, patnja duha, nemoć ili slabost koju vi ili ja možemo iskusiti tijekom našeg smrtnog putovanja da je Spasitelj nije prvi osjetio. Vi i ja u trenutku slabosti možemo zavapiti: »Nitko ne razumije. Nitko ne zna.«

Nijedno ljudsko biće možda ne zna. No Sin Božji savršeno zna i razumije, jer on je osjetio i nosio naše breme prije nas. A budući da je platio konačnu cijenu i podnio to breme, ima savršenu suosjećajnost i može pružiti svoju milosrdnu ruku u mnogim fazama našeg života. On može posegnuti, dirnuti nas, pomoći – doslovno dotrčati do nas – i osnažiti nas da budemo više nego što bismo ikada mogli biti i pomoći nam da učinimo ono što nikada ne bismo mogli uzdajući se samo u vlastitu moć.

»Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.

Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj dušama svojim,

Jer jaram je moj sladak, a moje breme lako« (Matej 11:28–30).

Iznosim svoje svjedočanstvo i zahvalnost za beskonačnu i vječnu žrtvu Gospodina Isusa Krista.

Znam da Spasitelj živi. Iskusio sam njegovu otkupljujuću i osposobljavajuću moć, i svjedočim da su te moći stvarne i dostupne svakome od nas. Doista, »u snazi Gospodnjoj« možemo učiniti i prevladati sve stvari dok idemo naprijed na našem putovanju u smrtnosti. ■

Iz govora s domjenka održanog na sveučilištu Brigham Young 23. rujna 2001. Za cijeli tekst na engleskom, posjetite speeches.byu.edu.

NAPOMENE

1. Vidi Franklin D. Richards, Conference Report, listopad 1965, 136–137; vidi i David O. McKay, Conference Report, travanj 1954, 26.
2. Bible Dictionary, »Grace«; naglasak dodan.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians* (b.d.), 57–58.

Širom svijeta, vjeronauk približava mlade poput vas Isusu Kristu.

MÉXICO

Blagoslovi VJERONAUKA

Brittany Beattie

Crkveni časopisi

Vi niste sami u vašoj odluci da pohađate vjeronauk. Širom svijeta, stotine tisuća mladih čine vjeronauk dijelom svog života, dolazeći do svojih razreda autobusom, kanuom, biciklom, pa čak i putem interneta. Neki mladi ustaju rano i putuju daleko kako bi stigli na vrijeme, neki putuju uvečer, a neki uče kod kuće nekoliko dana u tjednu.

Pohađanje vjeronauka zahtijeva žrtvu, ali mladi širom svijeta otkrivaju da je sudjelovanje u vjeronauku vrijedno svakog truda. I oni koji sudjeluju imaju nešto zajedničko: njihovo iskustvo s vjeronauka približava ih Spasitelju i našem Nebeskom Ocu.

Primanje obećanih blagoslova

Zašto je vjeronauk toliko važan za vas? Neki razlozi uključuju ova obećanja od proroka i apostola posljednjih dana:

- To »postaje blagoslov za spasenje suvremenog Izraela u najizazovnijem trenutku.«¹
- To »će vas pripremiti da poruku o obnovljenom evanđelju predstavite onima koje imate mogućnost sresti.«²
- To vam pomaže »steći važno razumijevanje istine.«³
- Vjeronauk »pruža predivne prilike za učenje nauka koji će vas usrećiti. Pruža

predivne prilike za druženje sa sebi sličnima.«⁴

- »Vaše poznavanje evanđelja će se povećati. Vaša će vjera ojačati. Sklopit ćete divna poznanstva i prijateljstva.«⁵
- »To daje... duhovno obogaćenje, moralnu snagu da se odupre opaćini koja je posvuda oko nas, kao i veliko povećanje evanđeoske spoznaje.«⁶
- To je »jedna od najboljih priprema za misiju.«⁷

Pronaći način za pohađanje

Ići na vjeronauk često znači da ćete se trebati odreći nečeg drugog u čemu uživajte kako biste pronašli vremena za pohađanje. No ta je žrtva vrijedna truda. Elijah Bugayong s Filipina donijela je tu odluku tijekom svoje zadnje godine u srednjoj školi. Tijekom srednje škole, uvijek je bila druga u svom razredu. Bila je odlučna doći na prvo mjesto kao maturantica i čak je razmišljala ne upisati vjeronauk, koji je pohađala godinu dana ranije, kako bi ostvarila svoj cilj.

Onda je jednog dana promijenila mišljenje. »[Pogledala sam] svoj radni stol«, rekla je. »Vidjela sam hrpu knjiga pored njega, moja Sveta pisma s mojom bilježnicom i priručnikom za vjeronauk. Duboko sam se zapitala: 'Što je važnije?'«

BLAGOSLOV S DOŽIVOTNIM UČINCIMA

»**P**rije mnogo godina imao sam povlasticu podučavati ranojutarnji vjeronauk. Nastava se održavala između 6:30 i 7:30 svakog školskog dana. Dvije godine promatrao sam pospane učenike kako ulaze u razred, postavljajući izazov pred učitelje da ih razbude. Nakon molitve i nadahnute misli, promatrao sam blistave umove kako se bude da bi povećali svoje poznavanje Svetih pisama. Najteži dio nastave bio je prekinuti raspravu na vrijeme kako bismo ih poslali na njihovu redovnu srednjoškolsku nastavu. Kako je školska godina napredovala, promatrao sam kako svaki učenik stječe veće pouzdanje, bliskija prijateljstva i rastuće svjedočanstvo o evanđelju.

Prije nekoliko godina bio sam u trgovini u gradu nedaleko odavde kada sam začuo kako netko izvikuje moje ime. Okrenuo sam se da bih pozdravio dvoje svojih bivših učenika. Oni su sada muž i žena. Upoznali su me s njihovo četvero predivne djece. Dok smo razgovarali bio sam začuđen s brojem učenika vjeronauka s kojima su i dalje u kontaktu nakon svih ovih godina. Bio je to dokaz posebne povezanosti koja se događala u tom razredu ranojutarnjeg vjeronauka.«

Elder L. Tom Perry iz Zbora dvanaestorice apostola, »Receive Truth«, *Ensign*, studeni 1997, 62.

Elijah je pronašla odgovor u Mateju 6:33: »Zato najprije tražite kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, a to će vam se nadodati!« Odlučila je vjerno pohađati vjeronauk i pronaći druge načine da organizira svoje vrijeme za školske obveze. Na kraju godine, proglašena je najboljom učenicom, a čak je osvojila i sveučilišnu stipendiju.

Spencer Douglas iz Alabame, SAD, odlučio je odreći se nekih društvenih događanja kako bi mogao dobiti više od vjeronauka. Prve dvije godine vjeronauka, budio se u 4 ujutro kako bi pohađao, a posljednje dvije godine budio se u 5 ujutro. Kaže: »Nisam mogao sudjelovati na mnogo kasnih aktivnosti s mojim prijateljima jer sam trebao biti rano u krevetu. Da nisam, ne bih mogao potpuno sudjelovati i učiti sljedećeg jutra.« Za Spencera to nije značilo samo da se pojavi na nastavi, već da bude budan i spreman učiti.

Starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola podučio je: »Samo zato što je nešto dobro nije dovoljan razlog da to učinimo. Broj dobrih stvari koje možemo napraviti puno je veći od vremena koje imamo na raspolaganju da ih ostvarimo. Neke stvari bolje su od dobrih i to su stvari koje trebaju zahtijevati našu prvenstvenu pažnju u životu.«⁸ To je važan savjet za upamtiti dok odlučujete kako odrediti prioritet za vjeronauk u vašem rasporedu.

Priprema za misiju

Vjeronauk također služi kao odlična priprema za misionarski rad kojeg ćete obavljati – kao član misionar danas i ako budete služili kao cjelodnevni misionari u budućnosti. Franco Huamán Curinuqui iz Perua zna da mu je proučavanje Svetih pisama na vjeronauku pomoglo da se pripremi za svoju misiju.

Rekao je da je ova priprema vrijedila ustajanja u 4 ujutro radi vjeronauka, vožnju kanuom kada su mjeseci poplava pogodili područje, a zatim gaganje kroz blato da dođe na nastavu. Kaže: »Želim završiti vjeronauk i započeti s institutom kako bih bio spreman za misiju. Nastavit ću pomagati rast Crkve.« Vjeronauk je važan za njega jer uči o Svetim pismima i pamti važne retke koji će mu pomoći da bude bolji misionar.

Biti blagoslovljen u svakom dijelu života

Dok se mladi širom svijeta trude pohađati vjeronauk, primaju snagu za mnogo više toga od proučavanja Svetih pisama. Cameron Lisney iz Engleske otkrio je da je blagoslovljen u svim područjima svog života. »Vjeronauk ne pomaže samo s duhovnim stvarima, već također pomaže sa školom i obrazovanjem«, kaže Cameron.

Rekao je da »rani početak dana ubacuje vaš mozak u brzinu. Neki moji prijatelji rekli su da su prezauzeti

da pohađaju – nije baš da ćete ponavljati matematiku u 6 sati ujutro, zar ne?» Dok proučavate, »Gospodin će vam pomoći s vašim ispitima, a ako odete na vjeronauk, pomoći će vam još više«, kaže Cameron.

Naravno, vjeronauk je također pomogao Cameronu da osnaži svoje svjedočanstvo. Reкао je: »Početak mog svjedočanstva došao je iz vjeronauka. U dobi od 14 godina, doista sam se naprezao u evanđelju. Nisam uživao u crkvi i činio sam stvari koje nisam trebao. Bilo je samo pitanje mjeseci prije nego bih potpuno oduštao.« Ali kada je prijateljica pozvala Camerona da pohađa vjeronauk, odlučio je početi s njom. Tada su blagoslovi doista počeli stizati.

»Počeo sam ponovno osjećati Duha«, kaže Cameron. »Počeo sam obraćati više pažnje u crkvi te pohađati Nedjeljnu školu i svećeničke lekcije. Postalo je lakše i postajao sam sretniji. Naposljetku sam stekao vlastito svjedočanstvo o evanđelju.« Nakon dva mjeseca vjeronauka, Cameron se sastao sa svojim biskupom i bio je zaređen kao učitelj u Aronovom svećeništvu.

Cameron je znao da mu vjeronauk pomaže da ostane snažan unatoč iskušenjima svijeta. »Kako se vjeronauk nastavio«,

reкао je, »bilo mi je lakše nositi se s izazovima koje svijet nosi. Prilično je teško biti mlada osoba u svijetu u kojem živimo – grijeh nas okružuje sa svih strana. Svjedočim vam da ćete, ako pohađate vjeronauk, pronaći snagu da se obranite. Vjeronauk stvara duhovni štit da vas zaštiti. Mnogi su ispiti i iskušenja došla do mene, a vjeronauk je bio od izuzetno velike pomoći da me sačuva na ravnom i uzanom putu.«

Jačati jedni druge

Vjeronauk vam također omogućava da se sastanete s drugim tinejdžerima koji dijele vaša uvjerenja. Vika Chelyshkova iz Rusije kaže:

»Nadahnuti sam istomišljenicima koji se drže istih moralnih mjerila i koji vjeruju u Boga kao i ja.« Dodaje: »Ako imam bilo kakvih pitanja, mogu razgovarati o njima s mojim vjeroučiteljem i drugim učenicima. Mogu iznositi svoje misli i svjedočanstvo s drugima da osnažim svoju vjeru i vjeru drugih. Čitajući Sveta pisma zajedno i razmišljajući o njihovom duhovnom sadržaju, približavamo se Bogu i jedni drugima.«

Ksenia Goncharova iz Ukrajine vidjela je slične rezultate. Rekla je: »Kada dijelimo naša iskustva jedni s drugima, postajemo snažniji i bolje razumijemo Sveta pisma. Kada razgovaramo o primjerima iz naših

VJERONAUK JE UTJECAO NA ŽIVOT PREDSEDNIKA HENRYJA B. EYRINGA

Mildred Bennion bila je među prvim učenicima vjeronauka na vjeronauku u Graniteu 1912. godine. Kasnije je postala majka predsjednika Henryja B. Eyringa, prvog savjetnika u Prvom predsjedništvu.

Razumjela je važnost vjeronauka u svom životu i željela je da i njezina djeca imaju iste blagoslove koje je osjetila na vjeronauku, tako da je njezina obitelj donijela veliku odluku: »Preselili smo se u Utah uz veliku financijsku žrtvu kako bi naši sinovi mogli pohađati vjeronauk i institut te pronaći prijatelje među našim narodom. To bi trebalo dati odgovor na pitanje o mom mišljenju o tim stvarima« (cit. iz C. Coleman, *History of Granite Seminary*, 142).

Važnost Crkvenog obrazovanja nastavljena je u obitelji Eyring kada je predsjednik Henry B. Eyring postao predsjednik koledža Ricks (sada BYU–Idaho) 1971. godine, koji je u vlasništvu Crkve, i kada je služio kao povjerenik crkvenog obrazovanja od 1980. do 1985, te ponovno od 1992. do 2005.

života tijekom lekcija, vidim način na koji evanđelje djeluje u mom životu i životu drugih.«

Doći do spoznaje Nebeskog Oca i Isusa Krista

Grupi mladih nedavno je postavljeno pitanje kako ih je vjeronauk blagoslovio. Njihovi odgovori otkrivaju glavnu temu – da im vjeronauk pomaže približiti se Nebeskom Ocu i Spasitelju. Starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola je podučio: »Sve su teme koje proučavate na vjeronauku važne. Svake godine dok se usredotočite na jednu zbirku Svetih pisama, u središtu je Gospodin Isus Krist.«⁹

Evo što je nekoliko tinejdžera reklo o tome kako ih je vjeronauk približio Isusu Kristu.

- »Naučila sam što Spasitelj čini za mene, čitajući sve ove zapise od brojnih proroka i shvaćajući koliko sam mu važna. Spoznala sam da me je dovoljno volio da umre i pati za moje boli.«
- »Vjeronauk je odličan način da počnem svoj dan. Bez obzira koliko sam umoran, osjećam Duha i osjećam se osnaženo kad se dogode teškoće u mom danu, znam bez sumnje da me moj Spasitelj voli i samouvjereniji sam zauzeti se za ispravno.«
- »Ja sam obraćenica u Crkvi. Krenula sam na vjeronauk prije nego

što sam se krstila. Bez vjeronauka, ne znam da li bih se uopće krstila. Bez vjeronauka, ne bih imala Spasitelja u svom životu upravo sada ili znala da mogu primiti oprost za svoje grijeh. Nikada zapravo nisam imala Nebeskog Oca ili Isusa Krista u svom životu. Vjeronauk mi pomaže da ih pronađem i da zauvijek postanu dio mog života i dio života moje buduće djece.«

- Svakodnevni odlazak na vjeronauk pomogao mi je da se približim mom Gospodinu i Spasitelju, Isusu Kristu, kroz učenje o njegovim učenjima, njegovoj velikoj ljubavi za mene i kako se mogu vratiti živjeti s njim.«
- »Kada sam na vjeronauku, otkrivam dublje značenje u Svetim pismima. Pomaže mi da se svako jutro prisjetim biti više poput Krista u svakodnevnom poslovanju.«
- »Vjeronauk me je podučio kako čitati Sveta pisma, i ne samo uživati u njima, već pronaći primjenu u tekstu. Naučio sam nauk i načela koja su mi pomogla osnažiti svjedočanstvo o brižnom Nebeskom Ocu i Isusu Kristu, koje ću nositi sa sobom kroz cijeli moj život.«

Uz toliko mnogo blagoslova koji dolaze kroz pohađanje vjeronauka, jednostavno je vidjeti zašto ga mladi širom svijeta određuju prioritetom u svojim rasporedima. ■

NAPOMENE

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures* (govor učiteljima u Crkvenom obrazovnom sustavu, 14. listopada 1977), 3.
2. L. Tom Perry, »Raising the Bar«, *Liahona*, studeni 2007, 48.
3. Richard G. Scott, »Realize Your Full Potential«, *Liahona*, studeni 2003, 42.
4. Gordon B. Hinckley, »Stand True and Faithful«, *Ensign*, svibanj 1996, 93.
5. Gordon B. Hinckley, »The Miracle Made Possible by Faith«, *Ensign*, svibanj 1984, 47.
6. Gordon B. Hinckley, »The State of the Church«, *Ensign*, svibanj 1991, 52.
7. Ezra Taft Benson, »Our Responsibility to Share the Gospel«, *Ensign*, svibanj 1985, 7.
8. Dallin H. Oaks, »Good, Better, Best«, *Liahona*, studeni 2007, 104.
9. David A. Bednar, »Conclusion and Testimony«, *Welcome to Seminary 2010–2011*, seminary.lds.org/welcome.

POVIJEST VJERONAUKA

Ovo je pregled kako je vjeronauk rastao tijekom godina.

- 1888: Predsjednik Wilford Woodruff nadgleda formiranje Crkvenog odbora za obrazovanje za upravljanje crkvenim obrazovnim naporima, uključujući vjersku nastavu nakon škole.
- 1912: Organizacija prvih razreda svakodnevnog vjeronauka s ukupno 70 učenika koji su odlazili iz škole na jedan školski sat kako bi pohađali vjeronauk. Nastava se održavala preko puta srednje škole Granite u Salt Lake Cityju, Utah, SAD.
- 1925: Broj upisanih doseže 10 000 učenika.
- 1948: Pokrenut u Kanadi, prvoj državi izvan Sjedinjenih Država koja ima vjeronauk.
- 1950: Organizacija razreda dnevnog vjeronauka (ranije nazvanog »ranojutarnji vjeronauk«) u Kaliforniji, gdje se učenici sastaju u crkvenim sastajalištima prije početka škole.
- 1958: Broj upisanih doseže 50 000 učenika.
- 1958: Pokrenut u Centralnoj Americi, gdje je prvo predstavljen u Meksiku.
- 1962: Pokrenut u Europi, gdje je prvo predstavljen u Finskoj i Njemačkoj.
- 1963: Pokrenut u Aziji, gdje je prvo predstavljen u Japanu.
- 1965: Broj upisanih doseže 100 000 učenika.
- 1967: Pokrenut kućni vjeronauk u ruralnim sredinama, gdje učenici uče kod kuće četiri dana u tjednu, a sastaju se zajedno jedan dan svakog tjedna.
- 1968: Pokrenut u Australiji.
- 1969: Pokrenut u Južnoj Americi, gdje je prvo predstavljen u Brazilu.
- 1972: Pokrenut u Africi, gdje je prvo predstavljen u Južnoj Africi.
- 1983: Broj upisanih doseže 200 000 učenika.
- 1991: Broj upisanih doseže 300 000 učenika.
- 2012: Dostupan u 134 države i područja širom svijeta, s oko 370 000 upisanih učenika.

POZIV ZA OBRAĆENIKA

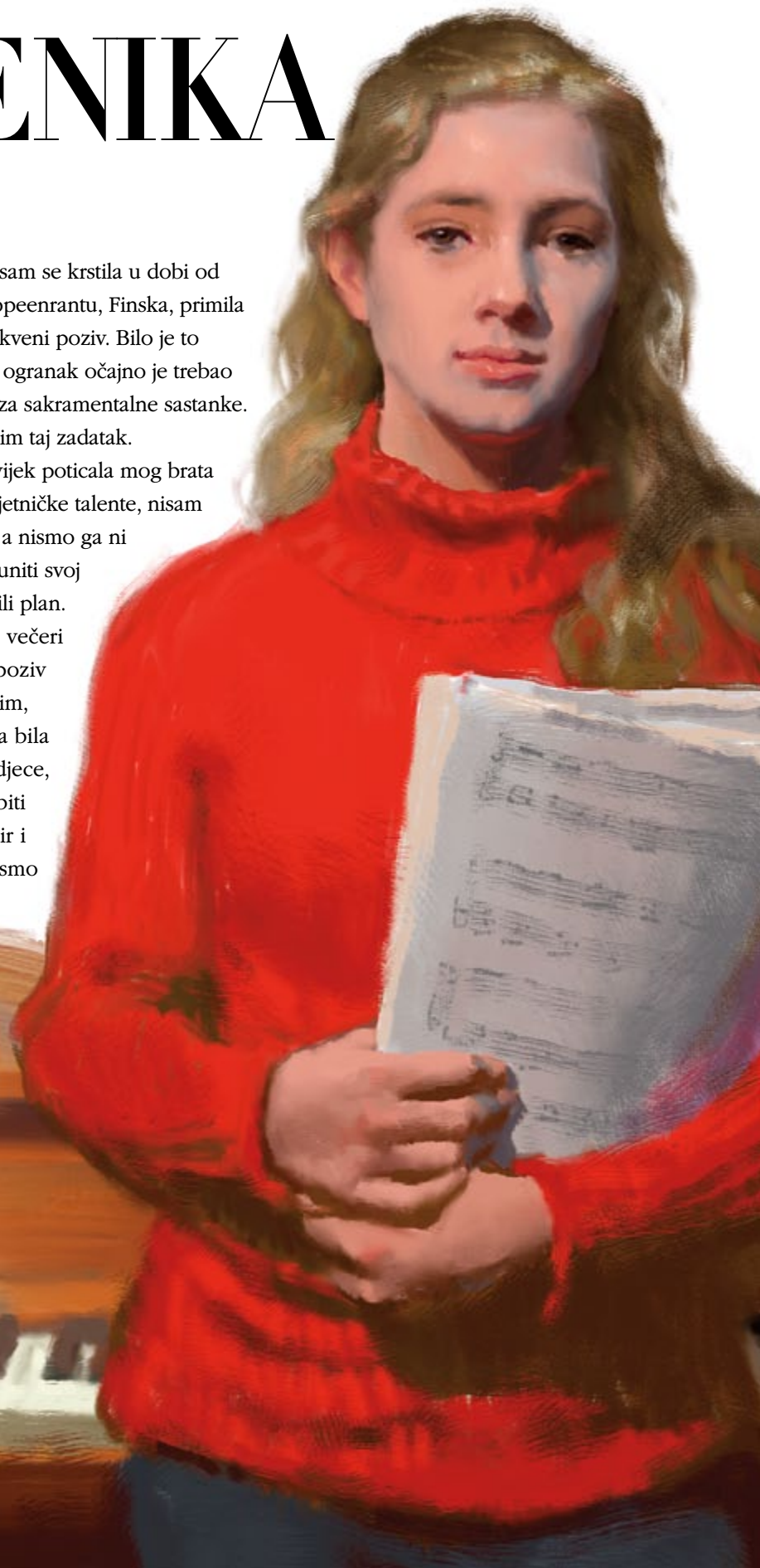
Helena Hannonen

Ubrzo nakon što sam se krstila u dobi od 10 godina u Lappeenrantu, Finska, primila sam svoj prvi crkveni poziv. Bilo je to 1960. godine, a naš mali ogranak očajno je trebao nekoga da svira pjesme za sakramentalne sastanke. Zamoljena sam da ispunim taj zadatak.

Iako je moja majka uvijek poticala mog brata i mene da razvijamo umjetničke talente, nisam znala kako svirati klavir, a nismo ga ni imali. No željela sam ispuniti svoj poziv, stoga smo napravili plan.

Na kućnoj obiteljskoj večeri razgovarali smo što taj poziv znači za sve nas. Međutim, budući da je moja majka bila udovica s dvoje mlade djece, znali smo da će za nas biti veliki izazov kupiti klavir i plaćati lekcije. Odlučili smo

*Bila sam nova
obraćenica i ni-
sam znala svirati
klavir. Ali sam
jako zahvalna za
poziv pijanistice
u ogranku koji
je promijenio
moj život.*

da smo svi voljni uložiti potrebnu žrtvu.

Prva žrtva koju je moja obitelj podnijela bila je financijska. Odlučili smo da ćemo se od proljeća do jeseni voziti biciklima umjesto autobusom. Moj brat, Martti, bio je odvažan i postao je naročito dobar u biciklizmu – čak i na snijegu i ledu. Odrekla sam se kupovine većine odjeće i naučila sam šivati. Također smo naučili živjeti štedljivo. Zasadili smo vrt na selu u blizini kuće mog djeda i bake i čuvali hranu za zimu. Naši »odmori« bili su majčina putovanja do hrama u Švicarskoj ili piknici i izleti blizu doma.

Druga žrtva koju je moja obitelj podnijela bila je vremenska. Podijelili smo zadatke i prerasporedili naše aktivnosti i domaću zadaću kako bih ja imala dovoljno vremena vježbati klavir. Zbog naše žrtve i napornog rada, majka je često govorila da nemamo vremena upadati u nevolje poput drugih naših vršnjaka. Zapravo, moj poziv postao je obiteljski poziv mnogo prije nego što sam odsvirala ijednu notu.

Počela sam uzimati lekcije kod učitelja glazbe u lokalnoj školi. Vježbala sam koristeći papirnatu tastaturu i na klaviru u crkvi. Kada je moj učitelj klavira odselio, kupili smo njegov klavir, a ja sam primljena da studiram s cijenjenom učiteljicom klavira u tom području.

Samostalno sam naučila crkvene pjesme i puno vježbala s voditeljem glazbe u ogranku. Svi su me ohrabivali – čak i kada se »falš« nota provukla. Moja učiteljica bila je užasnuta kada je otkrila da sam svirala pred ljudima prije nego što sam temeljito naučila i zapamtila

dijelove. Ali sviranje s jednom rukom bilo je bolje nego uopće nemati glazbu.

Na lekcije sam dolazila biciklom, a kada je došla zima, pokušavala sam hodati ili skijati ako je bilo moguće. Nedjeljama sam sama hodala na crkvene sastanke kako bih došla sat vremena ranije i imala vremena vježbati. Bila sam odlučna ići autobusom samo kada bi temperature pale ispod -15°C. Kiša i snijeg nisu me nešto smetali. Vrijeme je u hodu prolazilo brzo jer sam imala toliko predivnih crkvenih pjesama koje su mi pravile društvo. Dok sam hodala, prelazila sam ravnice s pionirima (vidi »Hajdemo Sveci«, *Crkvena pjesmarica*, br. 30), koračala visoko po gorskim vrhovima u Sionu (vidi »High on the Mountain Top«, *Hymns*, br. 5), i bila s mladima koji nikada neće pokleknuti (vidi »True to the Faith«, *Hymns*, br. 254). Nikada ne bih mogla pokleknuti uz takvu podršku – iako smo moja obitelj i ja bili jedini sveci posljednjih dana u našoj sredini u istočnoj Finskoj, u sjeni ruske granice.

Tijekom godina postala sam bolja u sviranju i mogla sam stvarati glazbu umjesto da samo ispravno sviram note. Naučila sam koristiti molitvu pri odabiru glazbe kako bi Duh mogao biti na sastanku. I što je najvažnije, moje svjedočanstvo o evanđelju došlo mi je kroz glazbu. Mogu se lako prisjetiti osjećaja, riječi i poruka crkvenih pjesama ako ikada posumnjam u nešto. Znala sam da su evandeoska načela i uredbe istiniti, učeći ih redak po redak, i notu za notom.

Sjećam se jednog naročitog dana kada je moja predanost tim načelima bila stavljena na kušnju. Imala sam 14 godina. Voljela sam

plivati i sanjala sam o plivanju na Olimpijadi. Nisam se natjecala nedjeljama, ali sam ipak napredovala. Konačno, kako su se približavale Olimpijske igre u Meksiko Cityju, trener me je pozvao da sudjelujem na posebnom treningu.

Trening je, međutim, bio svakog nedjeljnog jutra tijekom Nedjeljne škole. Opravdavala sam se da bih mogla otići na trening i propustiti Nedjeljnu školu jer ću se moći vratiti u crkvu na vrijeme za večernji sakramentalni sastanak. Štedjela sam za autobusnu kartu i sve isplanirala. Subotu ujutro prije prvog treninga rekla sam majci svoj plan.

Vidjela sam tugu i razočaranje u njezinim očima, ali njezin jedini odgovor bio je da je odluka moja i da sam podučena što je ispravno. Te noći nisam mogla izbaciti riječi pjesme »Biraj ispravno« (*Crkvena pjesmarica*, br. 46) iz svog uma. Riječi u mojoj glavi zvučale su poput oštećene ploče.

U nedjelju ujutro držala sam torbu za plivanje u jednoj ruci, a torbu za glazbu u drugoj, nadajući se da ću navesti moju mamu da povjeruje kako idem u crkvu. Izašla sam van do autobusne stanice. Slučajno je autobusna stanica koja je vodila do bazena bila na mojoj strani ulice, a druga, koja je vodila do

Jedan autobus odveo bi me do mog crkvenog poziva, drugi do mojih snova na vrh svjetskog plivanja. Fraze crkvenih pjesama koje sam toliko puta svirala dale su mi odgovor.

kapele, bila je na suprotnoj strani. Dok sam čekala, postala sam nervozna. U mojim ušima odzvanjala je glazba pjesme »Have I Done Any Good?« [jesam li učinila nešto dobro] (*Hymns*, br. 223) – pjesme koju sam planirala za Nedjeljnu školu tog dana. Zнала sam iz iskustva da će, s teškim ritmom, kompliciranim riječima i visokim notama, ova pjesma postati katastrofa bez dobre pratnje.

Dok sam razmišljala, prišla su oba autobusa. Autobus prema bazenu zaustavio se zbog mene, a vozač autobusa prema crkvi zaustavio se i pogledao me, zbunjen jer je znao da sam uvijek ulazila u njegov autobus. Svi smo se međusobno gledali nekoliko sekundi. Što sam čekala? Odabrala sam Gospodina (vidi »Who's on the Lord's Side?« *Hymns*, br. 260). Obećala sam da ću ići kamo on želi da idem (vidi »I'll Go Where You Want Me to Go«, *Hymns*, br. 270). Moja odluka da obdržavam zapovijedi donesena je davno prije (vidi »Zapovijed poslušaj«, *Crkvena pjesmarica*, br. 303).

Prije nego što je moj mozak uhvatio korak s mojim srcem, moje je tijelo preuzelo kontrolu. Potrčala sam preko ceste i mahнула vozaču drugog autobusa da me pričeka. Platila sam

kartu i otišla na kraj autobusa koji je išao u smjeru Crkve, gledajući kako moji plivački snovi odlaze u suprotnom smjeru.

Svi su mislili da sam tog dana plakala jer sam osjećala Duha. No zapravo sam plakala jer su se moji dječji snovi upravo srušili i jer sam bila posramljena što sam uopće razmišljala o tome da plivam na Šabat. Ali te nedjelje, kao i prije i poslije, ispunila sam svoj poziv.

Kada sam bila spremna krenuti na koledž, obučavala sam nekoliko članova ogranka da vode glazbu i sviraju klavir. Na koledžu sam nastavila svirati klavir i uzela sam lekcije za orgulje. Mislila sam da je moja šansa za odlazak u Latinsku Ameriku zauvijek otišla kada sam odustala od natjecanja u plivanju, no kada sam magistrirala na sveučilištu Brigham Young, služila sam misiju u Kolumbiji. Dok sam bila na misiji, podučavala sam lekcije iz klavira. Željela sam tim svecima ostaviti dar glazbe. Djeca i mladi u Kolumbiji hodali su kilometrima po vrućem suncu kako bi imali priliku učiti svirati klavir. Oni su također počeli s jednom rukom dok nisu naučili svirati s obje ruke. I oni su se žrtvovali više od mene u svojim naporima da nauče svirati klavir.

Prošlo je više od 50 godina od kad sam se krstila. Putovala sam nadaleko i naširoko od svog doma u Finskoj, ali bez obzira kamo sam otišla, uvijek se javila potreba da netko svira crkvene pjesme. Univerzalni jezik glazbe izgradio je mostove razumijevanja i ljubavi na mnogim mjestima.

Danas su moje ruke

Na misiji u Kolumbiji, podučavala sam lekcije iz klavira. Djeca i mladi hodali su kilometrima po vrućem suncu da uče, žrtvujući se kako bi dobili dar glazbe.

spore i artritične. Mnogo je sposobnih glazbenika zauzelo moje mjesto. Moja majka često osjeća tugu kada se osvrne na moje prve godine u Crkvi i žrtava koje sam podnijela, kilometara koje sam prešla i stvari bez kojih sam bila. Ona se boji da je hladnoća doprinijela mom artritisu. Međutim, ja svoje »borbene ožiljke« nosim s radošću. Izlila sam svoje radosti i tuge u glazbu. Naučila sam se smijati i plakati kroz moje prste.

Moje srce pjeva sa zahvalnošću kada razmišljam da je Nebeskom Ocu i mojim vođama dovoljno stalo da pozovu djevojčicu ispuniti tako izazovan zadatak. Taj mi je poziv pomogao steći čvrsto razumijevanje evanđelja i omogućio mi je da pomognem drugima osjetiti Duha kroz glazbu. Ja sam živi dokaz da novi obraćenici trebaju poziv – čak i male djevojčice bez vještina u sviranju klavira. Kroz moj prvi poziv otkrila sam da s Bogom ništa nije nemoguće i da ima naum i svrhu za svako od svoje djece. I kroz glazbu, stekla sam nepokolebljivo svjedočanstvo o obnovljenom evanđelju Isusa Krista. ■

Vijeća odjela

NA DJELU

LaRene Gaunt

Crkveni časopisi

Sveći posljednjih dana koriste vijeća odjela i ogranaka da blagoslove živote osoba u potrebi.

U večer 22. svibnja 2011. kroz zvuk glasnih sirena, jak tornado ušao je u središte Joplina u Missouriju, SAD, uništivši domove i živote. Vrtlog je snažno udario u prvi odjel Joplina, ali biskup Chris Hoffman i vijeće odjela odmah su išli provjeriti jesu li svi članovi odjela sigurni.

»Imali smo spreman plan djelovanja jer smo razgovarali o tim pripremama na vijeću odjela prije nego što se dogodilo«, rekao je. »Također smo se pouzdali u Duha da znamo što učiniti. Struja je bila u kvaru. Mobiteli nisu radili. Molili smo se i osluškivali odgovore, a oni su došli – uvijek dođu. Bilo mi je zadovoljstvo kao biskupu čuti članove kako kažu: 'Ovo sam napravio', umjesto: 'Što želite da učinim?'«

Reakcija u Joplinu pokazuje moć ujedinjenog vijeća odjela. »Sastanak vijeća odjela jedan je od najvažnijih sastanaka u Crkvi«, napisao je starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, »jer svećenički zbor i vođe pomoćnih organizacija mogu razgovarati i planirati s biskupstvom... Od svih vijeća i odbora u Crkvi, vjerujem da vijeće odjela može imati najveći učinak na pomaganje djeci našeg Oca.«¹

Ujedinjeni u ljubavi i vjeri

U Puerto Francisco de Orellani, izoliranom selu u džunglama Ekvadora, članovi imaju snažnu vezu ljubavi i vjere. Mjesečni sastanak vijeća ogranka odražava njihovu brigu. Prvo se usredotočuju na pojedince i obitelji, a zatim kako programi mogu pomoći. Nadahnuće slijedi.

Mnogi članovi trebaju pomoć u traženju posla. Vijeće ogranka otkriva da izazovi članova često mogu biti riješeni na mjesnoj razini. Dok je vijeće razgovaralo o potrebama samohrane majke s mladom kćerkom koja ima zdravstvenih problema, predsjednica Potpornog društva znala je za posao gdje bi majka mogla raditi, a opet biti blizu svoje kćerke.

Vijeće ogranka također koristi crkvene resurse, poput materijala radionice za razvoj karijere Službe SPD-a za zapošljavanje.² Uspostavili su razred kojeg je podučavao član ogranka, koji je pomogao drugom članu ogranka pronaći bolji posao.

Ramiro Reyes, prvi savjetnik u predsjedništvu ogranka, rekao je sljedeće o vijeću ogranka: »Mi smo oruđe u rukama Gospodnjim. On će ostvariti svoje ciljeve kroz naša djela.«

TEMELJI ZA UČINKOVITA VIJEĆA

U svojoj knjizi, *Counseling with Our Councils*, starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola daje sljedeća tri prijedloga:

»Prvo, usredotočite se na osnove.« Slijedite smjernice u *Handbook 2: Administering the Church*, 4. poglavlje, koje se može pronaći putem interneta u dijelu *Serving in the Church* (služenje u Crkvi) na stranici LDS.org.

»Drugo, usredotočite se na ljude, a ne programe.« Bavite se »integracijom novih članova, aktivacijom manje aktivnih, brigom za mlade, ekonomskim položajem pojedinih članova i potrebama samohranih majki i udovica«.

»Treće, vijeća služe za savjetovanje i razmjenu ideja, a ne samo izvješća i držanja predavanja. Uspostavite okruženje koje vodi ka otvorenosti, gdje je svaka osoba važna i gdje se svako mišljenje cijeni.« Pojedinci imaju različita gledišta i iskustva, stoga svatko može dodati korisnu perspektivu za razumijevanje potreba članova.

Vidi starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, *Counseling with Our Councils* (1997), 106, 109, 112.

Put do hrama

U Liverpoolu u New Yorku, SAD, dok je predsjednica Male škole Melissa Fisk pohađala sastanak vijeća odjela, stekla je uvid u njegovu moć. Kada je posegnula u svoju torbu prema notesu, naišla je na sliku 28-ero djece iz Male škole na stubama hrama Palmyra New York. Sva su djeca bila prekrivena ubodima osa. Na trenutak, slika je odvušla njezinu pažnju od sastanka, i nakratko se usredotočila na dan kad je Mala škola odjela otišla u Palmyru uživati u svetu okruženju hramskog zemljišta. Nažalost, kada su djeca raširila svoje deke, slučajno su dimnuli u osinjak.

Nakon što su svi bili zbrinuti, vođe su pozvali djecu da dodirnu hram. Djeca su odbila jer su se bojala da bi moglo biti još osa. Stoga su roditelji i vođe stali u red i napravili put do hrama. To je djeci dalo hrabrosti da pođu naprijed.

Kako je Melissa ponovno preusmjerila svoju pažnju na sastanak vijeća odjela, pomislila je: »Kada bi svatko bio okružen takvim prijateljima i vođama punih ljubavi dok napreduju prema hramu.«

Njezine misli bile su prekinute kad je čula predsjednicu Potpornog društva kako govori o sestri u potrebi:

TKO JE UKLJUČEN U VIJEĆE ODJELA ILI OGRANKA?

Sljedeći svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pohađaju vijeća u dva svojstva: (1) kao članovi vijeća odjela koji pomažu biskupu pronaći rješenje za potrebe i probleme u odjelu i (2) kao predstavnici svojih organizacija.

Biskupstvo

Biskupstvo je odgovorno za sve članove odjela, organizacije i aktivnosti. Biskup predsjedava vijećem odjela, ali može donijeti bolje odluke nakon razgovora sa svojim savjetnicima i vijećem odjela, kada je to primjereno.

(Vidi *Handbook 2: Administering the Church*, 4.1; 4.2.)

Zapisničar odjela

»Zapisničar odjela vodi zapis zaduženja i odluka donesenih tijekom sastanaka vijeća odjela... Također pribavlja važne statističke informacije iz crkvenog softvera za vođenje zapisa.«

(*Handbook 2*, 4.6.4.)

Izvršni tajnik

»Izvršni tajnik priprema dnevni red za sastanak vijeća odjela... Biskup ga također može zamoliti da mu pomogne pratiti napredak članova vijeća odjela s njihovim zaduženjima... Također može osigurati kontinuitet između vijeća odjela i izvršnog svećeničkog odbora.«

(*Handbook 2*, 4.6.5.)

Vođe Melksidekoveg svećeništva

Vođa grupe velikih svećenika i predsjednik zbora starješina odgovorni su za duhovnu i vremenitu dobrobit ljudi kojima predsjedavaju. Biskup može delegirati vođama zbora i grupe dio posla kojeg obavlja s obiteljima.

(Vidi *Handbook 2*, 7.)

Vođa misije u odjelu

Vođa misije u odjelu koordinira napore odjela za obavljanje misionarskog rada. On surađuje s cjelodnevničkim misionarima i misionarima odjela. Biskup ga također može zamoliti da vodi razgovore o misionarskom radu na sastancima vijeća odjela.

(Vidi *Handbook 2*, 5.1.3.)

»Nije bila u crkvi prošle nedjelje. Pobrinut ću se da joj njezine kućne učiteljice jave o nadolazećem hramskom putovanju.«

»Trenutno se suočavaju s teškim stvarima«, dodao je predsjednik zbora starješina. »Čut ću se s njihovim kućnim učiteljima i vidjeti ima li nešto što možemo učiniti.«

»Djevojke bi mogle pomoći kao dadilje«, rekla je predsjednica Djevojaka.

Dok je Melissa gledala lica članova vijeća odjela, vidjela je iskrenu ljubav i brigu. Njezinim se licem raširio osmijeh. »Gospodin je pripremio način da njegova djeca

budu zaštićena i voljena«, pomislila je. »Vijeće odjela!«

Kao u Joplinu, Puerto Francisco de Orellani i Liverpoolu, crkveni vođe širom svijeta nastavljaju otkrivati blagoslove vijeća odjela i ogranaka. Dok to čine, upregnut će čudesne moći tih vijeća da pomognu Gospodinu blagosloviti svoju djecu i ispuniti njegovo djelo. ■

NAPOMENE

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 102.
2. *The Career Workshop Participant's Workbook* (predmet br. 35163) dostupan je kroz store.lds.org, distributivne centre ili Crkvene centre za zapošljavanje.

Rade zajedno u ljubavi da služe i jačaju pojedince i obitelji u odjelu ili ogranku. (Reference na odjele i biskupstva također se odnose na ogranke i predsjedništva ogranaka.)

Predsjednica Potpornog društva

Predsjednica Potpornog društva predstavlja žene u odjelu u dobi iznad 18 godina. Ona čini sve što može kako bi pomogla ženama da uvećaju svoju vjeru i osobnu pravednost, jačaju obitelji i domove, i pomažu osobama u potrebi.

(Vidi Handbook 2, 9.)

Predsjednik Mladića

Predsjednik Mladića teži osnažiti mladiće odjela u dobi od 12 do 18 godina. Uz pomoć svojih savjetnika, pomaže predsjedništvu Aronovog svećeništva (biskupstvu) i nadgleda izviđački program tamo gdje je program dostupan.

(Vidi Handbook 2, 8.3.4.)

Predsjednica Djevojaka

Predsjednica Djevojaka teži osnažiti djevojke u dobi od 12 do 18 godina. Ona je odgovorna da pomogne »svakoj djevojci u pripremi da bude dostojna sklopiti i obdržavati svete saveze te primiti uredbe hrama«.

(Handbook 2, 10.1.1.)

Predsjednica Male škole

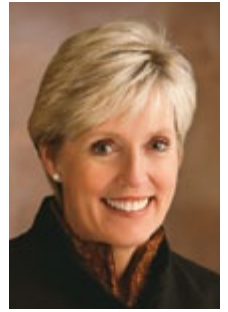
Predsjednica Male škole predstavlja djecu odjela u dobi od 18 mjeseci do 11 godina. Njezino gledalište bit će korisno kada vijeće odjela razmatra pitanje koje utječe na djecu u odjelu.

(Vidi Handbook 2, 11.)

Predsjednik Nedjeljne škole

Predsjednik Male škole odgovoran je za cjelokupnu poduku o evanđelju tijekom Nedjeljne škole. »[Dolazi na] vijeć[e] odjela spreman predložiti načine kako članovi mogu unaprijediti proučavanje i podučavanje u Crkvi i u svojim domovima.«

(Handbook 2, 12.2.2.)

Rosemary M. Wixom
vrhovna predsjednica Male škole

Odvajanje vremena za razgovor i slušanje

*Naš svjesni napor da komuniciramo bolje danas,
blagoslovit će naše obitelji za vječnost.*

U savršenom svijetu svako bi dijete nakon povratka kući iz škole dočekaao tanjur svježe ispečenih čokoladnih kolačića, visoka čaša hladnog mlijeka i majka spremna odvojiti vremena za razgovor i slušati o tome kako je njezino dijete provelo dan. Mi ne živimo u savršenom svijetu, stoga možete preskočiti kolačiće i mlijeko, ako želite, ali nemojte preskočiti »da izdvoj[ite] vrijeme kako bi[ste] razgovaral[i] i slušal[i]«.

Prije dvadeset i devet godina, predsjednik James E. Faust (1920–2007), drugi savjetnik u prvom predsjedništvu, žalio se da obitelji imaju tako malo vremena zajedno. Razmislite o tome – prije 29 godina – on je na općem saboru rekao: »Jedan od najvećih problema u obitelji danas je da provodimo sve manje i manje vremena zajedno... Zajedničko vrijeme dragocjeno je vrijeme – vrijeme potrebno za razgovor, slušanje, ohrabrenje i pokazivanje kako napraviti nešto.«¹

Dok provodimo vrijeme i razgovaramo s našom djecom, upoznajemo ih i oni upoznaju nas. Naši prioriteti, stvarni osjećaji našeg srca, postat će dio našeg razgovora sa svakim djetetom.

Koja je najvažnija poruka iz vašeg srca koju

biste odabrali podijeliti sa svojim djetetom?

Prorok Mojsije nas podučava u Ponovljenom zakonu:

»Ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!

Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce.

Napominji ih svojim sinovima. *Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lijegaš i kad ustaješ* (Ponovljeni zakonik 6:5–7; naglasak dodan).

I mogu li dodati još jedan: »I kada zajedno jedete za stolom.«

Ako želimo da naše obitelji budu zauvijek zajedno, taj proces započinjemo danas. Provodeći vrijeme razgovarajući s našom djecom ulaganje je u našu vječnu obitelj dok zajedno idemo putem prema vječnom životu.

Jedna majka iz Illinoisa, SAD, govorila je kako je stvorila vrijeme da razgovara sa svojom djecom:

»Kada su naša djeca bila mala, stekla sam naviku gledanja nekoliko omiljenih televizijskih programa... Nažalost, ti su programi počinjali u isto vrijeme kada su djeca išla u krevet...

U jednom sam trenutku shvatila da sam svoje programe stavila na vrh popisa, a djecu ispod. Neko sam vrijeme pokušavala čitati priče za laku noć s uključenim TV-om, ali sam u svom srcu znala da to nije najbolji način. Dok sam razmišljala o danima i tjednima koje sam izgubila zbog svoje TV navike, počela sam osjećati krivnju i odlučila sam promijeniti se. Bilo je potrebno neko vrijeme da se uvjerim da doista mogu isključiti TV.

Nakon otprilike dva tjedna isključenog televizora, osjetila sam da se teret na neki način podigao. Shvatila sam da se osjećam bolje, čak i čišće, i znala sam da sam donijela pravu odluku.²

Vrijeme prije spavanja savršeno je vrijeme za razgovor.

Helaman je za svoje mlade ratnike rekao: »I opetovaše mi riječi majka svojih, govoreći: Ne sumnjamo da majke naše to znaju« (Alma 56:48).

Bile su to »riječi majka« koje su ih podučile. Dok su govorile svojoj djeci, te majke podučavale su riječ Božju.

Očuvanje osobne komunikacije

Mnogo dobra dolazi kroz razgovor, a neprijatelj je svjestan moći izgovorenih riječi. On bi volio umanjiti duha koji dolazi u naše domove dok razgovaramo, slušamo, potičemo jedni druge i činimo stvari zajedno.

Sotona je neuspješno pokušao spriječiti obnovu evanđelja Isusa Krista u ovoj rasporedbi kada je pokušao spriječiti ključan

razgovor između Josepha Smitha te Boga Oca i njegovog Sina, Isusa Krista.

Prema Josephovim riječima: »Umah me zahvati neka sila koja me potpuno svlada, i tako se ona čudesno na meni odrazi da mi splete jezik te ne mogoh govoriti« (Josip Smith 2:15).

Neprijatelj bi volio splesti naše jezike – sve samo da nas spriječi da verbalno izrazimo osjećaje našeg srca licem u lice. On uživa u udaljenosti i smetenosti – sve što bi nas odvrtilo od topline glasa i osobnih osjećaja koji dolaze kroz razgovor kada se gledamo u oči.

Slušanje srca naše djece

Slušanje je jednako važno kao i govorenje. Starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola rekao je: »Ako slušamo s ljubavlju, nećemo morati brinuti što ćemo reći. Bit će nam dano... od Duha.«³

Kada slušamo, vidimo u srca osoba oko nas. Nebeski Otac ima naum za svako od njegove djece. Zamislite kada bismo mogli dobiti

uvid u individualni naum za svako naše dijete. Što kada bismo mogli znati kako unaprijediti njihove duhovne darove? Što kada bismo mogli znati kako motivirati dijete da dosegne svoj potencijal? Što kada bismo mogli znati kako pomoći svakom djetetu da prijeđe iz dječje vjere u svjedočanstvo?

Kako možemo znati?

Možemo početi znati slušajući.

Jedan je otac, svetac posljednjih dana, rekao: »Činim veće dobro kada slušam svoju djecu nego kad im govorim... Postupno sam naučio da moja djeca ne žele spremne, iskustveno dokazane i mudre odgovore... Njima je mogućnost postavljanja pitanja i razgovor o njihovim problemima važnije od primanja njihovih odgovora. Obično kada završe govoriti, ako sam slušao dovoljno dugo i dovoljno dobro, oni doista ne trebaju moj odgovor. Već su našli svoj odgovor.«⁴

Potrebno je vrijeme da se usredotočimo na stvari koje su najvažnije. Razgovor, slušanje i poticanje ne događaju se na brzinu. Ne mogu se požurivati ili stavljati na raspored – najbolje se događaju usput. Događaju se kada *činimo* stvari zajedno: radimo zajedno, stvaramo i igramo se. Događaju se kada isključimo medije, uklonimo svjetovne nemire, i usredotočimo se jedni na druge.

To je teško učiniti. Kada se zaustavimo i isključimo sve, moramo biti spremni za ono što će se dogoditi. U početku tišina može biti zaglušujuća; može uslijediti čudan osjećaj gubitka. Budite strpljivi, pričekajte svega nekoliko sekundi, a zatim uživajte. Posvetite punu pažnju osobama oko sebe i postavljajući pitanje o njima, a zatim počnite slušati. Roditelji, razgovarajte o interesu svog djeteta. Smijte se prošlosti – i snivajte o budućnosti. Besmisleni razgovori mogu se razviti u smislenu raspravu.

Stavljanje naše vječne svrhe kao prioritet

Prošlog proljeća, kada sam posjetila razred Djevojaka, učiteljica je od polaznica zatražila da zapišu 10 prioriteta. Brzo sam počela pisati. Moram priznati, moja prva misao počela je ovako: »Broj 1: očistiti ladicu s olovkama u kuhinji.« Kada su naši popisi bili gotovi, voditeljica Djevojaka zamolila nas je da podijelimo što smo zapisali. Abby, koja je nedavno navršila 12 godina, sjedila je pored mene. Ovo je Abbyn popis:

1. Ići na koledž.
2. Postati dekoraterka interijera.
3. Ići na misiju u Indiju.
4. Udati se u hramu za misionara povratnika.
5. Imati petoro djece i kuću.
6. Poslati djecu na misiju i koledž.
7. Postati baka koja daje kolače.
8. Razmaziti unuke.
9. Naučiti više o evanđelju i uživati u životu.
10. Vratiti se živjeti s Ocem na Nebu.

Ja kažem: »Hvala, Abby. Naučila si me kako imati viziju o naumu kojeg Nebeski Otac ima za svakog od nas. Kada znate da idete pravim putem, unatoč obilascima koji se mogu dogoditi, bit ćete u redu. Kada je vaš cilj usredotočen prema konačnom cilju – cilju uzvišenja i povratka Nebeskom Ocu, stići ćete tamo.«

Gdje je Abby dobila ovaj osjećaj vječne svrhe? To počinje u našim domovima. To počinje u našim obiteljima. Pitala sam je: »Što radite u tvojoj obitelji da određujete takve prioritete?«

Ovo je bio njezin odgovor: »Osim čitanja Svetih pisama, mi proučavamo *Propovijedaj moje evanđelje*.« Zatim je dodala: »Mi puno razgovaramo – tijekom kućne obiteljske večeri, zajedničke večere i u autu dok se vozimo.«

Nefi je zapisao: »I razgovaramo o Kristu, radujemo se Kristu, propovijedamo o Kristu.« Zašto? »Da bi saznala djeca naša kojemu se izvoru imaju uteći za otpust grijeha« (2. Nefi 25:26).

Razgovor, slušanje, ohrabrivanje jedni drugih i obavljanje stvari zajedno kao obitelj približit će nas našem Spasitelju koji nas voli. Naš svjesni napor da komuniciramo bolje danas – na današnji dan – blagoslovit će naše obitelji za vječnost. Svjedočim da kada razgovaramo o Kristu, također se radujemo u Kristu i u daru pomirenja. Naša djeca spoznat će »kojemu se izvoru imaju uteći za otpust grijeha svojih«. ■

Iz govora sa satelitskog prijenosa sabora okola u Salt Lake Cityju danog 24. listopada 2010.

NAPOMENE

1. James E. Faust, »Enriching Family Life«, *Ensign*, svibanj 1983, 41.
2. Susan Heaton, »Talk Time Instead of TV Time«, *Ensign*, listopad 1998, 73.
3. Jeffrey R. Holland, »Witnesses unto Me«, *Liahona*, srpanj 2001, 16.
4. George D. Durrant, »Pointers for Parents: Take Time to Talk«, *Ensign*, travanj 1973, 24.

BOROVNICE I MORMONOVA KNJIGA

Prije nekoliko godina naša se obitelj preselila iz dinamičnog, pretrpanog grada na malo, ruralno imanje izvan mirnog malog sela. U blizini je bila napuštena farma borovnica, te smo preko prijatelja vlasnika dobili odobrenje da beremo borovnice koliko god želimo.

Nekoliko jutara svakog tjedna tog ljeta natrpali bismo automobil

kantama i torbama i proveli prekrasan, ukusan sat skupljajući borovnice. Jednog jutra naš najmlađi sin, Hyrum, djelovao je kao da oklijeva poći s nama. Bio je siguran da smo pobrali sve borovnice i da bi ponovni odlazak bio gubitak vremena. Kako se samo iznenadio kada je otkrio da ih ima napretek. Bilo je nakupina na mjestima koje je previdio, a neke

od najsočnijih bobica rasle su na granama za koje je bio siguran da je ranije istražio.

U isto vrijeme, vođe mladih u odjelu postavili su izazov za naše tinejdžere da pročitaju cijelu Mormonovu knjigu prije početka škole tog kolovoza. Naša su djeca ponijela izazov kući, i naša je obitelj bila predana da im se pridruži u njihovim naporima.

Završili smo čitanje Mormonove knjige kad je stiglo izdanje časopisa

Hyrum je bio siguran da smo pobrali sve borovnice i da bi ponovni odlazak na farmu bio gubitak vremena.

Ensign u kolovozu, s izazovom predsjednika Gordona B. Hinckleya (1910–2008) da pročitamo cijelu Mormonovu knjigu do kraja godine. Hyrum i njegov brat Joseph bili su oduševljeni – mislili su da su već poslušali proroka! Tada su ih njihovi stariji brat i sestra, Seth i Bethany, podsjetili da nas je predsjednik Hinckley pozvao da pročitamo ponovno, bez obzira koliko smo puta to već učinili.

»Ali zašto?« pitali su dječaci. »Već smo pročitali svaku riječ, i što još imamo za naučiti osim onoga što smo već pročitali?«

Nakon nekoliko mjeseci šutnje, netko je spomenuo borovnice. »Sjećate se kad smo mislili da smo pobrali sve borovnice? Ali kad smo se vratili, uvijek je bilo više borovnica – uvijek! Bez obzira koliko smo puta otišli, bez obzira kako nedavno, uvijek je bilo mnoštvo borovnica.«

Brzo smo prepoznali vezu. Poput obližnje farme i njezine obilne zalihе ukusnih borovnica, Mormonova knjiga stalan je izvor duhovne hrane s novim istinama koje treba otkriti. Stoga smo ponovno počeli čitati Mormonovu knjigu.

Prihvativši prorokov izazov, pročitala sam stvari u Mormonovoj knjizi koje sam pročitala mnogo puta prije, ali sam ih vidjela na drugačiji način ili ih razumjela kako su se odnosile na nove okolnosti ili izazove. Znam da svaki put kad iskreno čitam Mormonovu knjigu možemo primiti nove uvide i približiti se Spasitelju. ■
Suellen S. Weiler, Georgia, SAD

OSJEĆAO SAM DA TREBAM DOĆI

Dvije i pol godine nakon mog krštenja u Buenos Airesu, Argentina, riječi jednog od starješina koji su me podučavali još su uvijek odzvanjale u mojim ušima: »Ja znam da si ti misionar.« Također se sjećam snažnog odgovora kojeg sam primio kada sam molio da znam je li osjećaj koji je prodro u moje srce zaista istinit. U dobi od 20 godina, znao sam da se trebam pripremiti za misiju.

Ali kako bih mogao biti misionar? Nisam bio sličan anđeoskim mladima koji su mene podučili evanđelju. I kako mogu ostaviti svoj posao? Gdje ću živjeti kad se vratim kući? Bilo mi je vrlo teško pronaći mjesto koje sam imao, iako je to bila samo mala soba na kraju nečije kuće.

Na putu kući jedne večeri, ti osjećaji i sumnje ponovno su ušle u moj um. Kada sam stigao kući, pokušao sam donijeti odluku. Odlučio sam kleknuti i moliti za pomoć. Čineći to, imao sam snažan dojam da trebam ići vidjeti Leandra, prijatelja koji mi je bio veliki izvor snage u teškim trenucima.

Ali sam se zbog pomisli da ga probudim u ponoć oduproj toj ideji. Znao sam da rano ustaje jer ide na posao i nisam se usudio pokucati na njegova vrata tako kasno. Odupirao sam se toj misli, ali sam stalno imao osjećaj da trebam otići do njega. Ipak sam ga odlučio ignorirati.

Ušavši, vidio sam Leandra kako sjedi u mojoj sobi. Duh me je obuzeo i osjećao sam kao da sam bez daha.

Umjesto toga, odlučio sam prošetati po naselju radi svježeg zraka. Međutim, kada sam se sjetio da sam ostavio otvorena vrata, krenuo sam natrag. Ušavši, vidio sam Leandra kako sjedi u mojoj sobi. Duh me je obuzeo i osjećao sam kao da sam bez daha. S glasom prigušenim emocijama, pitao sam ga: »Što radiš ovdje?«

»Ne znam«, rekao je. »Jednostavno sam osjećao da trebam doći do tebe.«

Rekao sam mu za svoje sumnje koje sam imao oko odlaska na misiju. Posvjedočio mi je i ohrabrio me. Zatim mi je pomogao ispuniti zahtjev za misiju, kojeg sam sljedećeg jutra odnio svom biskupu. Dva mjeseca kasnije primio sam poziv za misiju Argentina Salta.

Znam da je moj prijatelj te večeri bio oruđe u rukama Gospodnjim, a sa svim svojim srcem znao sam da Nebeski Otac sluša i odgovara na molitve koje su izrečene iskrena srca i s pravom nakanom. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, SAD

UMRIJET ĆU!

Dok sam radila kao medicinska sestra na dinamičnom odjelu za oporavak nakon operacije, jednog sam dana primila poziv vezano uz pacijenta koji se zvao Bill, a koji je upravo bio na operaciji. Trebao je biti na odjelu za intenzivnu njegu, ali je premješten kod mene jer je taj odjel bio pun.

Pacijent je uskoro stigao sa svojom obitelji. Osjetila sam olakšanje kad sam vidjela da je budan, svjestan i bez očitih poteškoća.

Nakon što sam ispitala njegove vitalne funkcije i upoznala njega i njegovu obitelj sa sobom u kojoj se nalazio, izašla sam u hodnik da upišem napomene na njegov karton. U trenutku kad je moja olovka dotaknula

papir, čula sam glas koji kaže: »Vrati se u njegovu sobu.« Prestala sam pisati i pogledala iza sebe. Tamo nije bilo nikoga. Pomislila sam da sam umislila glas, kada sam ga odjednom čula po drugi put – samo glasnije.

Otrčala sam u Billovu sobu i vidjela da se njegov vrat udvostručio i imao je problema s disanjem. Misleći da je njegova vratna arterija bila probijena, pritisnula sam njegov vrat svojom desnom rukom dok sam lijevom rukom pozvala neuroradiologa koji je izvršio operaciju. Kirurg je rekao da će što prije poslati tim po Billa. »I nemoj micati svoju ruku!« rekao je.

Dok sam pritiskala, primijetila sam poznatu crkvenu knjigu pored Billovog kreveta. »Vi ste član Crkve?« upitala sam.

Kirurg je rekao da će što prije poslati tim po Billa. »I nemoj micati svoju ruku!« rekao je.

Pokušao je kimnuti, a zatim mi je rekao da je hramski radnik u hramu Atlanta Georgia. Zatim je trepnuo u suzama i rekao: »Umrijet ću!«

Rekla sam mu da neće umrijeti i odlučno izjavila: »Udajem se u hramu Atlanta sljedeći mjesec, i vi ćete biti tamo.« Kirurški je tim zatim došao i odjurili su s Billom.

Zbog svih uzbuđenja oko vjenčanja tijekom sljedećeg mjeseca, gotovo sam zaboravila na Billa, za kojeg se ispostavilo da je imao reakciju na lijekove. No dok me je nadzornica vodila do sobe za pečenje na dan mog vjenčanja, vidjela sam poznato lice: Billovu ženu, Georgiu. Kada sam joj rekla da ću se vjenčati, otišla je pronaći Billa. Nekoliko trenutaka prije početka ceremonije, otvorila su se vrata i on je ušao. Nakon tjedana glavobolje, mučnine i iscrpljenosti, Bill se osjećao dovoljno dobro tog dana da dođe do hrama, ne znajući da se ja danas udajem.

Dvije godine kasnije moj suprug i ja pozvani smo kao hramski radnici u hramu Nashville Tennessee. Kada smo došli u hram da budemo odijeljeni, jedan mi je gospodin pridržao vrata i rekao: »Dobrodošli u hram Nashville!« Bio je to brat Bill.

Služili smo zajedno tri godine. Bill je svima rekao da sam mu spasila život, ali ja sam znala da ga je spasio Gospodin. Pri tome, On me je potužio o važnosti slušanja poticaja od Duha. ■

Ramona Ross, Tennessee, SAD

MOŽDA BISMO TREBALI MOLITI?

U proljeće 1975. godine moja obitelj i ja živjeli smo u predivnom zelenom farmerskom okruženju područja Rheinland-Pfalz u Zapadnoj Njemačkoj. Vozeći kući iz crkve jedne kišne nedjelje, zaustavili smo se kako bismo provjerili automobil koji se okrenuo na stranu na mokroj cesti uz rub šume. U šumi je već bilo mračno zbog gustog pokriva od drveća i nadolazeće noći.

Nakon što smo pogledali uništeno vozilo, vratili smo se do svog auta i otkrili da je zapeo u mulj. Nisam mogao ići unazad, ali sam mogao ići naprijed – u šumu. Već smo se ranije vozili kroz šumu i vidjeli da su mnoge šumske ceste međusobno povezane i da će nas naposljetku izvesti van, pa sam odlučio krenuti naprijed u tamu.

Brzo sam shvatio da sam donio pogrešnu odluku. Uska, mokra cesta bila je puna dubokih blatnih brazda i vodila je sve dalje i dalje u mračnu šumu. Pokušavao sam zadržati brzinu plašeći se da ćemo zapeti ako se zaustavimo. Ispred sam ugledao povišeno mjesto koje je izgledalo dovoljno čvrsto da izdrži težinu automobila.

Moj plan bio je izvući auto iz blata i dobiti vremena za razmišljanje. Auto je jurnuo prema gore i izašao iz blata.

Ugasio sam auto i izašao. Bez svjetala nisam mogao vidjeti ništa. Ponovno sam upalio svjetla, zgrabio

Ponovno sam upalio svjetla, zgrabio svjetiljku i nakon što sam pregledao auto, odlučio sam da je najbolje vratiti se u šumu.

svjetiljku i nakon što sam pregledao auto, odlučio sam da je najbolje vratiti se u šumu i pojuriti putem kojim smo došli.

Vratio sam se u šumu koliko god sam mogao, dodao malo gasa, jurnuo na cestu i zapeo duboko u blatu. Sada smo stvarno bili u nevolji. Vani je bio potpuni mrak i tišina. U autu smo sjedili moja žena i ja s troje prestrašene djece.

Pitao sam svoju ženu ima li kakvu ideju. U trenutku je rekla: »Možda bismo trebali moliti.« Djeca su se gotovo trenutačno smirila. Izrekao sam poniznu, ali očajnu molitvu za pomoć. Dok sam se molio, u moj um ušla je

jasna misao: »Stavi lance za gume.«

Stojeći u 25 cm blata u svojoj nedjeljnoj haljini, moja draga žena držala je svjetiljku dok sam golim rukama čistio stražnje gume i stavljao lance. S vjerom i pouzdanjem, ponovno smo se pomolili i pokrenuli motor. Polako smo se izvezli kroz blato i naposljetku vratili na kolnik.

U uzbuđenju što smo se oslobodili blata i mraka, gotovo sam zaboravio tko nam je pomogao izaći iz šume. Naša me je petogodišnja kćerka podsjetila kada je rekla: »Tata, Nebeski Otac stvarno odgovara na molitve, zar ne?« ■

Scott Edgar, Utah, SAD

Svi znaju Blecka

Adam C. Olson

Crkveni časopisi

Za Honouru »Blecka« Bonneta, košarka je bila sve. Kada je navršio 15 godina, Bleck je bio zvijezda u usponu Francuske Polinezije – jedan od najboljih igrača koji je igrao za jedan od najboljih timova u najvišoj seniorskoj ligi u državi. Iako je njegov nadimak pogrešno napisana engleska riječ *black*, nije bilo pogreške u njegovom talentu.

Ali on je želio više. Želio je igrati profesionalno u Europi. I više od svega, želio je osvojiti zlatnu medalju na Igrama južnog Pacifika.

Honoura »Bleck« i Myranda Bonnet dugo su bili uključeni u košarku na Tahitiju.

Jedina prepreka koja je naizgled stajala na njegovom putu bila je Crkva.

Čovjek s misijom

Iako je tim za koji je igrao Bleck sponzorirala Crkva, Bleck nije bio previše zainteresiran za Crkvu ili prorokov poziv za svakog dostojnog i sposobnog mladića da služi misiju.

Već je rekao svom biskupu da neće ići na misiju. Nije vidio kako bi mogao igrati profesionalno ako bi žrtvovao dvije godine.

Štoviše, Igre južnog Pacifika – koje su se održavale svake četiri godine – bile bi održane tijekom njegove misije, a Tahičanska košarkaška federacija bila je zainteresirana da igra za državni tim. Napokon bi imao priliku zaustaviti riječi koje bi njegov otac govorio svaki put kada bi Bleck počeo misliti previsoko o sebi: »Svi znaju Blecka, ali on nema zlato.«

Bleckov otac, Jean-Baptiste, govorio je to dobronamjerno. Ali to je izluđivalo Blecka. To je bio podsjetnik da iako su košarkaški navijači širom Tahitija znali za njega, on nije imao medalju s igara. Njegov je otac osvojio zlatnu medalju s muškom momčadi tijekom prvih Igara južnog Pacifika.

Bleckova je misija bila prekinuti te riječi. Nije imao vremena za nijednu drugu misiju.

Bleckova ljubav za košarku bila je i kušnja i blagoslov.

»Sreća dolazi iz življenja na način na koji Gospodin želi da živite.«

Predsjednik Thomas S. Monson, »Preparation Brings Blessings«, *Liahona*, svibanj 2010, 67.

Promjena uma, promjena srca

Bez obzira na njegovo mišljenje o misiji, Bleck je i dalje sudjelovao u crkvenim aktivnostima. Na crkvenom plesu, kada je imao 16 godina, Bleck je skupio hrabrosti da pita Myrandu Mariteragi za ples. Myranda je također bila košarkašica – sa snovima da osvoji svoju zlatnu medalju. Njezin je otac također bio u onoj prvoj momčadi koja je osvojila medalju.

Svega nekoliko sekundi nakon što ju je pitao, pjesma je završila. Stoga su nastavili plesati tijekom druge pjesme, za koju se ispostavilo da je posljednja pjesma te večeri. Do tada Bleck nije želio da ples završi.

Bleck nije planirao vjenčati se u hramu, pa čak ni za članicu po tom pitanju. Ali to se počelo mijenjati kako je bolje upoznao Myrandu tijekom sljedeće dvije godine. Jednog dana u njezinom domu, nešto što je napravila na Djevojkama privuklo je njegovu pažnju. Pisalo je: »Vjenčat ću se u hramu.«

Bleckovo zanimanje za Myrandu i njezinu čvrstu predanost za hramski brak bili su dovoljni da ponovno razmotri svoje planove. Odlučio je početi ozbiljno shvaćati Crkvu. Njegove odluke vodile su do aktivnosti koje su omogućile Duhu Svetom da djeluje u njegovom životu.

Odluka

Jedna od tih odluka bila je da se pripremi primiti patrijarhalni blagoslov u dobi od 18 godina. Kada je patrijarh u blagoslovu izjavio da bi Bleck trebao služiti misiju i vjenčati se u hramu, osjetio je Duha. »Znao sam da je to ono što Bog želi da učinim«, rekao je.

Iako je izgledalo da reprezentacija ima priliku osvojiti medalju, Bleck je uz podršku svoje obitelji odlučio da će na prvo mjesto staviti ono što Bog želi ispred onoga što je on želio. Odluka nije bila jednostavna. Pritisak da igra bio je velik. I brzo je naučio da će njegova odluka da se podloži Božjoj volji biti pod iskušenjem mnogo puta.

Nakon što je služio godinu dana kao misionar na Tahitiju, košarkaška federacija je pitala može li se vratiti u tim samo mjesec dana da sudjeluje na igrama.

Bleckov predsjednik misije, zabrinut zbog učinka kojeg bi to iskustvo imalo na Bleckovu sposobnost da se vrati i služi, osjetio je nadahnuće reći mu: »Možeš otići ako želiš, ali se ne možeš vratiti.«

Bleck je želio tu medalju, ali je nije želio više iznad svega drugoga. Njegova misija bila je čudesna. Nije bio voljan žrtvovati svoju posljednju godinu, čak ni zbog košarke.

Bleck je ostao.

Momčad je osvojila zlato.

Druge okolnosti, ista odluka

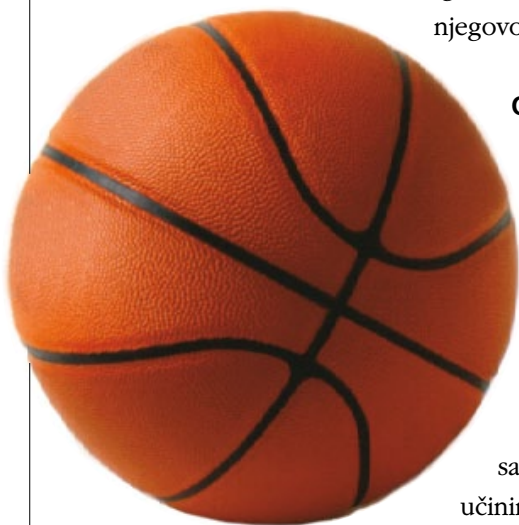
Nakon što je Bleck časno završio svoju misiju, oženio je Myrandu u hramu Papeete Tahiti, i osnovali su obitelj. Također je nastavio igrati za reprezentaciju.

Myranda je igrala na poziciji razigravača u ženskoj reprezentaciji i pripremala se za Igre južnog Pacifika.

Međutim, kako su se igre približavale, par je počeo snažno osjećati da bi trebali imati drugo dijete.

S obzirom na nadolazeće igre za manje od godinu dana, bilo bi jednostavno odgoditi drugo dijete dovoljno dugo da Myranda igra. Ženski tim imao je dobru šansu za medalju.

Ali par je iz iskustva naučio da je podlaganje svoje volje Bogu donijelo veće blagoslove

od bilo čega čemu bi se mogli nadati slijedeći svoje vlastite želje. Nakon pažljivog proučavanja i molitve, odlučili su staviti svoju obitelj na prvo mjesto.

Godine 1999, dok je Myranda bila trudna osam mjeseci, ženski tim osvojio je zlato.

Svi znaju Blecka

Bleck i Myranda bili su u mogućnosti igrati košarku na najvišoj razini u Francuskoj Polineziji posljednje desetljeće – osvajali su prvenstva i turnire u državnoj ligi i igrali za reprezentaciju na igrama 2003. i 2007.

Na igrama 2011. oboje su sudjelovali, samo što je Bleck ovaj put bio tamo kao trener muške momčadi. Dok su Myranda i ženski tim osvojili zlatnu medalju, muški tim je zaslužio broncu ponovno ne ostvarivši Bleckov san za zlatom.

Bleck se ponekad pita kakav bi njegov život bio da je učinio ono što je želio umjesto onoga što je Bog želio.

»Vjerojatno bih imao zlatnu medalju«, rekao je. »Možda bih igrao profesionalno, a možda ne.«

Ali par ne žali zbog odluka koje su donijeli. Ne znaju kako bi mogli biti sretniji.

»Oženio sam se u hramu«, kaže Bleck. »Imam odličnu ženu, četvoro predivne djece, i još sam uvijek u Crkvi. Košarka mi nije mogla dati ništa od toga. To su blagoslovi koji dolaze kao rezultat stavljanja Gospodina na prvo mjesto.«

Stavljanje Gospodina na prvo mjesto nije ublažilo očevo ismijavanje, ali je tim riječima dalo novo značenje. Prije nekoliko godina kada je federacija razmišljala da stavi ligaške utakmice u nedjelju, predsjednici klubova sastali su se da razgovaraju o tome. Netko je pitao: »Jeste li pitali Blecka?«

Prijedlog nije prošao.

Budući da je Bleck stavio Gospodina na prvo mjesto, ne samo da svi znaju Blecka – svi su znali što vjeruje. ■

Za Blecka i Myrandu, uspjeh u njihovom sportu zasjenjen je uspjehom u njihovoj obitelji.

»Zašto trebam ići na vjeronauk ako mogu jednostavno sam proučavati Sveta pisma?«

Imat ćete ostatak života da sami proučavate Sveta pisma, stoga ako vam je dostupno, iskoristite sada prednosti vjeronauka za proučavanje Svetih pisama s izvrsnim učiteljima i prijateljima.

Učenje i proučavanje pod vodstvom dobrog učitelja pomaže vam da steknete novi uvid u Sveta pisma koja možda niste potpuno razumjeli. Učitelj također može podijeliti s vama učenja proroka i drugih crkvenih vođa koja vam daju bolje razumijevanje Svetih pisama.

Također, često je veći užitak učiti sa svojim razredom. Imat ćete priliku razgovarati o stvarima koje otkrijete dok čitate. Učenici u vašem razredu možda su imali iskustva zbog kojih su određeni retci iz Svetih pisama njihovi omiljeni. Slušanje njihovih iskustava može udahnuti život u Sveta pisma za vas. I zato što proučavate evanđelje s drugima, možete uživati u ovom obećanom blagoslovu: »Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime... gle, tu sam i ja među njima« (NiS 6:32).

Vjeronauk također daje strukturu za vaše proučavanje. Motivirani ste čitati određenim tempom, što vam pomaže da pročitate svaku knjigu Svetih pisama. Imate priliku razgovarati i učiti napamet retke koji su stihovna okosnica. Možete biti sigurni da ćete dobiti više iz Svetih pisama kroz vjeronauk od gotovo bilo kojeg drugog načina u ovo vrijeme vašeg života.

Novi prijatelji, nove ideje

Na vjeronauku upoznajete nove prijatelje i postajete bliži jedni drugima, poput obitelji. Učite mnoge nove stvari koje ne biste znali sami od sebe. To je zabavno i vrlo duhovno. Osigurava da počnete svoj dan na pravi način. Ako ne sudjelujete sada, počnite i

promijenit će vaš život.

Katarina B., 16 godina, Kalifornija, SAD

Sreća

Vjeronauk otvara moj dan. Sretnija sam osoba i voljnija razgovarati o evanđelju s drugim ljudima. Ulazimo dublje u Sveta pisma, tako da razumijem više.

Madi S., 15 godina, Kolorado, SAD

Svjetlo i istina

Kada idem na vjeronauk, tražim svjetlo i istinu te oblačim Božju opremu (vidi NiS 27:15–18). Ta mi oprema pomaže prepoznati njegov glas u svako doba i na svakom mjestu. Dnevno proučavanje Svetih pisama jača moju vjeru i svjedočanstvo te mi pomaže da budem snažna u mojim iskušenjima. Pohadanje vjeronauka jedno je od najboljih načina da pronađem svjetlo i istinu te da proučavam Sveta pisma i meditiram.

Nohemi M., 17 godina, Puebla, Meksiko

Snažnije svjedočanstvo

Prvo, Gospodin kaže da će, tamo gdje se dvoje ili troje okupi u njegovo ime, on biti s njima (vidi Matej 18:20; NiS 6:32). Kada osjećamo njegovog Duha možemo bolje razmišljati o onome što je učinio za nas. Drugo, kada proučavamo Sveta pisma s drugima, možemo bolje razumjeti što je zapisano. Dok slušamo jedni druge, možemo čuti nešto što nismo primijetili sami, a isto se može

Svrha odgovora je pomoći i dati gledište, a ne službeno proglašavati crkveni nauk.

dogoditi s drugima kada prenosimo naše znanje. Treće, kada idem na vjeronauk, moje svjedočanstvo je osnaženo. Vjeronauk je prilika da iznosimo naša svjedočanstva i slušamo svjedočanstva drugih ljudi. Pomaže nam da ostanemo na pravom putu.

Dmitri G., 16 godina, Dnjepropetrovsk, Ukrajina

Više razumijevanja

Kada sama proučavam Sveta pisma, ne zabavljam se jednako kao kad proučavam s drugima. Osim toga, možemo naučiti zanimljive ideje od drugih kada zajedno proučavamo Sveta pisma. Kroz vjeronauk sam naučila puno zanimljivih priča, i znam više o porijeklu Svetih pisama, zbog čega je proučavanje puno uzbudljivije. Drago mi je što sam odlučila uključiti se na vjeronauk.

Rebecca M., 16 godina, Schleswig-Holstein, Njemačka

Učenje od drugih

Za mene je ići na vjeronauk nešto što moram učiniti. Ne samo da moj predani učitelj podučava i objašnjava istine koje se nalaze u Svetim pismima, već i puno učim kroz naše razredne rasprave. Drugi učenici iznose svoja svjedočanstva o stvarima koje su naučili, a pomogli su mi steći mnogo znanja o evanđelju, Spasitelju i njegovom pomirenju. Nije dovoljno da proučavam sam, jer sam našao neke odgovore na moje probleme u

razrednim raspravama. Mogu svjedočiti da vjeronauk igra važnu ulogu u njegovanju mog svjedočanstva o istinitoj Crkvi Isusa Krista.

Denzel J., 15 godina, Zapadna Samoa

Savršena kombinacija

Vjeronauk je nadahnjujuće iskustvo. Ponekad samostalno proučavanje nije dovoljno. Osobno proučavanje i vjeronauk savršena su kombinacija. Učitelji su čudesni, a ako imate bilo kakvih pitanja, vaši učitelji i prijatelji iz razreda mogu vam pomoći da odgovorite na njih.

Dawson D., 15 godina, Idaho, SAD

Tri razloga

Prvo, zato što želim služiti misiju i pohađati vjeronauk. Misionari trebaju rano ustati i ujutro proučavati evanđelje. Pohađanje vjeronauka pomaže mi razviti dobru naviku ranog ustajanja. Drugo, ujutro smo bistra uma i možemo se koncentrirati na naše učenje i proučavanje. Mudro je koristiti najbolje sate u danu da učimo o Bogu.

Treće, ako proučavam sam, možda neću imati duboko razumijevanje kao moja učiteljica. Uz njezino vodstvo i podučavanje mogu naučiti puno više nego što to mogu sam.

H. Chen Yuan, 16 godina, Tai-chung, Tajvan

BLAGOSLOVI VJERONAUKA

»Poznajem moć koja dolazi iz prijateljstva s vjeronauka i instituta. Obogatila je moj život, a znam da će učiniti

isto i za vas. Postavit će oklop zaštite da vas čuva od kušnji i izazova svijeta. Veliki je blagoslov imati spoznaju o evanđelju. I znam da nema boljeg mjesta za mlade ljude Crkve gdje će steći posebno znanje o Svetim stvarima, od instituta i vjeronauka.«

Starješina L. Tom Perry iz Zbora dvanaestorice apostola, »Receive Truth«, Ensign, studeni 1997, 61–62.

SLJEDEĆE PITANJE

»Kako mogu objasniti svom prijatelju zašto je kršenje zakona ćudoredne čistoće loša ideja?«

Pošaljite svoj odgovor do 15. svibnja 2012, preko liahona.lds.org, putem e-maila na liahona@ldschurch.org, ili poštom na:

Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Odgovori će možda biti uređeni radi dužine ili jasnoće.

Sljedeće informacije i dopuštenja moraju biti uključeni: 1) puno ime, 2) datum rođenja, 3) odjel ili ogranak, 4) okol ili okrug, 5) vaše pisano dopuštenje i, ako imate manje od 18 godina, pisano dopuštenje vaših roditelja (e-mail je prihvatljiv) da se objavi vaš odgovor i fotografija.

ZAŠTO vjeronauk?

SUDJELUJTE NA VJERONAUKU

»Vjeronauk će vam pomoći da razumijete i pouzdate se u učenja i pomirenje Isusa Krista. Osjetit ćete Duha Gospodnjeg dok učite voljeti Sveta pisma. Pripremit ćete se za hram i misionarsku službu.

Mladi ljudi, pozivam vas da sudjelujete na vjeronauku. Proučavajte Sveta pisma svaki dan. Pažljivo slušajte svoje učitelje. Uz molitvu primijenite što naučite.«

Predsjednik Thomas S. Monson,
»Participate in Seminary«,
seminary.lds.org.

Što biste rekli da je najvažnija stvar koju učenik može dobiti od vjeronauka i instituta? Kada je grupa učenika vjeronauka postavila povjereniku Crkvenog obrazovnog sustava, starješini Paulu V. Johnsonu iz Sedamdesetorice, ovo isto pitanje, odgovorio je da je najvažnija stvar koju možete dobiti »pravo svjedočanstvo da Isus jest Krist. Razumijevanje da je *pravo* znanje duhovno znanje. To je ono što dolazi od Duha Svetog našim dušama pojedinačno. To je najsnažnija istina, najsnažnija stvar koja može doći iz vjeronauka i instituta. To ne mijenja ono što znate; to mijenja ono što jeste, i mijenja kako gledate na svijet. A ta vrsta višeg obrazovanja pomaže da vaše obrazovanje učinite potpunim« (»A Higher Education«, *New Era*, travanj 2009, 15).

Starješina Johnson jedan je od mnogih vrhovnih autoriteta koji su govorili o predivnim blagoslovima koji proizlaze iz pohađanja vjeronauka i instituta. Stoga ako se pitate zašto biste trebali ići na vjeronauk, slijedi još dobrih razloga od proroka i apostola.

POLOŽITE TEMELJ ZA SREĆU I USPJEH

»Programi vjeronauka pomoći će vam kao mladiću ili djevojci da položite temelje za sreću i uspjeh u životu.«

Starješina Richard G. Scott iz Zbora dvanaestorice apostola,
»Now Is the Time to Serve a Mission!« *Liahona*, svibanj 2006, 88.

UČITE ISTINE O EVANĐELJU

»Želio bih da svaki dječak i djevojčica mogu ići na vjeronauk, jer tamo uče mnoge istine o evanđelju. Na vjeronauku su mnogi od njih u svojim mislima dobili ideje o tome što će učiniti, i oni idu na misiju.«

Predsjednik Spencer W. Kimball (1895–1985), »President Kimball Speaks Out on Being a Missionary«, *New Era*, svibanj 1981, 49.

NEKA BUDE PRIORITET

»Učenici, ako su vaše vrijednosti na mjestu, nećete oklijevati odustati od izbornog predmeta u kojem možete uživati u ime poduke koja može držati same temelje života. Zatim, kada se upišete, pohađajte, proučavajte i učite. Uvjerite svoje prijatelje da učine isto. Nikada nećete požaliti. To vam obećavam.«

Predsjednik Boyd K. Packer, predsjednik Zbora dvanaestorice apostola, »Agency and Control«, *Ensign*, svibanj 1983, 67.

POZOVITE BLAGOSLOVE U SVOJ ŽIVOT

»Zahvalan sam za sustav vjeronauka u Crkvi i za crkveni institut. Želim potaknuti svakog srednjoškolca da iskoristi vjeronauk. Vaši će životi biti više blagoslovljeni ako to učinite.«

Predsjednik Gordon B. Hinckley (1910–2008), »Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, prosinac 1995, 67.

OTKRIJTE TRI STVARI KOJE VJERONAUKE MOŽE UČINITI

»Postoje tri snažne stvari koje vjeronauk može učiniti. Prvo, spaja mlade ljude koji dijele iste vrijednosti. Mladi vole biti s drugima koji dijele njihovu vjeru i koji vole Sveta pisma. Drugo, spaja mlade s učiteljem koji ima svjedočanstvo, i oni mogu osjetiti tu vatru kada se dogodi. Treće, vjeronauk spaja mlade sa Svetim pismima.«

Predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »A Discussion on Scripture Study«, *Liahona*, srpanj 2005, 11.

ZAVRŠITE VJERONAUKE

»Redovito pohađajte vjeronauk i završite ga. Poduka vjeronauka jedno je od najvažnijih duhovnih iskustava koje mladić [i djevojka] može imati.«

Predsjednik Ezra Taft Benson (1899–1994), »To the 'Youth of the Noble Birthright'«, *Ensign*, svibanj 1986, 44; »To the Young Women of the Church«, *Ensign*, studeni 1986, 82.

VJERONAUK u džunglama Ekvadora

U udaljenoj džungli, vjeronauk čini puno za tu mladež.

Joshua J. Perkey

Crkveni časopisi

Istočno od Quita u Ekvadoru, iza vulkana i Andi, teren se brzo mijenja u amazonsku džunglu. Tamo ćete pronaći guste šume, bogate rijeke, majmune, tukane, pa čak i ružičaste delfine.

Također ćete pronaći grad koji se zove Puerto Francisco de Orellana. Prilično je udaljen od, pa recimo tako, svega drugoga u Ekvadoru. Prije petnaest godina bilo je relativno malo ljudi u području. No otkrivanje nafte dovelo je industriju, ljude koji traže posao i članove Crkve.

Vjeronauk u malom ogranku

Nekoliko mladih, poput Oscara R., već su bili članovi kada je ogranak formiran, ali većina su nedavni obraćenici. A u njihovim srcima gori vatra. »Snažni smo«, kaže Oscar.

U rujnu 2010, svega godinu dana nakon osnivanja, ogranak je pokrenuo vjeronauk. »Kada smo se tek počeli okupljati prije nekoliko godina«, kaže Oscar, »bilo nas je svega nekoliko. Ja sam bio jedini

mladić. Ali smo nastavili rasti. Uskoro smo imali 6, zatim 10, a sada još više mladih.«

Budući da su neki mladi pohađali školu ujutro, a drugi poslije podne, organizirali su raspored za dva razreda vjeronauka – jedan ujutro od 8:00 do 9:00, a drugi poslije podne od 16:30 do 17:30.

Možda neće biti puno mladih u programu, ali onima mladima koji pohađaju, vjeronauk je promijenio njihove živote.

Zašto ići?

»Vjeronauk je za mene veliki blagoslov«, kaže Luis V., novi obraćenik. »Pomaže mi da se pripremim biti dobar misionar. Suočio sam se s mnogim izazovima i iskušenjima od kad sam se pridružio Crkvi, ali sam mogao ostati snažan jer znam da radim ono što je ispravno.«

A Luis nije jedini koji to osjeća. »Vrlo sam kratko vrijeme članica Crkve«, kaže Ariana J., »ali pohađam vjeronauk od kada sam krštena. Sretna sam što sudjelujem jer učim mnoge istinite stvari o evanđelju Isusa Krista koje ispunjavaju

Vjeronauk osnažuje mlade poput onih u Ekvadoru, mnogi od kojih su nedavni obraćenici.

moje srce nadom, a moj um razumijevanjem.«

Pohađanje vjeronauka pomoglo je Ariani učvrstiti se u evanđelju. »Za mene je blagoslov biti dio tih predavanja«, kaže Ariana. »Ona osnažuju moj duh i pomažu mi pripremiti se kako bih jednog dana mogla biti dobra supruga, majka, vođa u Crkvi i

možda cjelodnevna misionarka.«

Arianin brat, Gerardo, osjeća se isto. »Zahvalan sam jer je vjeronauk postao važan dio mog života«, kaže on. »Priprema me da jednog dana služim misiju. Tamo sam naučio o naumu spasenja kojeg je Bog pripremio za mene. Svako predavanje koje pohađam daje mi nadu da mogu naslijediti celestialno kraljevstvo i daje mi sigurnost da sam primio evanđelje Isusa Krista.«

Gerardo je ponekad prilično umoran tijekom predavanja. On prvo mora odvesti svog malog brata u školu, a zatim se brzo vratiti kući po svoju sestru kako bi mogli ići na vjeronauk. Ali njemu to nije teško.

»Sve je ovo novo za mene, ali sam ispunjen srećom«, kaže Gerardo.

»Znam da sam na pravom putu koji će mi dati priliku da ponovno vidim svog Nebeskog Oca. Duh Sveti daje mi to uvjerenje. Samo se moram potruditi i ustrajati do kraja.«

Nema potrebe za nervozu

Za Waltera A., vjeronauk je u početku bio pomalo zastrašujući. »Kad sam prvi put došao bio sam nervozan«, rekao je. »Ali kad sam ušao u razred, osjećao sam se posebno jer sam osjetio ljubav koju osjećate kada proučavate Sveta pisma. A kada sam otišao, osjećao sam se osnažen srećom u mom srcu zbog onoga što sam naučio. Vjeronauk je jedan od najvećih blagoslova kojeg Nebeski Otac ima za mlade.«

»Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana promijenila je moj život«, kaže Abel A., koji se priprema otići na misiju. »Učim o naučavanjima proroka. Volim Josepha Smitha. Bio je odvažan u provođenju obnove istinite Crkve unatoč svim problemima koje mu je to uzrokovalo. Želim biti odvažan poput njega.«

Mnogi mladi moraju se žrtvovati kako bi

pohađali vjeronauk. Nije uvijek lako, ali za mlade u Puerto Francisco de Orellani u Ekvadoru, to je vrijedno truda.

»Kada razmišljam o tome da idem naprijed, kako kažu Sveta pisma«, objašnjava Abel, »mislim da to znači da trebamo odrediti prioritete za život. Vjeronauk je jedan od njih. Kao što je promijenio moj život, može učiniti isto za druge mlade.«

Čak i u najdubljim dijelovima džungle u Ekvadoru, Crkva Isusa Krista i njezin vjeronauk za mlade razvijaju se i mijenjaju živote onih koji to dopuste. ■

ŠTO DOLAZI NAKON VJERONAUKA?

Završetak vjeronauka nije kraj vašeg vjerskog proučavanja. Nešto vas predivno još uvijek čeka.

David A. Edwards

Crkveni časopisi

Na vjeronauku proučavate Sveta pisma i vjerojatno se redovito sastajete s drugima vaše dobi. Osjećate se dobrodošlo, i možete osjetiti Duha. Stoga, kada završite vjeronauk, jesu li ta iskustva gotova? Apsolutno ne.

Crkveni institut sljedeći je korak, i svidjet će vam se. Bez obzira idete li na koledž ili ne, možete nastaviti učiti o evanđelju, pripremiti se za misiju i hramsko vjenčanje, i podijeliti iskustva s drugima svoje dobi.

Slijedi nekoliko odgovora na osnovna pitanja o institutu. Možete pronaći više na stranici institute.lds.org.

Što je institut?

Institut se sastoji od predavanja za proučavanje evanđelja, uključujući predavanja o Svetim pismima, naučavanjima proroka i pripreme za misiju ili hramski brak. Na nekim institutima možete birati između više predavanja.

Tko može sudjelovati?

Svi mladi samci potiču se pohađati predavanja instituta. Svi – vjenčani ili nevjenčani – između 18 i 30 godina mogu sudjelovati.

ČINJENICE O INSTITUTU

Broj studenata: preko 350 000

Broj lokacija: preko 2500

Broj dostupnih kolegija: 15 osnovnih kolegija, te nekoliko drugih prilagođenih kolegija

Prvi institut: Moscow, Idaho, SAD (1926)

Prvi institut izvan SAD-a i Kanade: Meksiko (1959)

Svrha instituta: Pomoći mladim odraslim osobama da razumiju i pouzdaju se u učenja i pomirenje Isusa Krista, kvalificiraju se za blagoslove hrama i pripreme sebe, svoje obitelji i druge za vječni život s njihovim Ocem na Nebu.

Gdje mogu pronaći institut?

Neka područja imaju zgrade instituta u blizini koledža i sveučilišta. U drugim područjima predavanja se održavaju u crkvenim zgradama ili na drugim lokacijama. Kontaktirajte svog biskupa ili predsjednika ogranka da saznate više o institutu u vašem području, ili posjetite stranicu institute.lds.org da pronađete institut u vašoj blizini.

Zašto pohađati institut?

Predsjednik Thomas S. Monson rekao je: »Učinite sudjelovanje na institutu prioritetom... Razmislite o tome. Prijateljstva će biti sklopljena, osjetit ćete Duha, a vjera će biti osnažena. Obećavam vam da će, dok sudjelujete na institutu i vjerno proučavate Sveta pisma, vaša moć da izbjegnute iskušenje i primite vodstvo od Duha Svetoga u svemu što činite biti povećana« (institute.lds.org, 21. travnja 2009). ■

2. Timoteju 3:16-17

Apostol Pavao podučio je kako Sveta pisma blagoslivljaju naše živote.

Svako Pismo

»Kada želimo razgovarati s Bogom, mi se molimo. I kad želimo da on govori nama, mi istražujemo Sveta pisma, jer njegove se riječi izgovaraju kroz njegove proroke. On će nas zatim podučiti dok slušamo poticaje njegovog Svetog Duha.

Ako niste čuli njegov glas kako vam u zadnje vrijeme govori, vratite se Svetim pismima s novim očima i novim ušima. Ona su naše duhovno osiguranje.«

Starješina Robert D. Hales iz Zbora dvanaestorice apostola, »Holy Scriptures: The Power of God unto Our Salvation«, *Liahona*, studeni 2006, 26-27.

Dobra djela

Za koja vam dobra djela Sveta pisma pomažu da se pripremite? Slijedi nekoliko najočitijih. Možete li se sjetiti više njih? Zapišite ih u svoj dnevnik.

- služiti kao cjelodnevni misionar
- ispunjavati crkvene pozive (poput predsjedništva zbora i razreda)
- podučavati evanđelje
- iznositi svjedočanstvo
- pronositi evanđelje
- odgovarati na pitanja prijatelja o Crkvi

Popravljanje

Izvorna grčka riječ koja se koristi u Bibliji doslovno znači »ponovno ispraviti«. Stoga vam Sveta pisma pomažu da ostanete u skladu i slijedite ravan i uzan put (vidi 2. Nefi 9:41).

¹⁶ Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti, ¹⁷ da čovjek Božji bude savršen — opremljen za svako djelo ljubavi.

Karanje

Karanje – ukoriti, kazniti, prekoriti ili ispraviti, obično na dobrotiv način.

Opremljen

Opremljen – pripremljen, opskrbljen.

Pouka

»Istinit nauk, kad se razumije, mijenja stav i ponašanje. Proučavanje nauka evanđelja poboljšat će ponašanje brže nego što će proučavanje ponašanja poboljšati ponašanje.«

Predsjednik Boyd K. Packer, predsjednik Zbora dvanaestorice apostola, »Do Not Fear«, *Liahona*, svibanj 2004, 79.

Urednikova napomena: Namjena ove stranice nije da bude opsežno pojašnjenje odabranih redaka iz Svetih pisama, već samo ishodište za vaše vlastito proučavanje.

NEMOJTE SE SRUŠITI

Spriječite velike probleme kasnije, popravljajući male probleme sada.

Adam C. Olson
Crkveni časopisi

DUHOVNI PREGLEDI

»Trebamo provoditi redovite duhovne preglede na sebi kako bismo utvrdili područja koja trebamo popraviti.

Obično primjećujemo te male kvarove uz pomoć Svetoga Duha... Trebamo pažljivo slušati na što nam ukazuju Duh, crkveni vođe, ljubljani, suradnici i prijatelji.«

Starješina Marcos A. Aidukaitis iz Sedamdeseptorice, »Honesty in the Small Things«, *Ensign*, rujana 2003, 30.

Andrei je volio avione od malih nogu. No dok mnogi sanjaju o letenju, Andreieva glava nije u oblacima; njega zanimaju matice i vijci. Ovaj 16-godišnjak iz Rumunjske obrazuje se za zrakoplovnog mehaničara.

U Rumunjskoj tinejdžeri mogu odabrati pohađati srednju školu da se pripreme za koledž ili stručnu školu. Zbog Andreieve ljubavi za zrakoplove, njegova odluka da pohađa zrakoplovnu stručnu školu bila je jednostavna.

Zrakoplovni mehaničari ne popravljaju samo pokvarene zrakoplove. Jedna od najvažnijih stvari koju čine inspekcija je i održavanje zrakoplova kako se ne bi pokvarili. Oni redovito provjeravaju sve na zrakoplovu, od propelera do stajnog trapa i svakog dijela između.

»Može biti teško pronaći male probleme koji mogu prouzročiti pad aviona«, kaže Andrei. »Ali je lakše pronaći nego pokušati ponovno sklopiti cijeli zrakoplov.«

Provođenje redovitog održavanja i odbijanje da ga preskočimo važno je – i za zrakoplove i za članove Crkve – kako bi odredili i ispravili probleme prije nego što postanu bilo mehanički ili duhovno opasni za život.

Duhovno održavanje

Andrei živi u Bukureštu, gradu od gotovo dva milijuna stanovnika. Međutim, Crkva je relativno mlada u Rumunjskoj, a u Bukureštu ima članova dovoljno za dva ogranka. Andrei i njegova obitelj žive daleko od drugih članova njihovog ogranka. On osjeća privlačnu snagu svijeta posvuda oko sebe u školi i među svojim prijateljima. On zna kako bi jednostavno bilo srušiti se – duhovno govoreći – ako se ne provodi redovito duhovno održavanje.

Život može biti kaotičan. Uz vrijeme koje Andrei provodi u učenju u školi, na nogometu i računalu, on pronalazi vrijeme za molitvu, post, proučavanje Svetih pisama i ispunjavanje svojih odgovornosti kao svećenik. Također se trudi »ići« na vjeronauk, što radi putem interneta zbog udaljenosti.

Te stvari dio su redovitog duhovnog održavanja koje pomažu identificirati i ispraviti slabosti prije nego što dovedu do životno opasnog pada duhovne prirode.

»Postoje neke stvari koje jednostavno morate redovito raditi – stvarajući naviku«, rekao je. »Ne smijete dopustiti da vas život preuzme.«

Duhovni padovi

Andrei je naučio da ako ne obavljamo redovito duhovno održavanje, sile poput stresa ili pritiska vršnjaka mogu prevladati naš otpor prema iskušenju. Kada se to dogodi, ne prođe puno vremena prije nego izgubimo naš smjer, kontrolu, i naposljetku duhovnu moć.

Baš kao što će zrakoplov bez snage izgubiti visinu, kada griješimo, gubimo duhovnu snagu i visinu, udaljavajući se od neba i prije ili kasnije odlazimo u duhovni pad.

Iako je moguće da nas Spasiteljevo pomirenje ponovno sastavi nakon pada, puno je bolje pouzdati se u njegovu moć da nam pomogne popraviti problem kada je malen – prije nego što prouzroči duhovnu katastrofu.

Opasnost preskakanja

Pomisao na preskakanje mehaničkog održavanja na zrakoplovu nikada nije pala Andreiu na pamet. Preskakanje nije opcija. »Postoje zakoni o tome«, rekao je. Ali kada *bi* preskočio održavanje – samo jednom – priznaje da se »vjerojatno ništa ne bi dogodilo«.

Možda najveći problem kod preskakanja nije da će se zrakoplov

odmah srušiti, već da neće. »Ako se ništa loše ne dogodi kada preskočim danas, bit ću u većem iskušenju da preskočim sutra«, rekao je.

Kada se održavanje redovito preskače, sile i stresovi koji naprežu zrakoplov – ili nas – prouzročit će da se nešto prije ili kasnije dogodi. »Naposljedku ćemo se srušiti«, rekao je.

Zato nam je Bog dao zakone i o redovnom duhovnom održavanju. »Često se sastajte« (3. Nefi 18:22; naglasak dodan). Molite *uwijek* (vidi

3. Nefi 18:19). Istražujte Sveta pisma *pomno* (vidi 3. Nefi 23:1–5). »Krepost nek resi misli tvoje *neprestance*« (NiS 121:45; naglasak dodan). Odlazite *redovito* u hram.¹

Obdržavanje tih zakona i obavljanje redovnog duhovnog održavana osigurat će da ispravno letimo.

»Zrakoplov je napravljen da se podigne od tla, da napusti svijet«, kaže Andrei. »To je ono što Nebeski Otac želi za nas. Uz redovito održavanje, stići ćemo sigurno kamo želimo ići – natrag do neba.« ■

NAPOMENA

1. Vidi Thomas S. Monson, »The Holy Temple – a Beacon to the World«, *Liahona*, svibanj 2011, 92.

»Sami sebe ispitajte da li ste u vjeri« (2. Korinćanima 13:4).

KONTROLNI POPIS ZA DUHOVNO ODRŽAVANJE

Zrakoplovni mehaničari često imaju kontrolni popis stavki koje trebaju redovito provjeriti. Crkveni vođe predložili su provođenje naših vlastitih redovitih duhovnih pregleda.¹ Slijedi nekoliko pitanja koja vam mogu pomoći pregledati vaše duhovno zdravlje s vremena na vrijeme. Ako imate pitanja koja vas brinu vezano uz bilo koji od vaših odgovora, razgovarajte sa svojim roditeljima, biskupom ili predsjednikom ogranka.

- Molim li se redovito i iskreno?
- Gostim li se riječju Božjom iz Svetih pisama i proučavam li riječi živućih proroka?
- Održavam li dan subotnji svetim i pohađam li redovito crkvene sastanke?
- Postim li i plaćam svoju desetinu i prinose drage volje?
- Jesam li voljan oprostiti drugima?
- Pronalazim li redovito načine da služim drugima?
- Sjećam li se Spasitelja u svako vrijeme i slijedim li njegov primjer?
- Održavam li svoje misli i jezik čistima?
- Jesam li pošten u svemu?
- Pridržavam li se Riječi mudrosti?

NAPOMENA

1. Vidi Joseph B. Wirthlin, »True to the Truth«, *Ensign*, svibanj 1997, 17.

UDUBITE SE U SVETA PISMA

Neka vas vjeronauk preobrazi.

(Vidi 1. Nefi 19:23.)

Vrijeme za razgovor

»Poštivat ću svoje roditelje i učiniti svoj dio u osnaživanju svoje obitelji« (Moja evanđeoska mjerila).

Hilary Watkins Lemon

Temeljeno na istinitoj priči

U redu, svi. Porazgovarajmo«, pozvala je mama.

Josie se cijeli dan radovala vremenu za razgovor. Svake večeri, Josie i njezina dva mala brata, Ben i Wes, okupe se u dnevnoj sobi s mamom i tatom da razgovaraju o tome što se događa u njihovim životima.

Večeras je tata rekao da će pomoći Josie vježbati njezin tekst za jutarnje obavijesti. Čitanje jutarnjih obavijesti bila je posebna povlastica u Josienoj školi. Sutra će Josie pustiti kratak dio svoje omiljene pjesme preko školskih zvučnika i koristiti mikrofona da najavi dnevne aktivnosti i meni ručka.

Josie je otrčala u dnevnu sobu, uzbuđena što će vježbati svoj tekst.

»Evo naše omiljene spikerice!« rekao je tata kada je Josie skočila na kauč pored njega. »Kako se osjećaš zbog sutrašnjeg dana?«

»Uzbuđena sam, ali i malo nervozna. Bojim se da ću nešto

zabrljati pred cijelom školom«, rekla je Josie.

»Zato postoji vježba«, rekao je tata. »Kreni i pročitaj svoj tekst, a mi ćemo slušati što možeš poboljšati.«

»Hvala, tata«, rekla je Josie.

Ona i tata pregledali su tekst toliko puta da je Josie prestala brojati. Zatim je Josie ustala i posljednji put pročitala svoj tekst obitelji. Mama i tata su navijali. Ben joj je dao pet, a Wes se smijao i pljeskao svojim rukama.

Josie je otišla u krevet sretna i samouvjerena.

Sljedećeg dana sve je prošlo glatko. Iako je bila nervozna, Josie se smiješila kada je čula kako

njezina glazba svira preko školskih zvučnika. Bilo joj je drago što je vježbala tekst s tatom, i čitala ga je polako i jasno bez ijedne pogreške.

»Odlično si to napravila«, rekla je gđa Blake, pomoćnica ravnatelja.

Na kraju školskog dana, Josie je stajala u redu za autobus. Stariji dječak se okrenuo i pitao: »Jesi li ti djevojčica koja je danas čitala obavijesti?«

Josie se nasmiješila. »Da«, rekla je.

»Zašto si odabrala tu pjesmu?« pitao je dječak. »To je glupa pjesma. Stvarno si uništila jutarnje obavijesti.« Zatim ju je nazvao ružnim imenom i smijao se sa svojim prijateljima.

Josie je sjela sama na prvo sjedalo u autobusu. Bilo joj je muka.

Kada je stigla kući, pronašla je mamu kako se igra s Wesom.

»Mama, znam da još nije vrijeme za razgovor, ali sam se pitala bismo li ipak mogli razgovarati odmah«, rekla je.

»Naravno, Josie«, rekla je mama. »Što se dogodilo? Je li nešto pošlo krivo s jutarnjim obavijestima?«

»Ne«, rekla je Josie. »Sve je bilo savršeno. Barem sam tako mislila dok mi dječak nije rekao da sam izabrala glupu pjesmu. Također me je nazvao jako ružnim imenom.«

Mama je rukom potapkala pod pored sebe. Josie je prišla i sjela. Mama joj je dala veliki zagrljaj. Josie

i mama razgovarale su o svemu što se dogodilo tog dana, uključujući i o komplimentu gđe Blake.

»Žao mi je što su taj dječak i njegovi prijatelji bili grubi prema tebi«, rekla je mama. »Ali zvuči mi kao da su drugi ljudi koje cijeniš, poput gđe Blake, bili zadovoljni načinom na koji si pročitala obavijesti. Tata i ja smo ponosni na tebe. Radila si naporno i isplatilo se!«

Josie je ponovno zagrlila mamu. »Hvala, mama«, rekla je Josie. »Osjećam se puno bolje.« Josie je bilo drago što svako vrijeme može biti vrijeme za razgovor. ■

»Ništa nije važnije u odnosu između članova obitelji od otvorene, iskrene komunikacije.«

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanestorice apostola, »Like a Flame Unquenchable«, *Liahona*, srpanj 1999, 103.

RAZGOVARATI ZAJEDNO

Slijedi nekoliko prijedloga za održavanje vašeg obiteljskog »vremena za razgovor«.

- Pitajte svoje roditelje da svaki dan odvojite nekoliko minuta za

zajednički obiteljski razgovor.

To može biti tijekom obroka ili u određeno doba dana.

- Pobrinite se da se svi izmjenjujete razgovarajući i slušajući.

Uključite sve!

- Poštujte mišljenja članova svoje obitelji. Pobrinite se da svi osjećaju da je ono što kažu važno.

RAZGOVORNE IGRE

Trebaju vam neke ideje za razgovor? Pokušajte sljedeće igre:

Bacanje vrećica s grahom: Ako je vaša obitelj prevelika ili ima problema s izmjenjivanjem, koristite vrećicu s grahom da pokažete čiji je red da govori. Nakon što osoba s vrećicom graha kaže ono što bi željela reći, bacite je drugom članu obitelji da iskoristi priliku da govori.

Voditelj intervjua: Podijelite se u grupe po dvoje i izmjenjujte se kako biste bili voditelj intervjua. Razmislite o nekoliko pitanja za svog partnera, a zatim mu postavite pitanja. Možete čak koristiti pravi mikrofoni ili snimač zvuka za svoje intervjue.

Što bi ti učinio/la? Izmjenjujte se postavljajući svojoj obitelji različita pitanja koja započinjete sa: »Što bi ti učinio/la ... ?« Neki primjeri su »Što bi ti učinio/la da se izgubiš?« i »Što bi ti učinio/la kada bi mogao/la otići bilo gdje u svijetu?«

POMOĆ ZA RODITELJE: VRIJEME JEDAN-NA-JEDAN

Koliko god bilo zabavno razgovarati kao obitelji, također je važno da roditelji i djeca provedu zajedničko vrijeme jedan-na-jedan. Iskoristite trenutke tijekom dana da razgovarate sa svojom djecom pojedinačno. Pozovite jedno po jedno dijete da vam pomognu izvršiti kućanske poslove, prate vas na zadatak ili razgovarajte u vašoj sobi nekoliko minuta. Samo nekoliko kratkih trenutaka mogu odvesti do značajnih razgovora.

Skršio je SMRTNE UZE

starješina Patrick Kearon
iz Sedamdesetorice

»Oni imaju život vječni po
Kristu koji skrši smrtne uze«
(Mosija 15:23).

Jedne večeri kada su naša djeca
bila mlađa imali smo obiteljsko
vrijeme za Sveta pisma. Čitali
smo o Spasitelju i razgovarali o tome
kako on nikada nije griješio.

Kasnije te večeri moja je žena
ušuškala našu trogodišnju kćer,
Susie, u krevet. Susie je podigla
pogled prema svojoj majci i rekla:
»Mama, Isus je napravio pogrešku.«
»Kako to misliš?«, pitala je njezina
majka.

»Skršio je nešto«, rekla je Susie.

Pomalo zbunjena, majka je upi-
tala: »Što je skršio?«

»Isus je skršio smrtne uze«, odgo-
vorila je Susie.

Moja je supruga shvatila da je
Susie mnogo puta pjevala pjesmu iz
Male škole »On a Golden Springtime«,
i naučila je riječi: »U zlatno proljeće,
Isus Krist se probudio i napustio
grob u kojem je ležao; smrtne uze je
skršio.«¹ Njezina majka je objasnila
da skršiti smrtne uze znači da je Isus

uskrasnio kako bismo svi mi mogli
živjeti ponovno nakon smrti.

Taj je razgovor dao mojoj ženi
i meni mnogo prilika da podu-
čavamo naše kćeri, Lizzie, Susie i
Emmu, o tome što pomirenje doista
znači za svakog od nas. Susie je
bila u pravu: Isus je skršio smrtne
uze. Ali to nije bila pogreška. Bio je
to najveći dar kojeg nam je mogao
dati! (Vidi Nauk i savezi 14:7.)

Spasitelj je preminuo i uskrasnio
kako bismo mi mogli ponovno
živjeti s našim Nebeskim Ocem i
našim obiteljima u skladu s našom
pravednošću. Ako smo dostojni,
možemo jednog dana uživati u
blagoslovima besmrtnosti i vječnog
života. Zahvalan sam što je Isus
skršio nešto – smrtne uze! ■

NAPOMENA

1. »On a Golden Springtime«, *Children's
Songbook*, 88.

Možete koristiti ovu lekciju i aktivnost da naučite više o temi Male škole za ovaj mjesec.

ISUS KRIST

me podučava da biram ispravno

Za Tannera, Uskrs neće biti isti ove godine. Njegov djed je preminuo, a Tanner je bio tužan što više nikada neće provesti ovo posebno vrijeme s njim.

Ali tijekom Male škole, Tanner se podsjetio da je razlog zbog kojeg slavimo Uskrs taj da Isus živi! Kada je uskrsnuo, njegov se duh zauvijek

sjediniio s njegovim tijelom, da nikada više ne iskusi smrt. Tanner je naučio da zato što je Isus uskrsnuo, svatko će jednog dana uskrsnuti, uključujući i njegovog djeda!

Uskršnja pjesma ispunila je Tannera sa srećom dok je pjevao: »Isus uskrsnu, Isus, naš prijatelj. Radost ispunja naša

srca; On ponovno živi.«¹ Tanner je želio podijeliti tu dobru vijest sa svima. Odlučio je da će prije Uskrsa na prag svojih susjeda staviti male kitice proljetnog cvijeća s retcima iz Svetih pisama o Isusovom uskrsnuću. Zamislio je osmjehe na njihovim licima kada pronađu njegov dar na uskršnje jutro. ■

NAPOMENA

1. »Jesus Has Risen«, *Children's Songbook*, 70.

Pjesme i Sveto pismo

- Ivan 13:15
- Pjesma po izboru o Isusu Kristu
- »On je umro da bismo mi ponovno živjeli« (*Liahona*, travanj 2005, str. P13) »Uskršnja Hosana« (*Liahona*, travanj 2003, str. P8)

BI aktivnost Gdje u svijetu?

Nakon što je Isus Krist uskrsnuo, posjetio je ljude ne samo u području Jeruzalema, veći i pravedne ljude u Americi. Kao obitelj, nacrtajte liniju od svake slike do mjesta (Jeruzalem ili Amerika) na kojem se to dogodilo. Izmjenjujte se čitajući Sveta pisma da naučite više o tome što se dogodilo na slikama.

J e r u z a l e m

Isus blagoslivlja djecu
3. Nefi 17:11–25

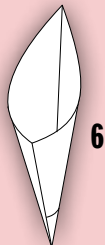
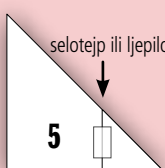
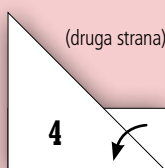
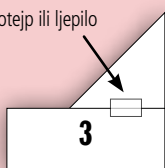
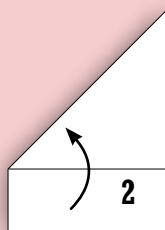
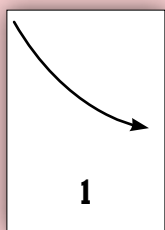
Isus se ukazuje Mariji
Magdaleni
Ivan 20:14–18

Isus podučava u Americi
3. Nefi 11:8–11

Samo ti

Možete napraviti svoje vlastite uskršnje kitice poput Tannera. Koristite pravokutni komad bijelog ili šarenog papira i slijedite korake navedene ispod. Napunite stožac s malim cvijećem ili slatkišima da iznenadite prijatelja ili člana obitelji!

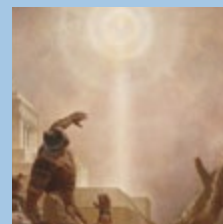
selotejp ili ljepilo

(druga strana)

selotejp ili ljepilo

Isus se uzdiže na nebo
Djela 1:9–11

Isus se ukazuje
pravednicima
3. Nefi 11:1–8

Isus pokazuje svoje rane
apostolima
Luka 24:36–40

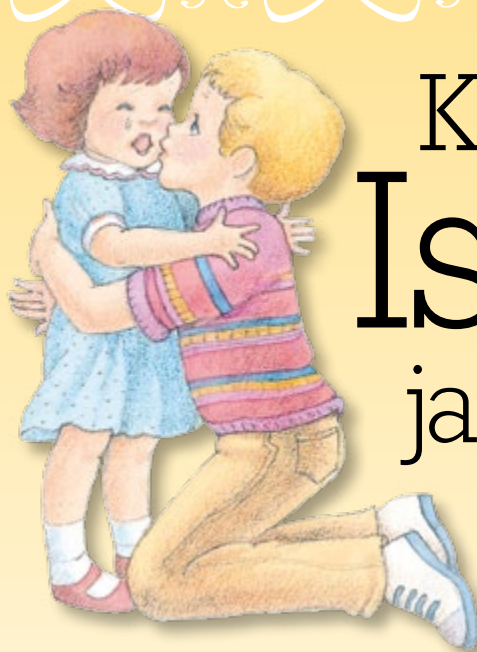
Isus traži nefijske zapise
3. Nefi 23:7–13

Isus se ukazuje svojim
apostolima
Matej 28:16–20

A m e r i k a

K'o Isus ja želim biti

Pojednostavljeno

Predano ♩ = 104-116

Riječi i glazba: Janice Kapp Perry

1. K'o I - sus ja že - lim bi - ti i slije - di - ti
 (2. Svog) bliž - nje - ga že - lim vo - ljet' i slu - ži - ti

nje - gov put, po - ka - za - ti lju - bav
 sva - ko - me, jer ra - dos - no će - kam

svo - ju u sve - mu što či - nim ja. Da
 dan ka - da I - sus će o - pet doć'. Dok

© 1980. Janice Kapp Perry. Ova pjesma smije se umnažati za povremenu, nekomercijalnu kućnu i crkvenu uporabu. Ovo upozorenje mora sadržavati svaki načinjeni primjerak. Sva prava pridržana.

ne bih u - či - ni - o po - greš - nu stvar, u - vijek vjer - no
nas - to - jim slije - di - ti nje - go - vu riječ, Sve - ti Duh mi

slu - šam ti - hi glas — što ša - pu - će: »Kris - to - vu lju - bav po -
ša - pu - će i ti - ho go - vo - ri:

ka - ži ti sad, vo - li sve lju - de i i - maj ih

rad. Da bu - deš pun bla - gos - ti, ne či - niš zlo, tvoj

I - sus te u - či sve to.« _____ 2. Svog to.« _____

Sestre po imenu i vjeri

Heather Wrigley

Crkveni časopisi

Maria i Diana D. nisu samo sestre. One su i najbolje prijateljice. Diana ima 10 godina, a Maria je navršila 12 prošlog kolovoza. One žive u Rumunjskoj, gdje ima oko 3000 članova Crkve. One održavaju svoju vjeru u Isusa Krista snažnom odlazeći u crkvu, čitajući Sveta pisma i moleći se.

»U crkvi sam naučila imati vjeru u Boga«, kaže Maria. Jednog je dana imala test, stoga se molila Nebeskom Ocu u ime Isusa Krista za pomoć. Kada je dobila dobru ocjenu, osjećala je kao da joj je Nebeski Otac pomogao.

Diana kaže da joj Mormonova knjiga pomaže imati vjeru. »Svakog dana kada čitam Mormonovu knjigu imam dobar dan«, rekla je. Njezina omiljena priča iz Svetih pisama je priča o Josephu Smithu. »Molio se, a Bog i Isus Krist su mu pomogli«, rekla je. ■

ČOKOLADA

Omiljeni desert obiju sestara je čokolada: Marija voli čokoladni kolač, a Diana čokoladnu tortu.

OMILJENA PJESMA

I Maria i Diana sviraju klavir. Marijina omiljena pjesma je »Volite jedan drugoga«. Govori o Isusovoj zapovijedi da volimo druge ljude. Kaže da je Diana može odsvirati gotovo savršeno, ali na kraju je najteži dio.

VOLIM VIDJETI HRAM

I Maria i Diana žele jednog dana biti vjenčane u hramu. One žive u okrugu hrama Kiev Ukrajina.

Kada Diana bude starija, otići će u hram Kiev Ukrajina da obavi krštenja za mrtve. Maria je sada dovoljno stara da ode. Hram je udaljen oko 805 kilometara.

OBITELJ NA PRVOM MJESTU

Maria i Diana vole svoje roditelje. »Zbog mame se osjećamo bolje kada smo bolesne«, kaže Maria. »Tata nas vodi u školu«, kaže Diana.

CRKVENE PJESME

Dianina omiljena crkvena pjesma je »Far, Far Away on Judea's Plains«, koja govori o vremenu kada se Isus Krist rodio. Članovi u Rumunjskoj koriste zelenu crkvenu pjesmaricu. »Imnuri« na rumunjskom znači »hvalospjev«.

Što mogu učiniti da slijedim naum NEBESKOG OCA za mene?

Starješina Richard G. Scott iz Zbora dvanaestorice apostola iznosi neke misli na ovu temu.

Naučite više o velebnom naumu sreće proučavajući Sveta pisma.

Slušajte glas sadašnjih i prošlih proroka.

Poslušajte unutarnje osjećaje koji dolaze kao poticaji od Duha Svetoga.

Kada je potrebno, potražite savjet i vodstvo roditelja i svojih svećeničkih vođa.

Iz »The Joy of Living the Great Plan of Happiness«, Ensign, studeni 1996, 75.

MOJA EVANĎEOSKA MJERILA

Slijedit ću naum Nebeskog Oca za mene.

Pamtit ću svoje krsne saveze i slušati Duha Svetoga.

Birat ću ispravno.

Znam da se mogu pokajati kada pogriješim.

Bit ću pošten prema Nebeskom Ocu, drugima i sebi.

Izgovarat ću ime Nebeskoga Oca i Isusa s pobožnošću.

Neću psovati niti koristiti vulgarne riječi.

Na dan ću subotni činiti ono što će mi pomoći da budem bliži Nebeskom Ocu i Isusu Kristu.

Poštivat ću svoje roditelje i učiniti svoj dio da osnažim svoju obitelji.

Čuvat ću svoj um i tijelo svetima i čistima i neću uzimati ono što je štetno za mene.

Odijevat ću se skromno da iskažem poštovanje za Nebeskog Oca i za sebe.

Čitat ću i gledati samo ono što je ugodno Nebeskome Ocu.

Slušat ću samo onu glazbu koja je ugodna Nebeskome Ocu.

Tražit ću dobre prijatelje i ljubazno se ponašati prema drugima.

Živjet ću tako da budem dostojan za odlazak u hram i učinit ću svoj dio da steknem vječnu obitelj.

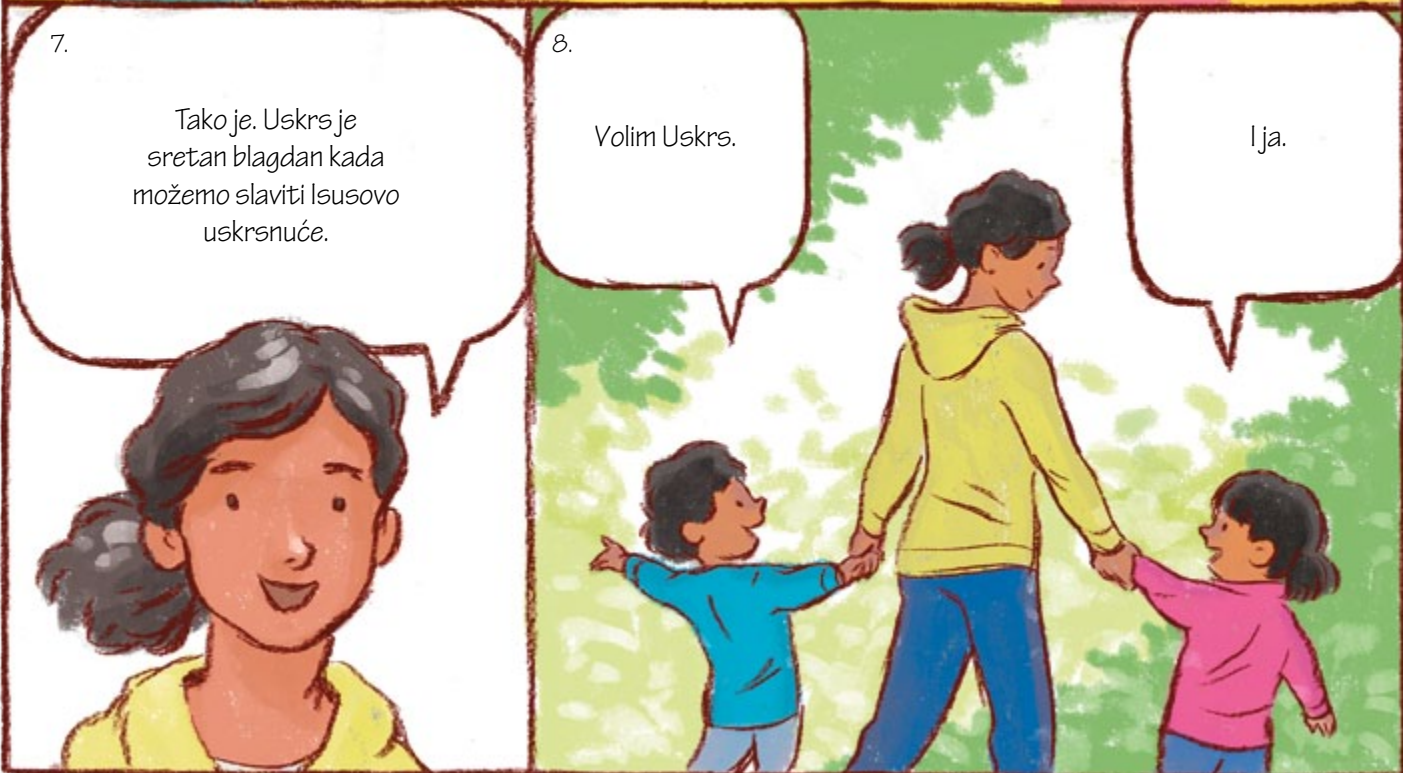
JA SAM BOŽJE DIJETE

*Znam da me Nebeski Otac voli i ja volim njega.
Mogu se moliti Nebeskom Ocu bilo kada, bilo gdje.
Pokušavam se sjetiti i slijediti Isusa Krista.*

Vidjeti radost Uskrsa

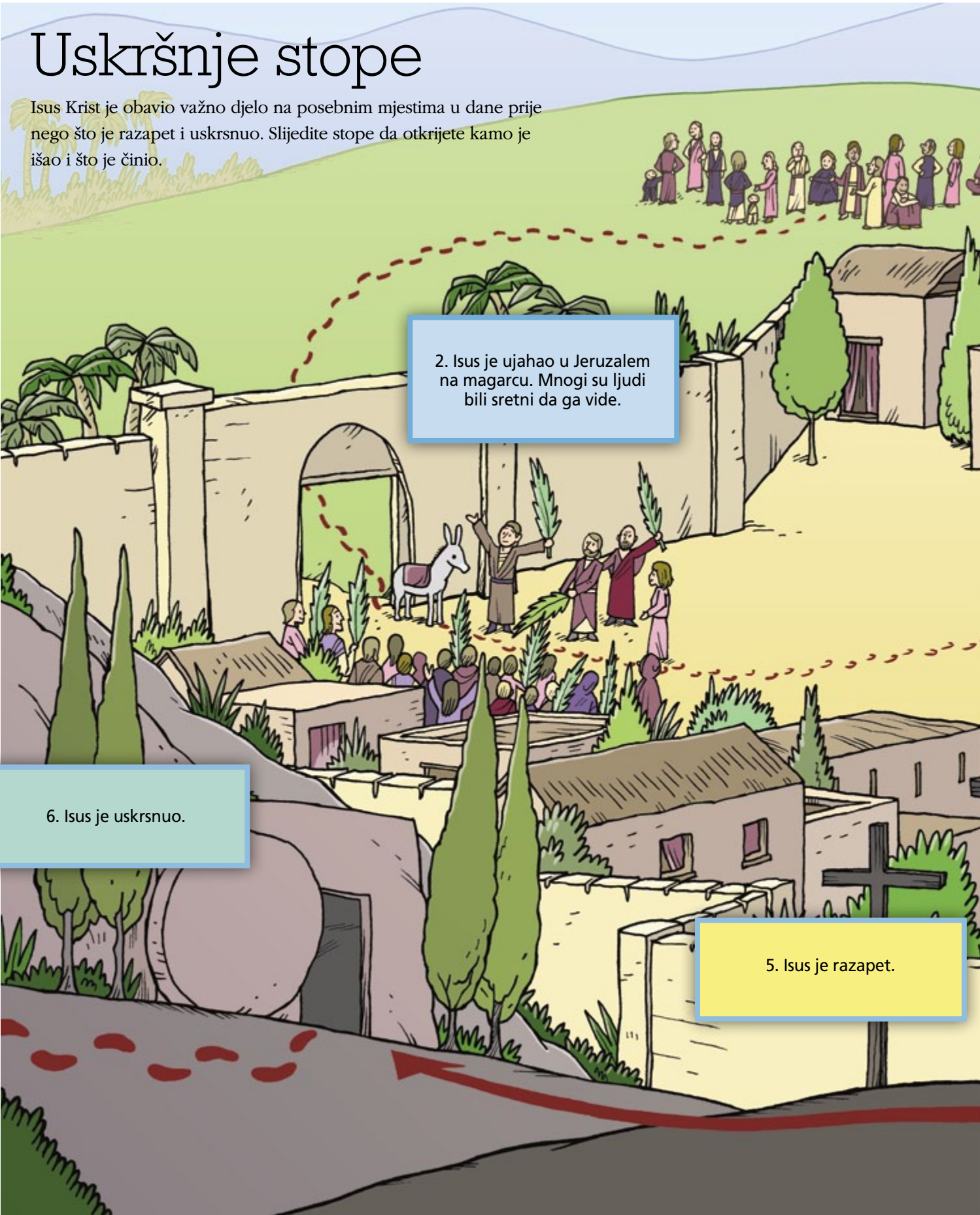
Temeljeno na istinitoj priči

Uskršnje stope

Isus Krist je obavio važno djelo na posebnim mjestima u dane prije nego što je razapet i uskrsnuo. Slijedite stope da otkrijete kamo je išao i što je činio.

2. Isus je ujahao u Jeruzalem na magarcu. Mnogi su ljudi bili sretni da ga vide.

6. Isus je uskrsnuo.

5. Isus je razapet.

1. Isus je podučio ljude na gori nazvanoj Maslinska gora.

3. Isus je iscijelio bolesne ljude u hramu.

4. U Getsemanskom vrtu, Isus se molio Nebeskom Ocu i patio zbog naših grijeha.

Globalna obuka vodstva ističe put prema stvarnom rastu

Heather Whittle Wrigley

Crkvene novosti i događaji

Tijekom Globalnog sastanka obuke vodstva 11. veljače 2012. crkveni vođe objasnili su značaj »stvarnog rasta« te kako ga postići.

Predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu i član Zbora dvanaestorice apostola, predsjedništva Sedamdesetorice te predsjedništva crkvenih pomoćnih organizacija, sudjelovao je u davanju uputa crkvenim vođama diljem svijeta.

»U crkvenim okvirima, *rast* bi se mogao definirati kao 'novi članovi'... Međutim, *stvaran rast* definira se kao 'rast broja aktivnih članova', objasnio je predsjednik Uchtdorf.

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola dodao je: »A crkveni se rast događa kada osobno životno obraćenje evanđelju rezultira povećanjem vjernosti svakog pojedinca i obitelji.«

To povećanje vjernosti uključuje stvari koje se ne mogu lako izmjeriti, kao što su dnevne molitve, proučavanje Svetih pisama, kućna obiteljska večer, ljubav kod kuće te osobna iskustva s pomirenjem, rekao je predsjednik Uchtdorf.

»Prečesto kompliciramo ljepotu i jednostavnost evanđelja Isusa Krista s beskrajnim popisima detaljnih očekivanja«, rekao je. »Međutim, kada se usredotočimo na 'zašto' u evanđelju, nestaje veći dio zbrke.«

Veliki dio prijenosa bio je usredotočen na ključni nauk i načela koji daju odgovore na pitanja 'zašto'.

»Prava 'zašto' pitanja odvest će nas do pravih 'tko', 'što', 'kada', 'gdje' i 'kako' odluka«, rekao je predsjednik Uchtdorf.

Brak i obitelj u naumu

»Crkva je stvorena od obitelji«, rekao je predsjednik Boyd K. Packer, predsjednik Zbora dvanaestorice apostola. »Odjeli i okoli su sporedni. Kada govorimo o obiteljima, tada vidimo stvarni rast Crkve.«

Rekao je da bi svaki suprug i otac trebao biti službenik svećeništva u svom domu, predavajući nad svojom obitelji u pravednosti. Isto tako, rekao je, svećenički vođe trebaju voditi dostojno – iako se službe u svećeništvu razlikuju, svaki dostojan obnašatelj svećeništva posjeduje onoliko svećeništva koliko i prvi do njega (vidi NiS 1:20).

Starješina Russell M. Nelson iz Zbora dvanaestorice apostola naglasio je da muževi i žene, očevi i majke, moraju graditi odnos ispunjen ljubavlju, pokajanjem i molitvom da bi uspješno ojačali i zaštitili svoju obitelj, koja je »u središtu Stvoriteljeva nauma za vječni cilj njegove djece« (»Obitelj: Proglas svijetu«, *Liahona* i *Ensign*, studeni 2010, 129).

»Tri se puta u Svetim pismima upozorava da će cijela zemlja biti posve opustošena kod njegovog povratka ukoliko se određeni uvjeti ne bi ostvarili«, rekao je. »U svakom slučaju to se upozorenje odnosi na stanje ljudske obitelji bez uredbi pečaćenja u hramu. Bez tih uredbi uzvišenja, slava Božja ne bi bila ostvarena.«

Ostvarivanje tog krajnjeg cilja – vječni život i uzvišenje za svu Božju djecu – zahtijeva da se stvaran rast dogodi u našim domovima, odjelima i ograncima te diljem Crkve.

Primjena evanđelja

Stvarni rast i obraćenje dolaze iz primjene evanđelja u svakodnevnom životu. U jednoj raspravi, starješine L. Tom Perry i D. Todd Christofferson iz Zbora dvanaestorice apostola objasnili su da je krajnja primjena evanđelja sklapanje i obdržavanje hramskih saveza. Poslušnost savezima, rekao je starješina Christofferson, može tijekom vremena promijeniti naravnog čovjeka u sveca.

Posezanje za drugima drugi je važan aspekt primjene evanđelja. Članovi su odgovorni kao pojedinci i kao Crkva pružiti ruku pomoći onima koji imaju vremenitu i duhovnu potrebu, rekli su vođe.

Ne smijemo oklijevati spojiti ruke s drugim vjeverama i organizacijama usmjerenim služanju, kako bismo pomogli siromašnima i potrebitima, rekao je starješina Christofferson. Svećenički vođe trebaju voditi ova nastojanja, no članovi i misionari također trebaju to podržati.

Panel rasprava naglasila je usredotočenost na posluživanje obiteljima, jačanje obnašatelja Melkisedekovog svećeništva te pomaganje u izgradnji vjere i svjedočanstva mladih. Starješina Ballard i starješina Neil L. Andersen iz Zbora dvanaestorice apostola, zajedno sa starješinom Ronaldom A. Rasbandom iz predsjedništva Sedamdesetorice; Elaine S. Dalton, vrhovna predsjednica Djevojaka i Rosemary M. Wixom, vrhovna predsjednica Male škole.

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola govori tijekom panel rasprave održane kao dio Globalnog sastanka obuke vodstva u veljači 2012.

Tijekom Globalnog sastanka obuke vodstva u veljači, predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao je: »Prva stvar koju moramo napraviti je razumijeti. Druga je stvar prenijeti naše razumijevanje u djelo... Malo je dobroga u slušanju riječi Božje ako to što čujemo ne prenesemo u naše živote.«

Pozvao je crkvene vođe da nakon prijena učine tri stvari i tijekom službe u svojim pozivima izvuku najviše što mogu od uputa crkvenih vođa:

1. Pojedinačno i kao vijeća, razmislite o uputama koje ste primili i pronađite 'zašto' u vašoj službi i službeništvu.
2. Nakon razmišljanja i rasprave, odredite nekoliko posebnih radnji za koje ćete se obvezati da ćete ih provesti. One trebaju biti prilagođene okolnostima i potrebama svake organizacije, odjela, okola, obitelji ili pojedinca.
3. Jednom kada se obvežete, pratite to u sklopu vaših odgovornosti i poziva na svakom sastanku vijeća.

Starješina Rasband rekao je da svaki vođa treba biti uključen u vraćanju članova u punu aktivnost, a starješina Andersen naglasio je da mladi trebaju biti uključeni u ponovnom aktiviranju i jačanju drugih mladih osoba.

Postizanje stvarnog rasta

Stvari rast nastaje kada evanđeoska načela primjenjujemo u svakodnevnom životu, naglasio je predsjednik Uchtdorf.

»Dok razmišljate o tim temama, pitajte se 'zašto' o razlozima vašeg služenja i službeništva, kao i o posljedičnom 'stoga što' u vašim odgovornostima kao pojedinci i kao vijeća«, rekao je.

Naučite više

Pojedinci mogu gledati, slušati, otisnuti i preuzeti materijale s prijenosa i nekoliko desetaka jezika na stranicama lds.org/study/other-addresses te klikom na **Worldwide Leadership Training**. ■

Poziv za članke

Časopis *Liahona* zainteresiran je za priče o vašim božićnim tradicijama:

- Kako vaša obitelj slavi taj blagdan?
- Koji su običaji uobičajeni u vašoj kulturi?
- Koje ste običaje osmislili da bi sebe i svoju obitelj približili Spasitelju?
- Koja nam nezaboravna božićna iskustva – posebice ona koja se odnose na običaje – možete ispričati?

Molimo vas pošaljite svoje uspomene i ideje časopisu *Liahona* do 1. lipnja 2012. na liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org dar je svijetu

Tijekom božićnog sastanka duhovne misli Prvog predsjedništva 2011. godine, crkveni vođe predstavili su internet stranicu The Life of Jesus Christ Bible Videos website, a »gift« to the world.

BibleVideos.LDS.org je skladište originalnih kratkih video zapisa koji prikazuju scene iz Isusovog života, počevši od anđela koji je navijestio Kristovo rođenje do uskrsnuća Spasitelja.

Predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, najavio je internet stranicu tijekom sastanka duhovne misli.

»Poput stihova Svetih pisama koje ovi kratki filmovi vjerno slijede, oni vam mogu izgledati tihi«, rekao je. »Vaša vjera i Duh Sveti stvorit će emocije koje zaslužuju ovi događaji koji su promijenili svijet.«

Materijal za ove video zapise dobiveni su od snimaka napravljenih u novom filmskom studiju Crkve LDS Motion Picture Studio South Campus u Goshenu, Utah, gdje je projekt filmske knjižnice o Novom zavjetu započeo u kolovozu 2011.

Tijekom tog projekta snimit će se više od 100 kratkih video prikaza o životu Krista, uzetih izravno iz teksta Biblije u verziji kralja Jamesa.

Stranica ima dizajn koji podržava mobilne uređaje i dostupna je na engleskom (BibleVideos.LDS.org), španjolskom (videosdelabiblia.org) i portugalskom (videosdabiblia.org). Besplatna iPad aplikacija također je na raspolaganju, što omogućuje da se biblijske priče dožive na novi način putem slike, zvuka i dodira. ■

U konačnici će gotovo 100 videa koji prikazuju novoza-vjetne scene iz Kristovog života biti dostupne na internetskoj stranici The Life of Jesus Christ Bible Videos.

Starješine Christofferson i Jensen podučavaju članove u Argentini

U subotu, 12. studenog 2011, starješina D. Todd Christofferson iz Zbora dvanaestorice apostola i starješina Jay E. Jensen iz predsjedništva Sedamdesetorice obratili su se mladima, mladim odraslim osobama, svećeničkim vođama, misionarima i članovima u Salti, Argentina.

Bili su nazočni i starješina Mervyn B. Arnold, predsjednik područja Južna Amerika jug, njegova supruga Devonna i starješina Ruben Spitale, član Sedamdesetorice područja. Prisustvovala su i supruga starješine Christoffersona, Kathy te supruga starješine Jensena, Lona.

Skoro 1300 mladih i roditelja prisustvovalo je domjenku na kojem su govorili starješine Christofferson i Jensen. Drugih 10 000 članova u 70 centara u okolima diljem Argentine gledali su prijenos događaja.

Starješina Jensen, koji je prethodno služio kao predsjednik područja Južna Amerika jug, rekao je: »Ako ne upamtite ništa od onoga što sam rekao, želio bih da upamtite jednu rečenicu proroka, predsjednika Thomasa S. Monsona, o kojem svjedočim da je istinski prorok Božji. Ovo je ta rečenica: 'Odluke određuju sudbinu.'«

Imamo slobodu izbora – sposobnost i povlasticu da donosimo odluke – rekao je starješina Jensen,

i s tim odlukama odabiremo svoju sudbinu.

Ispričao je priču o prijatelju koji je jedne noći odlučio piti i voziti, pa je uzrokovao nezgodu u kojoj su dvije osobe poginule. Usporedio je to s pričom o odluci koju su donijeli on i njegova supruga da odgode svoje vjenčanje kako bi on kao mladić služio misiju.

»Poslije [mog povratka] vjenčali smo se u hramu. Sklopili smo saveze koje obnavljamo svaki tjedan cijeli svoj život. Donijeli smo odluku koja je odredila našu sudbinu«, rekao je.

Sestra Christofferson mu se pridružila, iznoseći svoje svjedočanstvo o blagoslovima obdržavanja saveza, pa je starješina Christofferson zaključio sastanak.

»Jedino što uistinu trebate je ljubav i vjera«, rekao je starješina Christofferson. »Vjera je ta koja nam pomaže u braku, obitelji, zanimanju [i] zaposlenju.«

Naglasio je da zapovijedi daju smjer našim životima i pomažu nam steći ono što je uistinu važno.

Zatim je savjetovao i mlade i roditelje da se obvežu slijediti savjete iz knjižice *Za snagu mladih*.

»To će uvelike ojačati vašu djecu, čak i kada se osjete usamljenima – znajući da im se roditelji pridržavaju istih tih načela«, rekao je.

Starješina Christofferson zaključio

FOTOGRAFIJA: JAMES DALRYMPLE

je izražavajući ljubav članovima u Argentini gdje je služio misiju prije skoro pet desetljeća.

Dok su boravili u Salti, starješine Christofferson i Jensen sreli su se i s mjesnim misionarima i mladim odraslim samcima, kojima su prenijeli ljubav braće.

Da biste pročitali više o službeništvu suvremenih apostola, posjetite Prophets and Apostles Speak Today na stranicama LDS.org. ■

Starješine Christofferson i Jensen obraćaju se misionarima iz misije Argentina Resistencia početkom studenog 2011.

Hram Quetzaltenango Gvatemala, koji je 11. prosinca 2011. posvetio predsjednik Dieter F. Uchtdorf, je 136. hram Crkve.

Izvršeno posvećenje hrama Quetzaltenango Gvatemala

Hram Quetzaltenango Gvatemala je posvećen u nedjelju, 11. prosinca 2011, u tri zasjedanja predsjednika Dietera F. Uchtdorfa, drugog savjetnika u Prvom predsjedništvu. Zasjedanja posvećenja prenosile su se vjernicima Crkve u hramskom okrugu.

»Kako je prekrasan ovaj hram«, rekao je predsjednik Uchtdorf na subotnjoj kulturnoj proslavi na kojoj su mladi izvođači iz područja plesali, pjevali i predstavili vizualni prikaz mjesne povijesti i kulture. »On bliješti i sjaji kao dragulj, i takav je za ovo područje ove zemlje.«

Hram Quetzaltenango Gvatemala je 136. hram Crkve u svijetu i peti u Središnjoj Americi. Hram će opsluživati približno 60 000 svetaca posljednjih dana.

Crkva postavlja kamen temeljac sedmom hramu u Brazilu

Dana 15. studenog 2011, starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola predsjedavao je ceremonijom postavljanja kamena temeljca za hram Fortaleza Brazil, sedmi hram Crkve u Brazilu.

»Ovaj će hram biti izvor nade, svjetla i vjere u Boga za sve koji dolaze i prolaze ovdje«, rekao je starješina Bednar. »Ovaj će grad uvijek biti bolji i različitiji zbog hrama koji je izgrađen ovdje.«

Hram će se izgraditi na Avenida Santos Dumont u Fortalezi, Ceará, Brazil. Predsjednik Thomas S. Monson najavio je izgradnju hrama Fortaleza Brazil tijekom općeg sabora u listopadu 2009. ■

Koncert u Puerto Ricu privukao je na tisuće ljudi

Dana 18. prosinca 2011. članovi iz pet okola Puerto Rica sudjelovali su na božićnom koncertu održanom u Paseo de las Artes u gradu Caguas. Izvođači su bili približno 85 članova Crkve, a prisustvovalo je oko 2500 članova zajednice.

Treći centar za mlade odrasle osobe u Africi

Dana 4. studenog 2011. mlade odrasle osobe iz okola Soweto Južna Afrika održale su prvu aktivnost u novoj zgradi koja će se koristiti isključivo kao centar za mlade odrasle osobe.

Više od 140 centara postoji diljem Europe, a nekoliko ih je u Sjedinjenim Državama. Centar u Sowetu treći je u Africi; ostali se nalaze u Demokratskoj Republici Kongo i u Zimbabveu.

Jedinstveni pristup potiče pitanja

Jedna rola papira je postavila početak misionarske aktivnosti »Pitanja Bogu« u Nizhnij Novgorodu, Rusija, 9. listopada 2011.

Tijekom nekoliko sati više od 150 ljudi zaustavilo se pored dva stola na prometnoj ulici, uzimalo olovke i pisalo svoja pitanja. Ukupno je 84 pitanja napisano na roli papira. Mnogu su izrazili želju dobiti odgovor prisutnih misionara.

Da biste više pročitali o ovome i o drugim događajima, molimo vas posjetite stranicu news.lds.org. ■

Potreban kompas

Časopis *Liahona* je moj svjetionik u ovom životu. S njim se nikada neću izgubiti. Vjerujem da svatko tko čita crkvene časopise može pronaći ono što mu je potrebno. Ja sam predsjednica Male škole i vidim da djeca vole slušati priče iz časopisa o djeci poput njih. *Liahona* je vrlo potreban kompas u našem životu; pomaže nam izbjeći zamke Sotone.

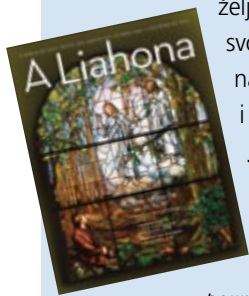
Yanina Ivanivna Davydenko, Ukrajina

Iskustva nose utjehu

Liahona mi je pomogla tako puno svojim porukama i člancima. Uz užurbani život koji imamo, često se zaustavljam tijekom dana i čitam članak iz časopisa koji govori o životnim iskustvima drugih članova. Ti mi članci uvijek pomažu pronaći duhovnu utjehu i obnoviti svoju

želju vratiti se sa svojom obitelji u nazočnost Boga i Isusa Krista.

João Carlos, Brazil

Molimo vas pošaljite povratnu informaciju ili prijedloge na liahona@ldschurch.org. Predani tekstovi možda će biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće. ■

Ovo izdanje sadrži članke i aktivnosti koji se mogu upotrijebiti za obiteljsku kućnu večer. Slijede dva primjera:

»**Blagoslovi vjeronauka**«, str. 20: Pročitajte članak prethodno i odlučite kako najbolje primijeniti poruku na svoju obitelj. Ako imate tinejdžere na vjeronauku, započnite pitajući ih zašto je vjeronauk važan za njih. Zatim pročitajte odjeljak s nazivom »Dobivanje obećanih blagoslova«. Potaknite mlađu djecu da se pripreme pohađati vjeronauk kada budu stariji. Ako nemate mlade u dobi za vjeronauk, možete pročitati članak i zatim razgovarati o važnosti vjeronauka za današnju mladež.

»**Svatko zna Blecka**«, str. 42: Možete otpjevati »Činimo dobro« (*Crkvena pjesmarica*, br. 237) kao uvodnu pjesmu. Pročitajte ili ukratko ispričajte priču o Blecku. Zamolite članove obitelji da ispričaju o iskustvu kada su trebali donijeti tešku odluku između različitih putova te o posljedicama koje su nastupile zbog te odluke. Završite čitanjem navoda predsjednika Thomasa S. Monsona. ■

Jednostavna, mirna i nezaboravna

Bila je to nezaboravna kućna obiteljska večer s našim djevojčicama, šestogodišnjom Angélique i četverogodišnjom Béthanie. Moj suprug i ja smo se oboje stropoštili u svoje stolice, umorni i ne znajući gdje početi. Tako su naše kćeri preuzele inicijativu i dodjeljivane zadatka kućne obiteljske večeri, dajući svakome zadatak. Zadatak moga supruga bio je voditi, Béthanie je dobila glazbu, ja aktivnosti, a Angélique je trebala održati lekciju.

Béthanie je odabrala »I Love to See the Temple« (*Children's Songbook*, 95) i zajedno smo je otpjevali. Tata je izrekao uvodnu molitvu. Zatim je Angélique uzela najnovije izdanje *Liahone* i odabrala članak iz odjeljka za djecu. Ona uči čitati u školi, pa nam je pročitala članak. Osjećaj u našem domu bio je pun mira. Duh je posvjedočio da je istinito ono što je pročitala.

Imali smo zajedničke igre, pa sam ja rekla završnu molitvu. Dok sam se molila, nisam mogla prestati zahvaljivati se našem Nebeskom Ocu na njegovom Duhu i ljubavi, a i na tome što je blagoslovio naš dom s tim malim duhovima. Moj suprug i ja znamo da je naša odgovornost brinuti se o njima i podučavati ih evanđelju. Održavanje kućne obiteljske večeri dio je te svete odgovornosti. ■

Sylvie Poussin, Réunion

**biskup
Richard C. Edgley**

prvi savjetnik u
predsjedavajućem biskupstvu

NADA U POMIRENJU

Upoznao sam ljude koji su izgubili svu nadu. Osjećaju da pokajanje nije za njih, a oprost izvan njihovog dosega. Oni ne razumiju pročišćavajuću moć pomirenja. Ili, ako razumiju, nisu usadili u sebe značenje patnje Isusa Krista u Getsemaniju i na križu. Za svakog od nas odustajanje od nade za pročišćavanje naših života znači poricanje dubine, moći i opsega njegove patnje u naše ime.

Prije nekoliko godina imao sam zaduženje na saboru okola da intervjuiram 21-godišnjeg muškarca kako bih utvrdio njegovu dostojnost za služenje misije. Vrhovni autoriteti obično ne intervjuiraju potencijalne misionare. Stoga je to bilo neobično. Dok sam čitao pozadinu razloga za intervju sa mnom, srce me je boljelo. Ovaj je dječak počinio teške grijeha. Pitao sam se zašto su me tražili da se nadem s nekim tko ima takvu pozadinu, zaključujući da bi bilo vrlo neobično da ga predložim za odobrenje za misionara.

Nakon subotnjeg večernjeg zasjedanja sabora, povukao sam se u ured predsjednika okola radi intervjuja. Dok sam čekao, prišao mi je naočit mladić s predivnim izrazom lica. Pitao sam se kako da se ispričam budući da je bilo očito da je on želio razgovarati, a ja sam imao sastanak s vrlo problematičnim dječakom. Zatim se predstavio. On je bio mladić zbog kojeg sam tamo bio.

*Nada se mora
utemeljiti ne
samo na spo-
znaji i svje-
dočanstvu,
već i na osob-
noj primjeni
pomirenja.*

U privatnosti ureda, postavio sam mu samo jedno pitanje: »Zašto te ja intervjuiram?«

Prepričao mi je svoju prošlost. Kada je završio, počeo je objašnjavati korake i osobnu patnju kroz koju je prošao. Govorio je o pomirenju – o beskonačnoj moći pomirenja. Iznio je svoje svjedočanstvo i iskazao svoju ljubav za Spasitelja. A zatim je rekao: »Vjerujem da su Spasiteljeva osobna patnja u Getsemaniju i njegova žrtva na križu dovoljno snažne da spase čak i čovjeka poput mene.«

Dirnut s njegovom poniznošću i Duhom, rekao sam: »Preporučit ću te da služiš kao predstavnik Isusa Krista.« A zatim sam rekao: »Zamoliti ću te samo jednu stvar. Želim da budeš najbolji misionar u cijeloj Crkvi. To je sve.«

Tri ili četiri mjeseca kasnije, sestra Edgley i ja govorili smo u centru za obuku misionara. Na kraju duhovnog osvrta, družio sam se s misionarima kada sam ugledao mladića poznatog lica.

Pitao je: »Sjećate li me se?«

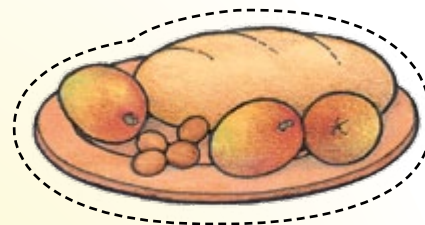
Uz malo neugode, rekao sam: »Žao mi je. Znam da bih trebao, ali se jednostavno ne sjećam.«

Zatim je rekao: »Reći ću vam tko sam. Ja sam najbolji misionar u centru za obuku misionara.« I povjerovao sam mu.

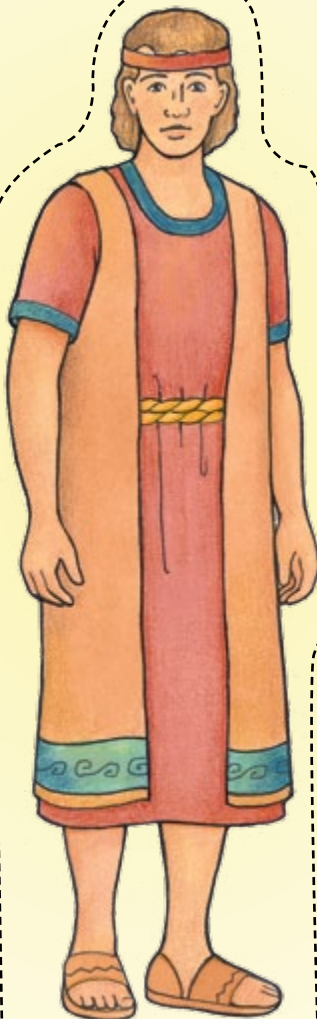
Nada ovog mladića bila je utemeljena ne samo na spoznaji i svjedočanstvu pomirenja, već i na osobnoj primjeni tog dara. On je razumio da je to bilo za njega osobno! On je poznavao moć pomirenja i nadu koju daje kada se sve moglo činiti izgubljeno ili beznadno. ■

Iz govora s domjenka održanog na sveučilištu Brigham Young 4. rujna 2008. Za cijeli tekst na engleskom jeziku, posjetite speeches.byu.edu.

Ove godine mnoga će izdanja *Liahone* sadržavati komplet likova iz Mormonove knjige. Kako biste ih napravili da budu čvrsti i jednostavni za korištenje, izrežite ih i zalijepite na čvršći papir, male papirnate vrećice ili drvene štapiće. Stavite svaki komplet u kuvertu ili vrećicu, zajedno s kvadratićem koji kaže gdje pronaći priču iz Svetih pisama koja ide uz likove.

Alma

Amulek

Zezrom

Misija Alme i Amuleka u
Amonihi
Alma 8–14

»Vi i ja u trenutku slabosti možemo zavapiti: 'Nitko ne razumije. Nitko ne zna'«, napisao je starješina David A. Bednar iz Zbora dvanaestorice apostola. »Nijedno ljudsko biće možda ne zna. No Sin Božji savršeno zna i razumije, jer on je osjetio i nosio naše breme prije nas. A budući da je platio konačnu cijenu i podnio to breme, ima savršenu suosjećajnost i može pružiti svoju milosrdnu ruku u mnogim fazama našeg života. Može posegnuti, dodirnuti, pomoći – doslovno trčati prema nama – i osnažiti nas.« Vidi »Pomirenje i putovanje smrtnosti«, 12. stranica.